XXVII. évfolyam. 14. szám. **Ára: 1,80 Ft** 1971. április 8.

Ludas Matyi

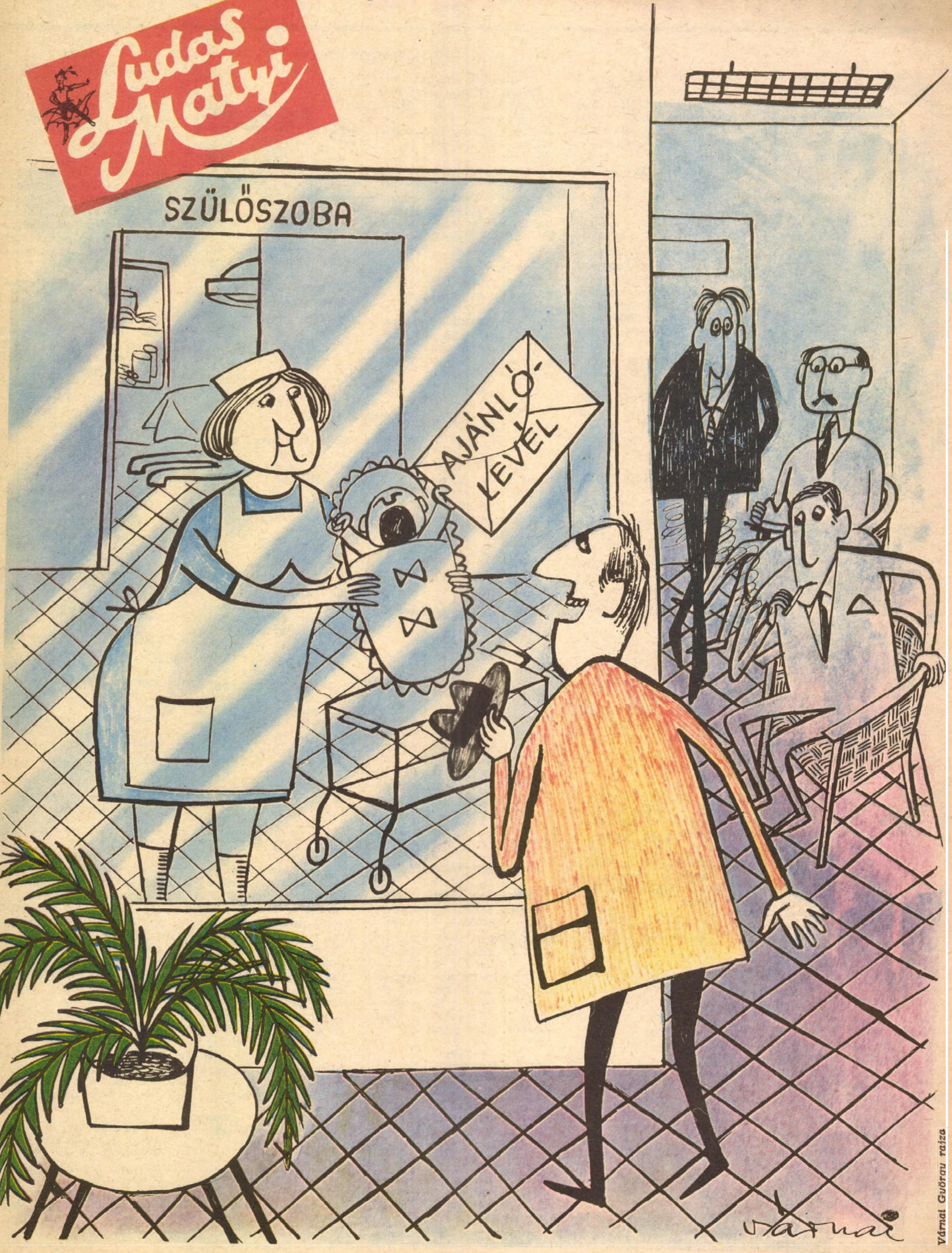
SZÜLŐSZOBA
AJÁNLÓ-LEVÉL
Vârnai

Várnai Gyõrgy rajza

NEM ELVESZETT GYEREK!

KEDVES LUDAS!

GRILL-SÖR

Időnként feltámadó grill-csirke éhségemet csillapítani, a Múzeum körúton működő büfébe jártam, amely az egyetemisták étkezőjének egy függönnyel elválasztott részében üzemel. Ha jól tudom, itt állították fel az elsők között az azóta már népszerűvé vált infrasütő automatákat, és kezdetben a büfé a csirkekedvelők kedvenc találkozóhelye volt. Békésen rágcsálták itt a puhára sült madarak puha csontjait a jámbor ínyencek, köztük — olykor-olykor — e sorok írója is. Ekkortájt a személyzet kedves volt és halk szavú, és a büfé inkább hasonlított egy csendes szekta gyülekezőhelyéhez, mint egy falatozóhoz.

Aztán változott a világ. Bevezették az üveges sör árusítását. Furcsa módon a csirkeevők közül jóformán senki nem ivott sört, viszont megtelt az üzlet olyanokkal, akik a sörhöz nem kértek csirkét. A fent említett szekta tagjai egyre inkább kiszorultak, így napjainkban annak, aki enni akar, a következő kálváriát kell végigjárnia:

Ha a kiszolgálók éppen nem adnak ki sört, akkor elképzelhető, hogy hozzá lehet jutni sült csirkéhez is. Ezt egy csöppnyi tányéron úgy adják az ember kezébe, hogy a hús tetejére tornyozzák az uborkát és a zsemlét. A fogyasztó tányérkáját egyensúlyozva elindul, hogy a sörözők között tenyérnyi helyet találjon, ahová a tányérkáját leteheti. Az esetek döntő többségében erre azonban nincs remény. De ne legyünk túl pesszimisták! Mondjuk, hogy akad egy kis hely, de ebben sincs köszönet: a pulton tócsákban áll a sör, melyben csirkecsont és kenyérhéjdarabkák úszkálnak, miközben jobbról és balról a sörivók nem mindig étvágygerjesztő társasága nyakalja az árpalét.

Tisztában vagyok azzal, hogy a vállalat azért alakította át a büfét sörözővé, hogy nyereségesebb legyen az üzlet. Rendben van. Tisztelet a bevételnek! Ebben az esetben azonban ne hagyják, hogy a sörivókat zavarja az a néhány ember, aki csupán grill-csirkét szeretne enni, nem tisztelve az üzlet bevételi tervét.

(ő.)

TENGELYTÖRŐ UTAK

A Nógrád megyei Tar községet Nagybárkánnyal egy kb. 12 kilométer hosszú kövesút köti össze. Ezen az útszakaszon autóbusszal bonyolítják le az utasforgalmat. Az út állapota nagyon rossz, tele van gödrökkel és kátyúkkal. Ezért a busz sem tud megfelelő sebességgel haladni és a tari vasútállomásra siető utasok emiatt gyakran lekésik a vonatot.

A Lucfalva községhez tartozó nagykeresztúri településre több esetben nem megy fel az autóbusz, mert a gépkocsivezető arra hivatkozik, hogy rossz az út, és nem szeretné, ha eltörne a busz tengelye.

Kisebb javításokat ugyan elvégez az Útfenntartó Vállalatnak e szakaszon alkalmazott két dolgozója, de ez nem oldja meg a problémát. Nagyon időszerű volna már ezeknek az utaknak a felújítása!

B. T.
Nagybárkány

KÉT KÖZLEKEDÉSI PANASZ

Mit vétettünk mi, óbudaiak, hogy ilyen nagy csapás sújtott minket? Megszüntették a 66-os villamost, amely eddig a munkából hazaszállított bennünket. Így, egy átszállással és öt perc várakozással megnőtt az utazásra fordított, amúgy is hosszú idő. Kérésünk könnyen orvosolható: a 4-es villamos közlekedhetne a 66-os végállomásáig.

Özv. Zábrák Dezsőné
Budapest III., Zápor u. 14.

*

A Dohány utca, mint tudjuk, egyirányú, a kocsiparkolás mindkét oldalon megengedett, így az amúgy sem széles utca közepén közlekedhetnek csak a járművek. A Köztisztasági Vállalat kuka-autói a reggeli csúcsforgalomban járnak szemetet szedni, emiatt az utcában megreked a kocsiforgalom, és az autók hosszú sora lépésben kíséri a szemeteseket. Nem ritka, hogy egy ilyen dugó tizenöt percre megállítja az 5-ös autóbuszt. A megoldás az lenne, ha a kuka-kocsi nem a reggeli csúcsforgalomban végezné a munkáját, mert a munkahelyünkön hiába hivatkozunk a Köztisztasági Hivatalra, ha elkéstünk.

Anghy Hajnalka
Bpest XIV., Amerikai út 58.

ÖNKRITIKA

Zenit fényképezőgépemet beadtam javításra a Foto-Optika KSz. Múzeum körúti fiókjába, ahol 130 forintos irányárral el is vállalták. Néhány nappal később arról értesítettek, hogy a javítás 302 forintba kerül, mert „a gépet előzőleg már szakszerűtlenül javítani próbálták". Az érv érthető és indokolt, csak egy szépséghibája van: a gépet – előzőleg – ugyanebben a szövetkezetben próbálták megjavítani. Potom 170 forintért. Sainos. szakszerűtlenül.

Ezt nem en mondom.
Ők mondják.

Gschwindt Imre
Budapest X., Ugor u. 3.

ZENÉS BAJOK

JÁTÉK A GITÁRRAL

Tavaly karácsonykor a kislányom kapott ajándékba a nagynénjétől egy „tanulógitárt". A nyugta szerint a gitár 251 Ft-ba került. Használati utasítást nem mellékeltek, ezért még ma sem tudjuk, hogy a zenetanár által használhatatlannak nyilvánított gitáron hogyan lehet játszani. Egy biztos: a nagynénémet már megtanította a Fővárosi Hangszer Ker. Vállalat, hogyan lehet felelőtlenül bánni az emberek pénzével.

Makra Béláné
Dunakeszi, Táncsics-telep V.

JÁTÉK A LEMEZJÁTSZÓVAL

3100 forintért vásároltam egy Akkord—10 típusú bolgár lemezjátszós rádiót. A lemezjátszó mikro-tűje tavaly nyáron elromlott, azóta tűvé tesszük a várost egy új mikro-tűért, de sehol nem kapunk. A készülék egyébként kiváló és egy ilyen kis értékű alkatrész miatt használhatatlan.

Holpár Csaba
Bp. XVIII., Iparvasút u. 24.

SE RÉGI, SE ÚJ!

A Ludas tavaly december 17-én közölte a panaszomat, hogy autómra sehol sem tudok új külső gumit szerezni. A cikkre reagálva, január 13-án értesített az Országos Gumiipari Vállalat, hogy a Nagymező utcai gumiabroncs-szaküzletük igényemet előjegyezte, és rövid időn belül megkapom a keresett gumikat. Azóta csaknem három hónap telt el, ami nekem elég hosszú időnek tűnik, mégsem kaptam semmit.

Úgy akartam átmenetileg segíteni magamon, hogy három elkopott autóköpenyt elküldtem a Nyíregyházi Gumijavító Vállalathoz, futózásra. Egyet visszaküldtek azzal, hogy az már teljesen alkalmatlan a felújításra, de a másik kettőt hatvan napon belül, kijavítva, vissza fogom kapni. Az a hatvan nap is réges-rég lejárt, a küldemény mégsem érkezett meg Nyíregyházáról. Most tehát se új gumi, se régi.

Mihez kezdjek így az autómmal?

Horváth Imre
Mór, Liszt Ferenc u. 7.

A CÍMZETT VÁLASZOL

KOCSIRONCS

A Ludas Matyi 1971. március 11-i számában „Nem épületes látvány" című olvasólevelükben foglaltakra azonnal intézkedtünk.

A kocsironcsot március 12-én szétvágattuk és elszállíttattuk. Köszönjük, hogy figyelmünket a roncs eltávolítására felhívták.

MÁV
Műszaki Kocsiszolgálati Osztály
Sarbó Tamás
osztályvezető

USZODA

A Ludas Matyi 1971. március 11-i számában „Lukács vize folyik csendesen" címmel megjelent közleményre az alábbiakat válaszoljuk.

Az új Császár súlyfürdő és kórház építkezésénél folyó mélyépítési munkálatokat nem tudják elvégezni, csak vízszint-süllyesztéssel, ezért volt szükség a malomtó leengedésére, melyből a Lukács uszoda bővizű utánfolyása biztosítva volt.

Jelenleg folynak a felmérések, hogy milyen műszaki megoldással oldható meg a nevezett medencék utánfolyásának bővebb vízzel való ellátása.

Meg kell említenünk, hogy az uszoda medencéinek vizét naponta cseréljük és ha nem oly bő vízzel, de az utánfolyás jelenleg is biztosítva van.

Fővárosi Fürdőigazgatóság
Dr. Vitéz András
igazgató

TELEKKÖNYV

A „Ludas Matyi"-ban Telekkönyv címmel megjelent közleményben foglaltakat megvizsgáltattam.

A földtörvény végrehajtásából a telekkönyvi hatóságokra háruló feladatoknak minden más munkát megelőzően kellett eleget tenni. Ezért az utóbbi két évben késedelmet szenvedett a telekkönyvi beadványok intézése. Ennek ellenére nem járt el helyesen a siklósi telekkönyvi hatóság vezetője, amikor több hónap eltelte után, a beadványának elintézését sürgető Takács György csányoszrói lakost soronkívüliség kérésére szólította fel, ahelyett, hogy a szóbeli sürgetést ilyen irányú kérelemnek tekintette volna.

Egyidejűleg felhívtam a Pécsi Megyei Bíróság elnökét, hogy az eddiginél nagyobb segítséget adjon a Siklósi Járásbíróságnak a hátralékos telekkönyvi beadványok mielőbbi elintézéséhez.

Dr. Böőr Péter
főosztályvezető
Igazságügyi Minisztérium

LAKÁSLEVÁLASZTÁS

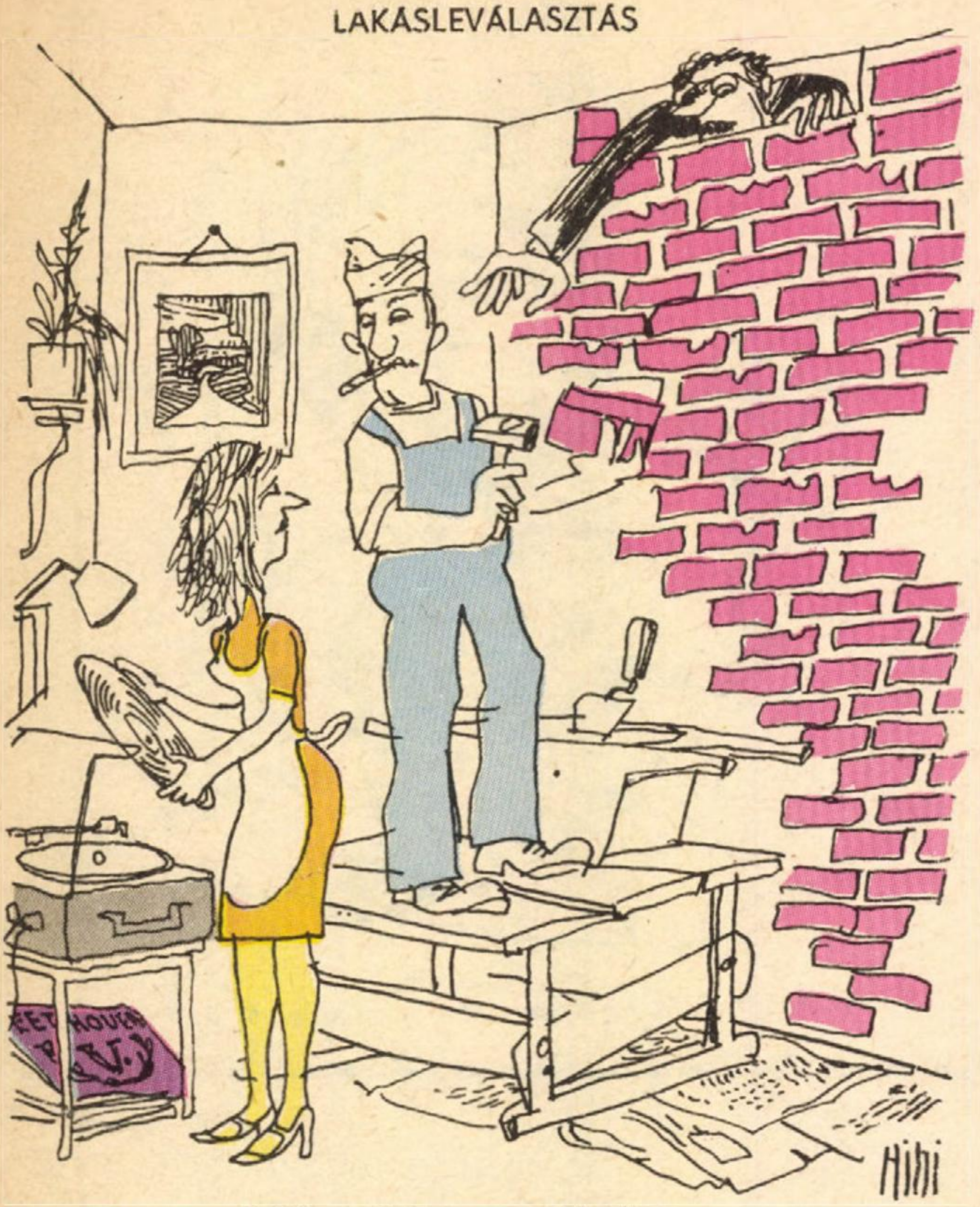

– A könyveimhez ragaszkodom.

FUTÓVERSENY ALABAMÁBAN

Brenner György rajza

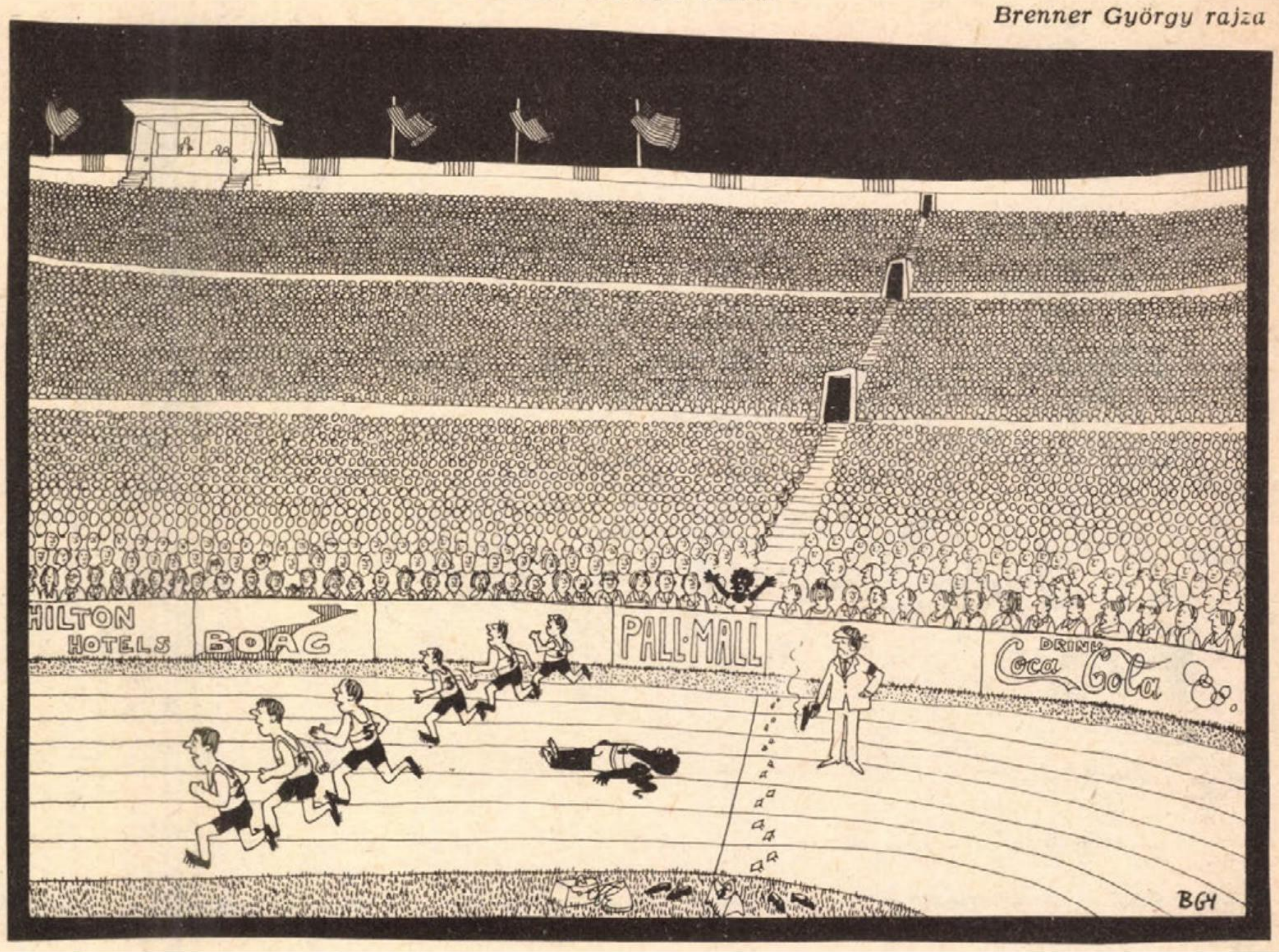

ELHUNYT FÜSTMÉRGEZÉSBEN

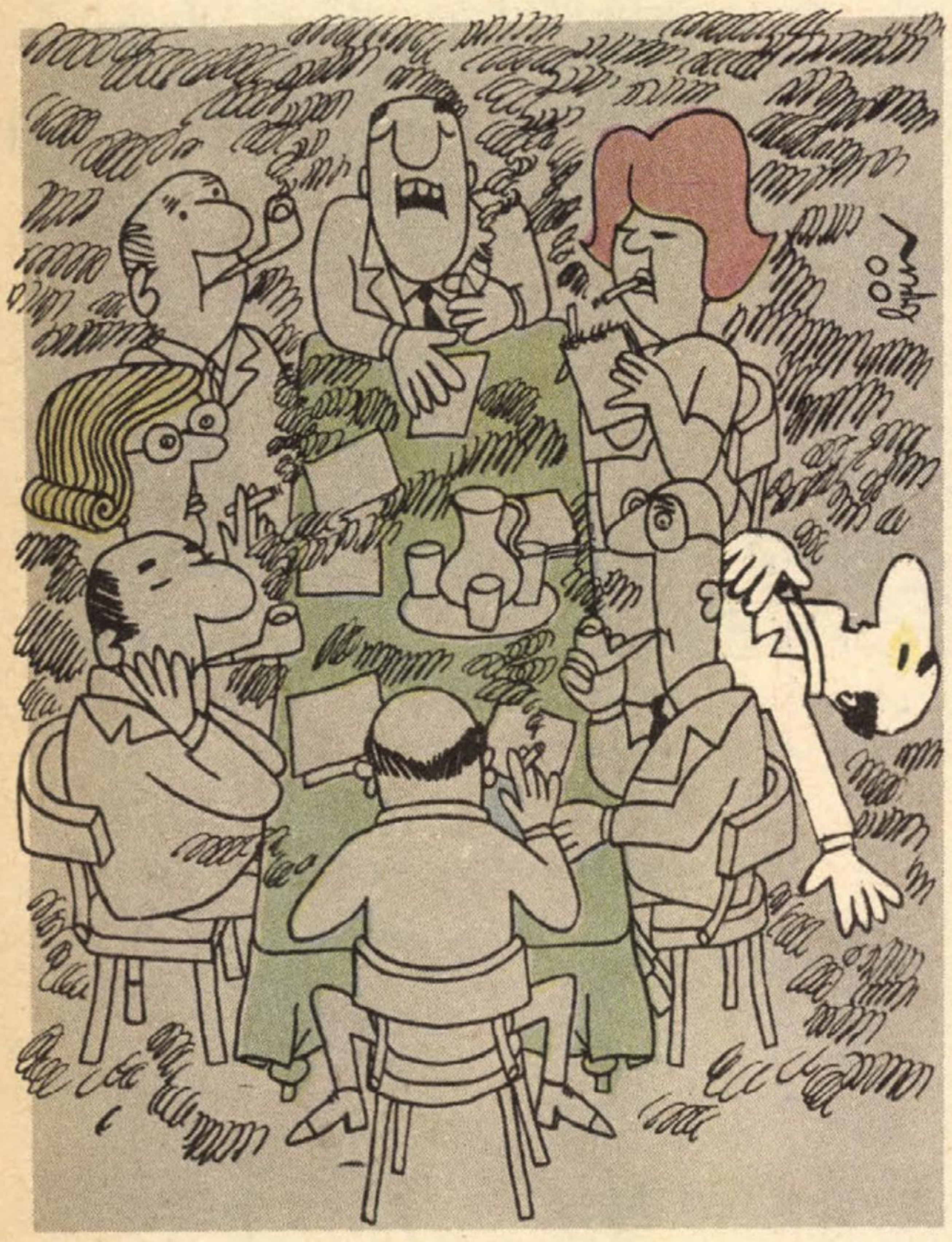

GAVALLÉROS VENDÉGLÁTÁS

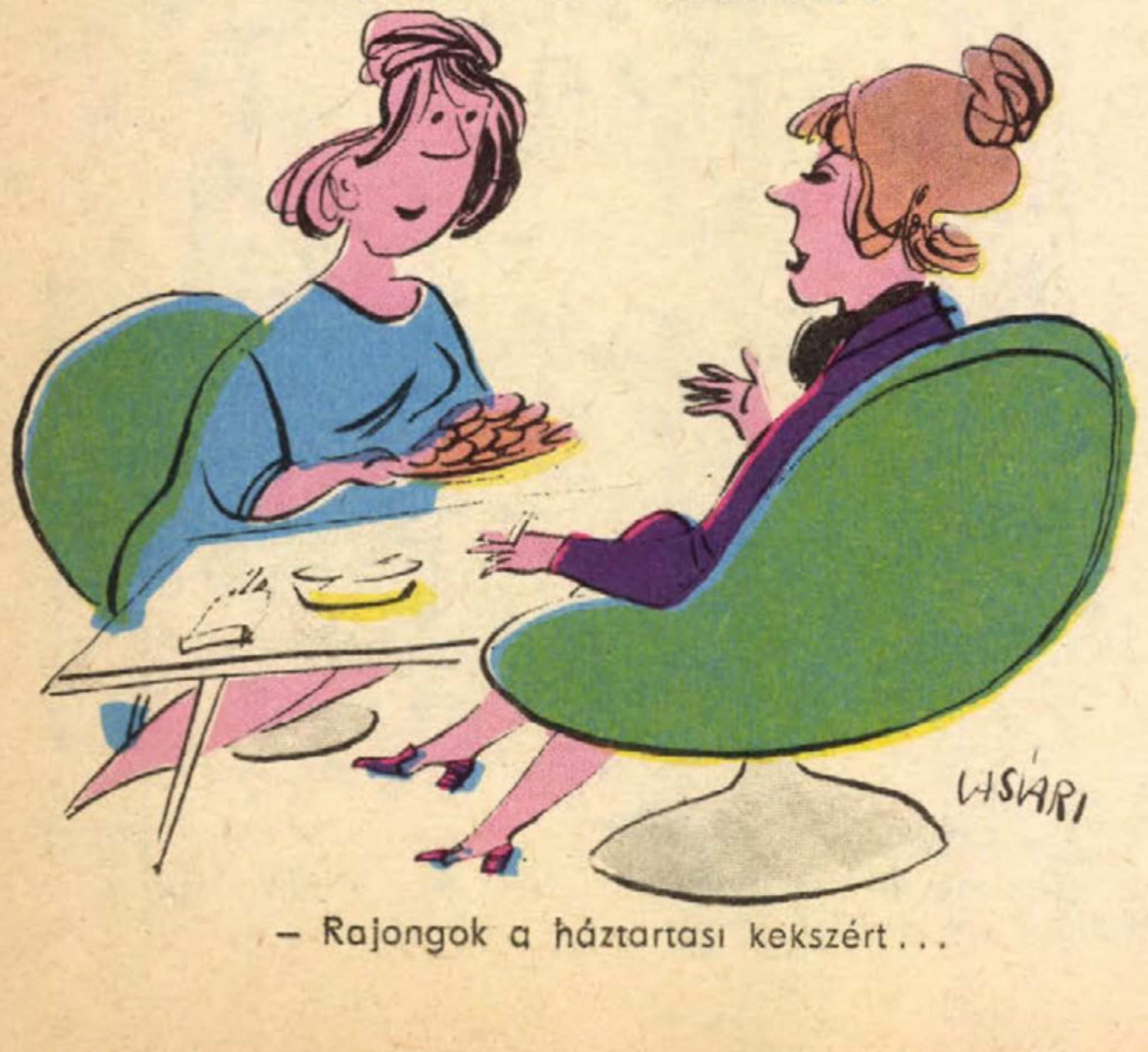

– Rajongok a háztartási kekszért...

CSUDAKLASSZ

1

— Uram — mondta szigorú hangon a Gyár képviselője. — Ön tegnap, nagy nyilvánosság előtt kijelentette, hogy a Csudaklassz nevű termékünk vacak. Ezért — hitelrontás címén — pert indítunk ön ellen. Egymillió forint kártérítésre tartunk igényt.

— Kérem, itt valami tévedés lesz — hebegte Kovács, amikor magához tért ájulásából —, én ezt csak a menyasszonyomnak mondtam.

— Köztudomású, hogy a kedves menyasszonya nagyon pletykás és nekünk vigyáznunk kell termékeink jó hírére.

2

— Ó, én marha! — kiáltott fel izgatottan Kovács. — Kellett nekem azt mondanom, hogy a Csudaklassz vacak?!

Alig mondta ki ezeket a szavakat, csengettek. A Gyár egy újabb megbízottja állt az ajtóban.

— Van szerencsém közölni önnel, hogy kárigényünket ezennel másfél millió forintra emeljük. Ön a nagy nyilvánosság előtt ismételten kijelentette, hogy a Csudaklassz vacak.

— Amikor ezt mondtam, teljesen egyedül voltam a szobában.

— De az ablakban egy bóbitás kalamajka ült és ez a madár percek alatt száz és száz madárnak csiripelte el a hírt. Én is tőle hallottam. A bóbitás kalamajka pedig rokona a Nyugat-Európában élő fecskefarkú miaszösznek, és ha azok is elkezdik csiripelni, akkor végünk...

3

— Tiltakozom! Az emberek általában nem értik a madarak nyelvét!

— Az lehet. De van itt más is. Ebben a názban nagyon vékonyak a falak, és a szomszéd lakásban lakik egy feslett erkölcsű leány, akinek abszolút hallása és egy izlandi üzletember barátja van. Ha elmondja az izlandinak, amit magától hallott, súlyos károkat okozhat esetleges izlandi exportunknak. Ezért viselnie kell a következményeket. Ajánlom magamat, a viszontlátásra!

4

— Lehet, hogy a Csudaklassz valóban csuda klassz és én tévedtem? — tűnődött Kovács, és újra kezébe vette az árucikket, hogy alaposan szemügyre vegye. Amikor megszagolta a Csudaklasszt, rosszul lett, és kiejtette a kezéből.

Abban a pillanatban óriási robbanás rázkódtatta meg a levegőt.

5

— A beteg túl van az életveszélyen — mondta az orvos a kíváncsi újságíróknak. — A robbanás nem okozott súlyos sérüléseket és a titokzatos láz is elmúlt. Rejtélyes még előttünk, hogy Kovács mitől kapott ételmérgezést és mi okozta a hirtelen orrnagyobbodást.

— Mégis, mi történhetett?

— Fogalmunk sincs — felelte az orvos. — De mindent megteszünk, hogy kiderítsük.

— A Csudaklassz csuda klassz! — üvöltötte Kovács. — Most vegyél, amíg lehet, megszépíti az életedet!

6

Amikor elhagyta a kórházat, a kapuban már várta a Gyár képviselője.

— Uram, ön azt nyilatkozta a sajtónak — amikor kórházban volt —, hogy csuda klassz a Csudaklassz. Nyilatkozata — tekintetbe véve az adott körülményeket — gúnynak hatott, és ezzel felmérhetetlen károkat okozott nekünk. Cégem nevében közlöm: kártérítési igényünket ezennel kétmillió forintra emeljük fel.

— Miért nem hagynak békén? — kérdezte Kovács, amikor magához tért ájulásából. — Miért üldöznek?

— Nem üldözzük, csak magán tartjuk a szemünket.

— De miért? Miért pont rajtam?

— Erről maga tehet. Magyarországon egyedül csak ön vásárolt Csudaklasszt. Ezért viselnie kell a következményeket...

Mikes György

MAZSOLA

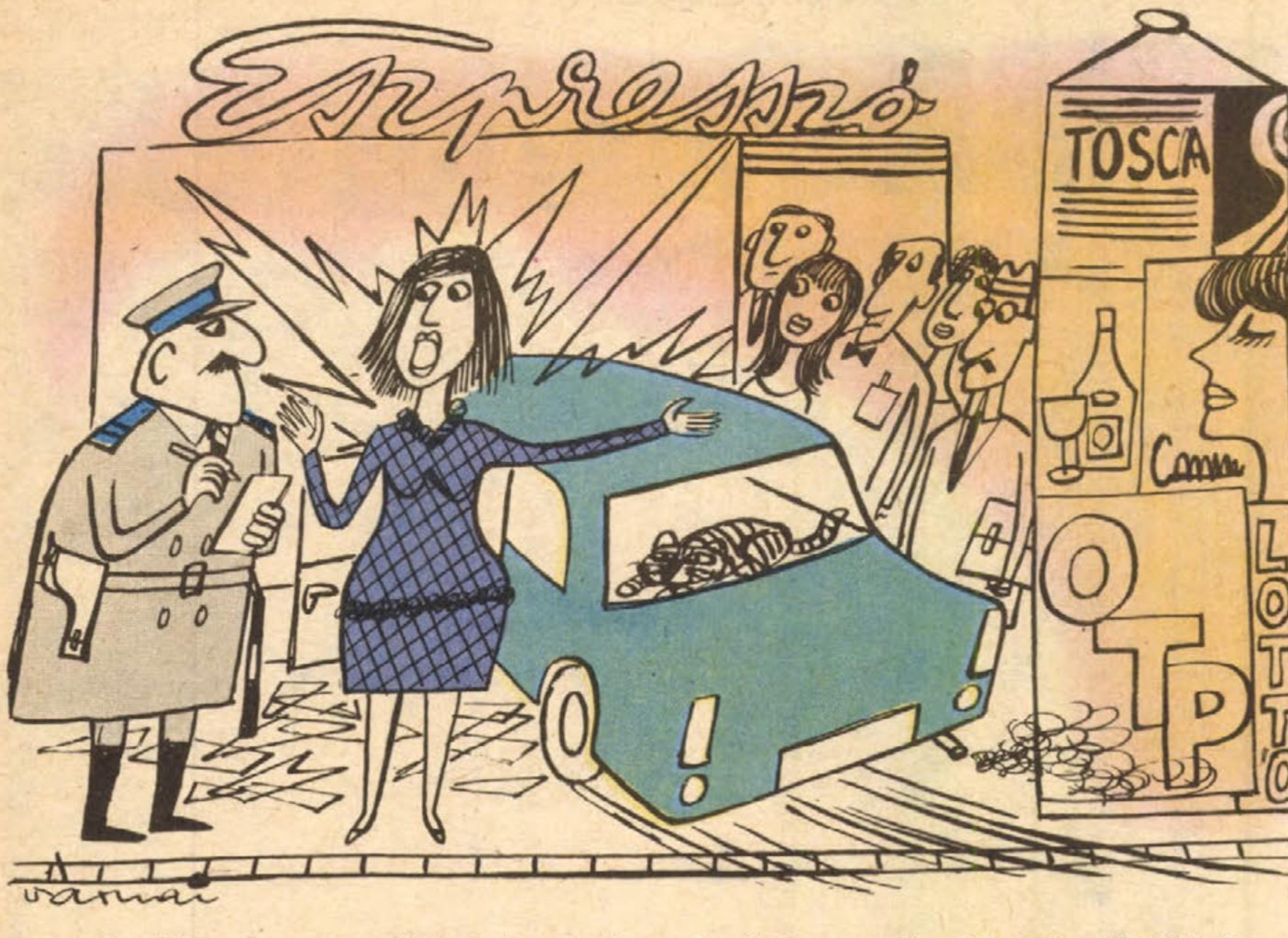

– Nem értem, rendőr elvtárs, hol van itt kitéve a „Megállni tilos!" tábla?...

FENYEGETÉS

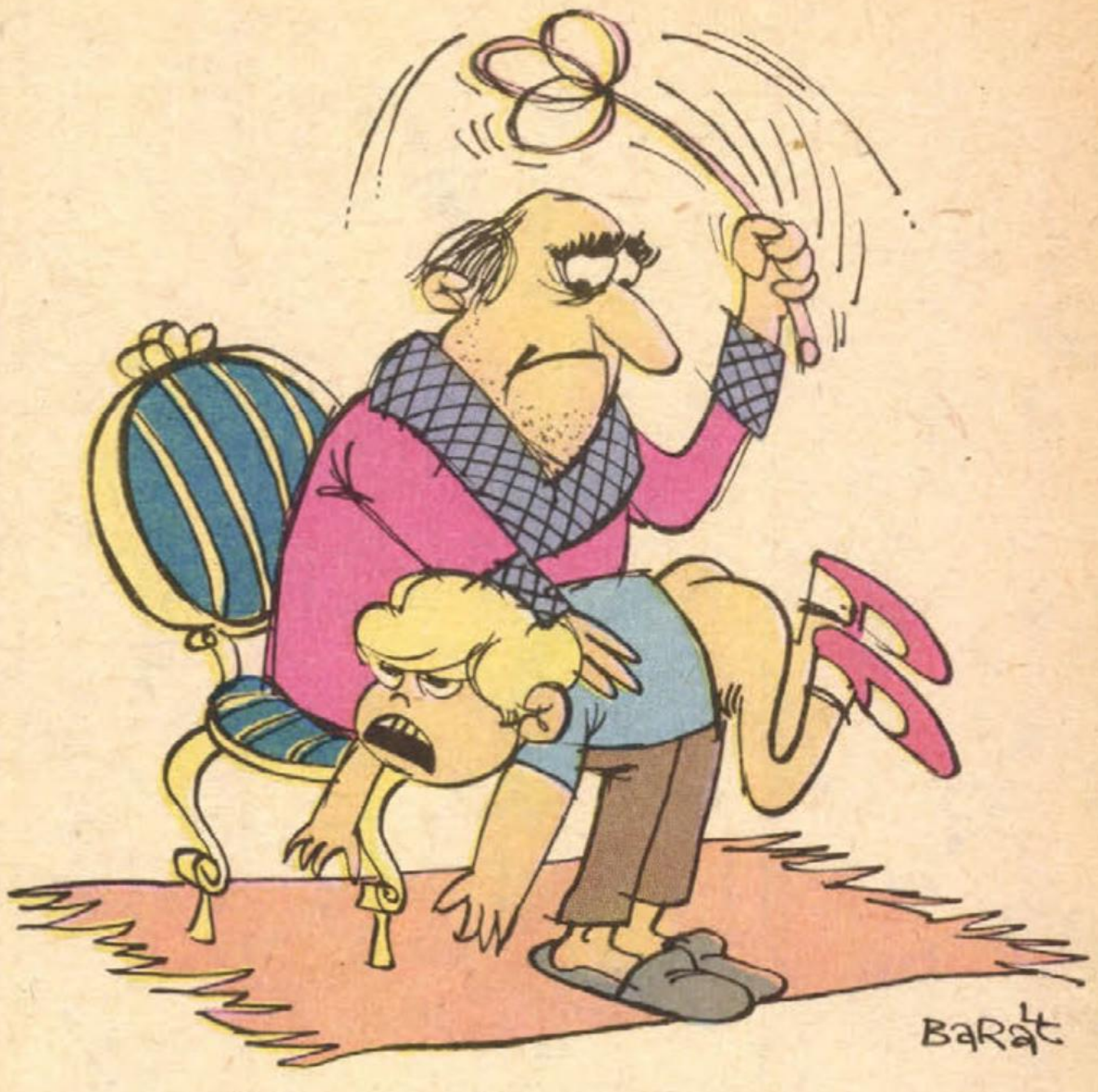

– A főnököd gyerekén fogom megbosszulni!

Mindenki megkapja a magáét

(LACIKA MONOLOGJA)

Anyunak szabad szombatja volt és ilyenkor a legboldogabb. Délután divatbemutatóra ment egy „barátnéjával", amit azért teszek idézőjelbe, mert anyu ezt mindig így mondja, és én hiába szólok neki, hogy azt barátnőnek kell mondani, mert ezt mi így tanultuk a suliban.

Amikor anyu a divatbemutatóról este hazajött, még boldogabb lett, mert apu meghozta neki a nyereségrészesedését, amit anyu már január óta vár. Mindig azt szokta apunak mondani, hogy a nyereségrészesedést tulajdonképpen december 31-én kellene megkapni, mert akkor van vége az évnek. Apu ilyenkor megmagyarázza, hogy az évet le kell zárni, a mérleget el kell készíteni, és csak azután fizethetik ki a nyereségrészesedést, de anyu azt mondja, őt nem érdekli a bürokrácia, csak a pénz.

Anyu mindjárt elkezdte a tervezést, és azt mondta, hogy az ő nyereségrészesedését nem adja a közösbe, félreteszi egy télikabátanyagra, amit most megvásárol, de csak ősszel csináltatja meg. Apu ezen nagyon csodálkozott, és azt mondta, hogy anyu az idén télen már csináltatott egy nagyon szép, nutriaprémes télikabátot. Anyu azonban mindjárt felvilágosította aput, hogy ez egy gála télikabát, amit nem hordhat mindig, a régi pedig, amit hordhatna, kiment a divatból, tehát neki az idén egy nem gála, de divatos télikabát kell, mindennapos használatra. Ha most beteszi az OTP-be a saját nyereségrészesedését, akkor apunak télen már nem lesz gondja az anyagra, csak a fazonra meg a cugehőrre, ami nem vészes, mert még egy osztályon felüli szalon árait is el lehet viselni egy olyan vezető állásban levő embernek, mint apu.

Ezzel anyu nyereségrészesedése el van intézve, jegyezte meg apu, és most már sor kerül az övére is. Ez persze a közösbe megy, mondta anyu és első a gyerek, ő egy import farmernadrágot kap (aminek én nagyon örülök), de ugyanennyire első apu is, mert őneki az állásához méltóan kell öltözködnie, de hála istennek, apu mindennel el van látva, tehát valami luxusdolgot kap. Fél tucat nagyon szép, svájci mintás férfizsebkendőt, amilyent anyu az egyik áruházban látott, és kap hozzá még egy ingpulóvert is, mert most az nagy divat és anyu szereti, ha apu együtt halad a divattal.

Az a fontos, hogy mindenki megkapja a magáét a nyereségrészesedésből, mondta anyu. Ő most a divatbemutatón egy csodálatos marone, azaz gesztenyebarna, kockás tavaszi kabátot látott, ahhoz egy ugyanolyan színű kalap kell meg cipő, hogy meglegyen a kellő összhang, valamint egy hozzávaló táska, zsugorított bőrből, mert ez most a sláger. És azt is mondta, hogy kell neki még egy tavaszi és két nyári ruha meg egy köténvruha, amit nem a nagyszalonban csináltat meg, hanem olcsóbb helyen. Takarékoskodni kell ugyanis, magyarázta anyu, mert semmiképpen sem szabad túllépni a nyereségrészesedési pénzt.

Apu azt mondta, nagyon örül, hogy anyu ilyen takarékos és a család mindegyik tagjáról gondoskodik, de azt nem érti, miért kell még egy táska anyunak, amikor három is van neki: világos és sötétbarna, egyik szebb mint a másik. „Most elárultad, hogy ti férfiak milyen buták vagytok", mondta anyu. „Igaz, hogy három táskám is van, de egyik sem marone és egyik sem illik pontosan ahhoz a tavaszi kabáthoz, amit én már meg is rendeltem magamnak a divatbemutatón, és egyik sem zsugorított bőr, hanem sima skay, ami nagy különbség. Egyébként is, hadd pukkadjon meg a konkurrencia a hivatalban."

Na, akkor minden rendben van, mondta apu és megdicsérte anyut, hogy ilyen okosan tudta beosztani a nyereségrészesedést...

Földes György

JÓ TANÁCS

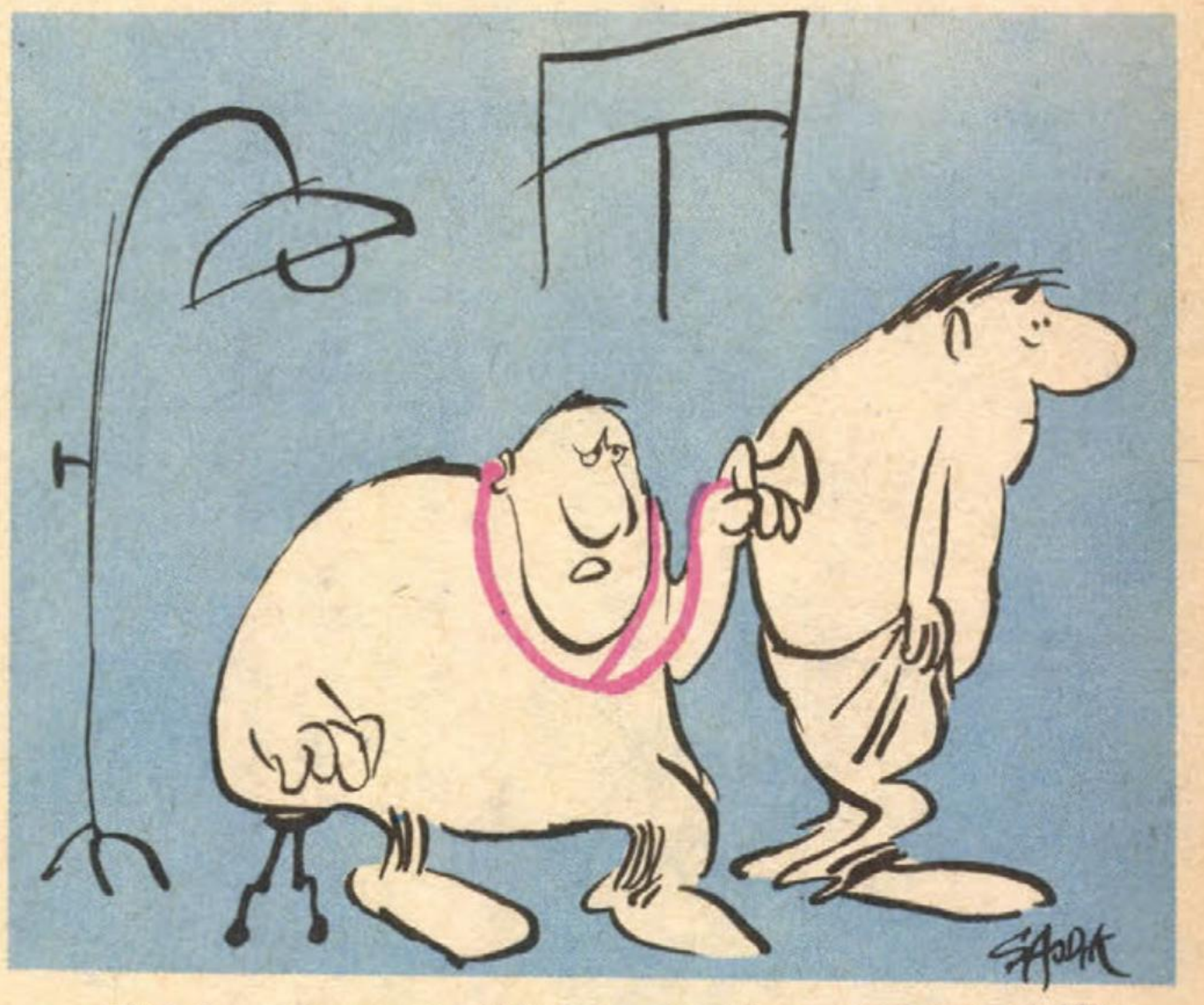

– Elhízás ellen azt ajánlom, menjen gyakran vidéki kiszállásra, és csak a napidíjból kosztoljon...

MAI BÁBELTORONY

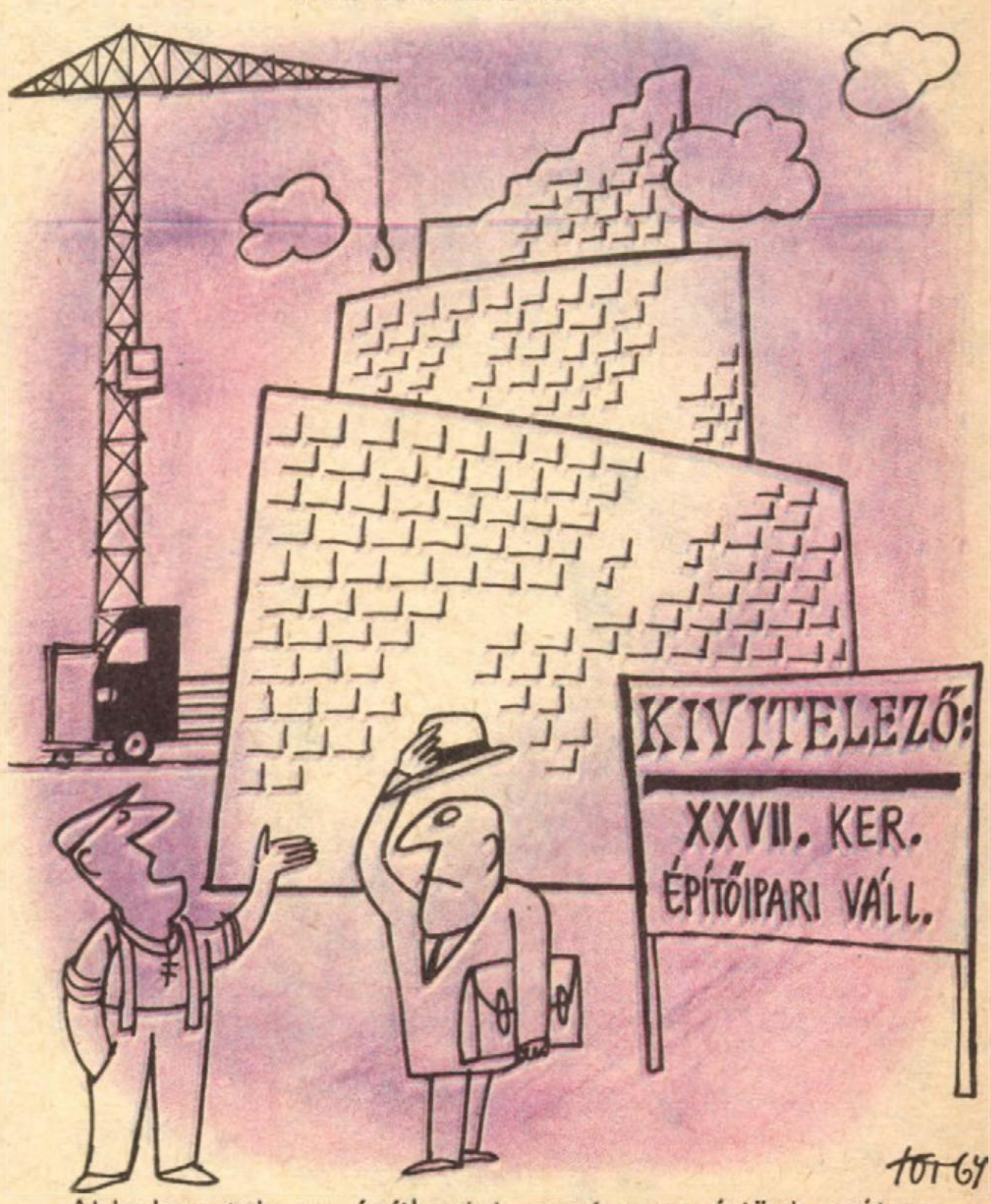
KIVITELEZŐ:
XXVII. KER.
ÉPÍTŐIPARI VÁLL.

– Abbahagytuk az építkezést, mert nem értünk szót a beruházó szervvel...

MAI GYEREK

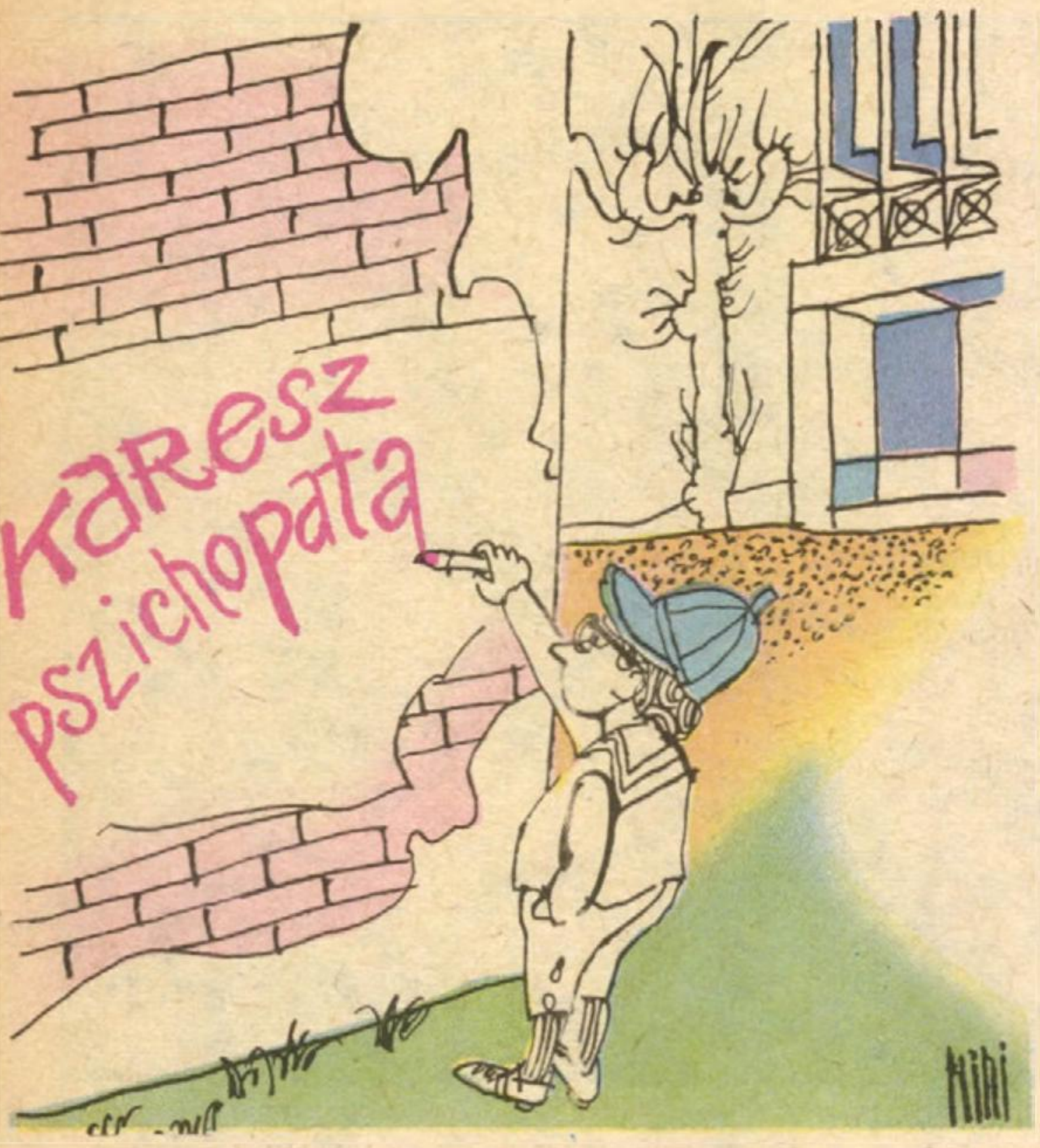

MENNYISÉGI GYÓGYKEZELÉS

Az AP-hírügynökség jelentése szerint Hugo, a miami tengeri akvárium egyik csillaga, a kéttonnás bálna influenzában megbetegedett. Hogy kitől kapta el a ragályos betegséget, rejtély az orvostudomány előtt. A hatalmas állat kezelése viszont sikeresnek bizonyult, igaz, hogy nem mindennapi gyógyszeradaggal. Több liternyi penicillint fecskendeztek bele, több kiló vitamint, és további nagy mennyiségű antibiotikumot kapott. Meg is gyógyult.

Azt viszont bármelyik hazai SZTK-orvos elmondhatja: nem kell ahhoz bálnának lenni, hogy valaki nagy mennyiségű gyógyszerre tartson igényt.

AMERIKAI ERŐFITOGTATÁS

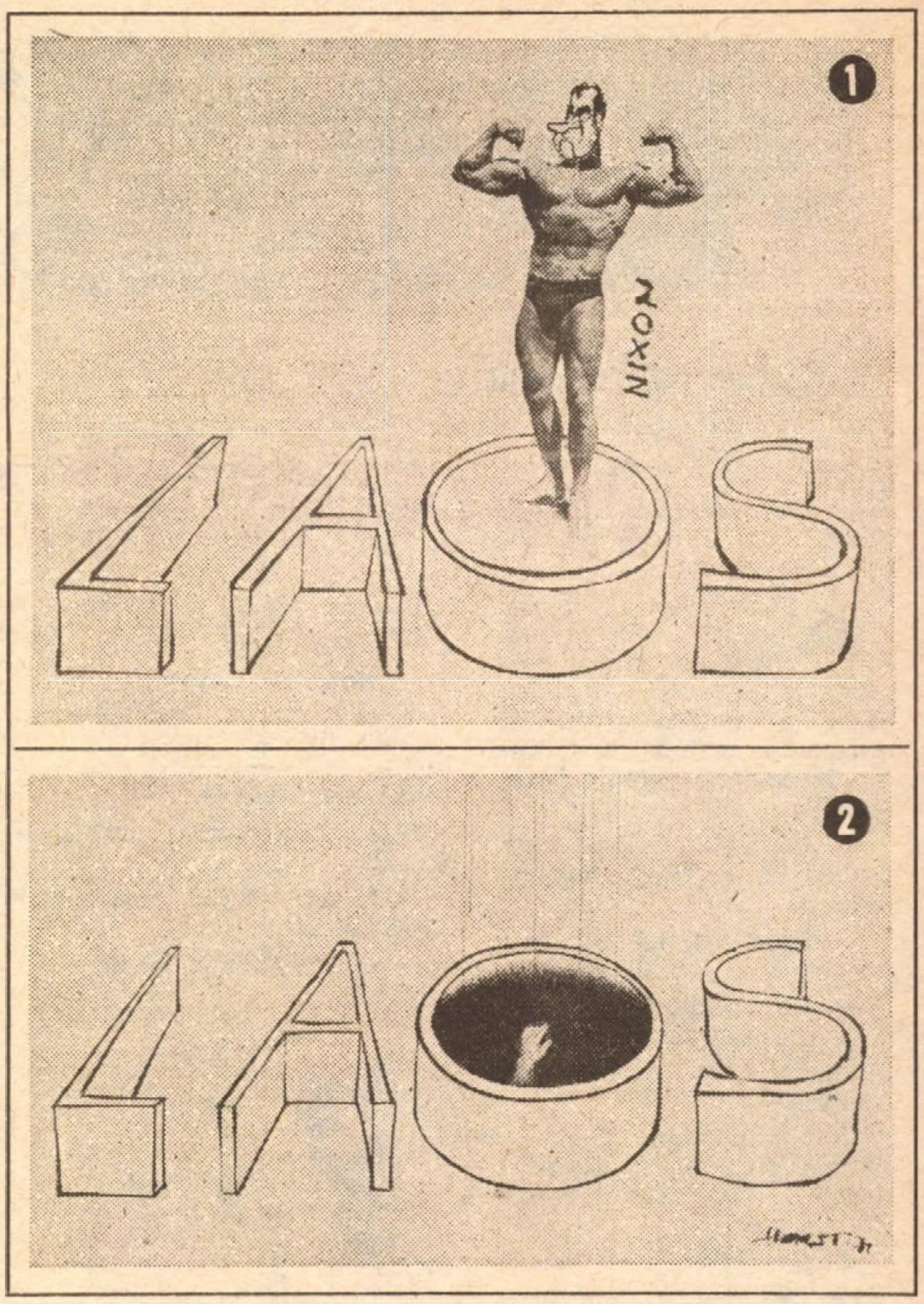

Laoszi valóság

(„Die Furche", Ausztria)

A HÁZIAS CASANOVA

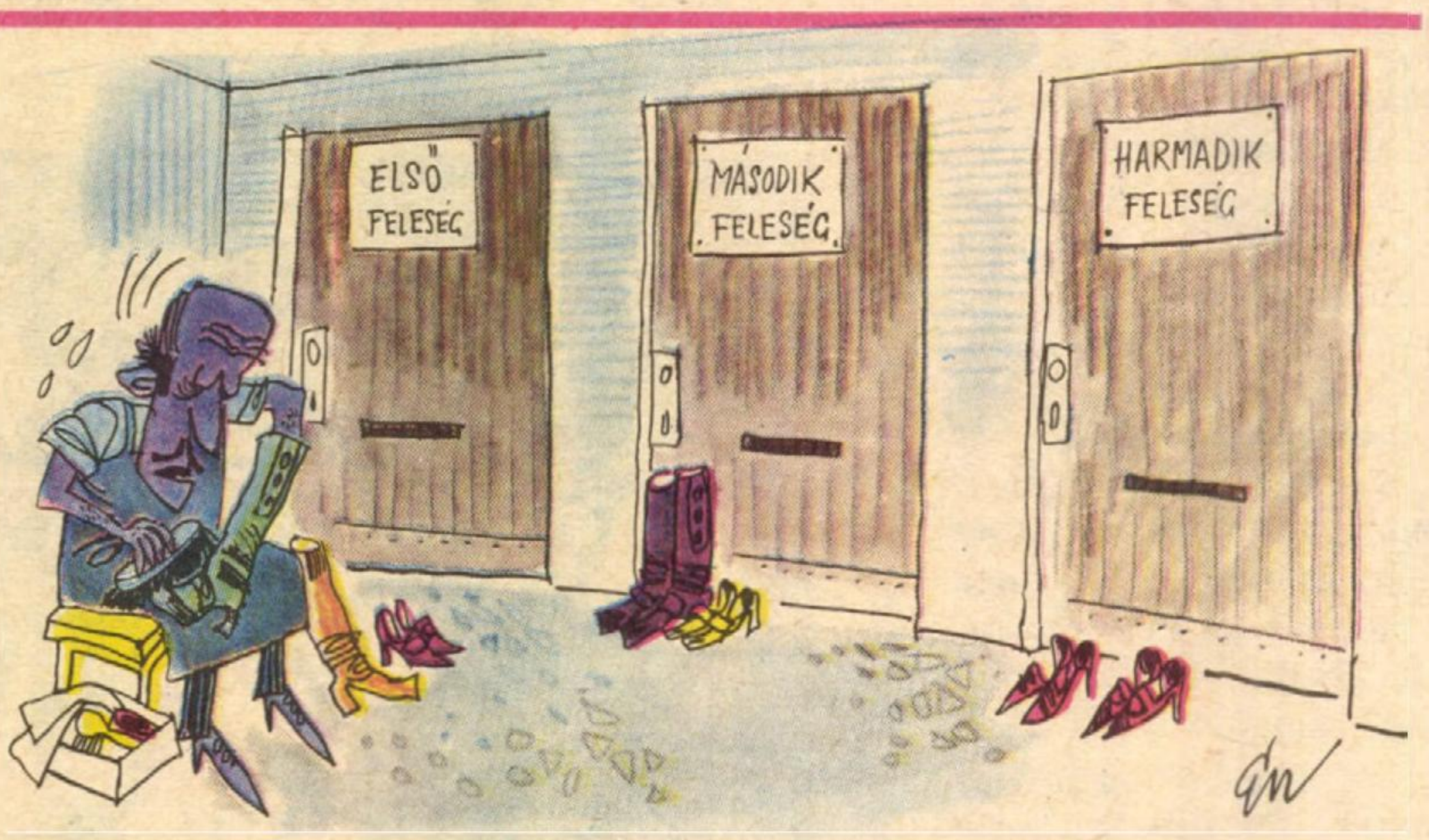

CILINDER

Osztályfőnök úr — mondta a jövevény kalapját gyűrögetve, —, egy megtört apa áll ön előtt.

— Azt látom, kérem. Neve?

— Laposnyaki Gerő.

— Laposnyaki... Laposnyaki... á, megvan! Laposnyaki Gerzson tanuló édesapja. Negyedik bé, ötödik pad, balra a muskátli alatt. Pufók fej, sok bronzszőke szőrzet, elöl több szeplő. Szolid gyermek, külalak dicséretes, fül tiszta. Kissé nedvesen ejti a sziszegőket, de ez nem jellembe vágó. Kérem, az ön fia egyetlen említésre méltó tettet vitt véghez a négy év alatt. Még az elsőben, amikor baracklekvárt kent a természetrajzi szertár kitömött gólyájára.

— Igenis, tisztelettel. Akkor az édesanyja járt önnél. Az ilyesmi mégis inkább női feladat.

— Az édesanyja... az édesanyja... á, megvan! Kerekded jelenség, kis töltött galamb, jobb felső négyes vipládval koronázva. Hát kérem, aggodalomra semmi ok. A fiú nevét ugyan sosem írják lángbetűkkel a szellemtörténet lapjaira, a meleg vizet sem fogja feltalálni, de a megtörtség indokolatlan. Laposnyaki Gerzson megítélésem szerint jó közepes eredménnyel juthat át az érettségin. És ez nem akármilyen dolog, kérem. Kis szerencsével akár a saját halotti rangig is felviheti.

— Éppen ez az, kérem. Osztályfőnök úr, végtelenül lekötelezne, ha az érettségin...

— Állj! Szót se többet. Semmi sem bírhat rá, hogy Laposnyaki Gerzsont érdemein felül támogassam, és az egyetemre segítsem. Nem, kérem, tanuljon csak szakmát az a fiú. Higgye el, jobb menőnek lenni a mazsolák között, mint mazsolának a menők között. Már elnézést a parlagi kifejezésekért, dehát időm tekintélyes részét kiskorúak között töltöm.

— Hiszen erről van szó, kérem. Osztályfőnök úr, egy megtört apa áll ön előtt.

— Ezt már említette. És?

— Osztályfőnök úr, ne engedje érettségire a fiamat. Vágja el az osztályvizsgán. Utasítsa ismétlésre.

Az osztályfőnöknek csaknem torkára szaladt a szemüveg szára. Néhány másodpercet mindenesetre heveny fulladozással kellett töltenie.

— Hogy... hogy van ez, kérem? Mi történt?

— Osztályfőnök úr — mondta a jövevény. — Én készültem. Dolgozni fogok. Másodállást vállalok. A feleségem majd hajnalban kel, hogy kiflit, kakaót és hírlapokat hordjon házról házra. Ha ad nekünk még egy év haladékot, valahogy majd csak összehozzuk az érettségi bankett költségeit. Negyedik éve gyűjtünk erre az örvendetes eseményre, mit tegyünk, ha mostanáig nem jött össze annyi?

— Tetszettek volna spórolni...

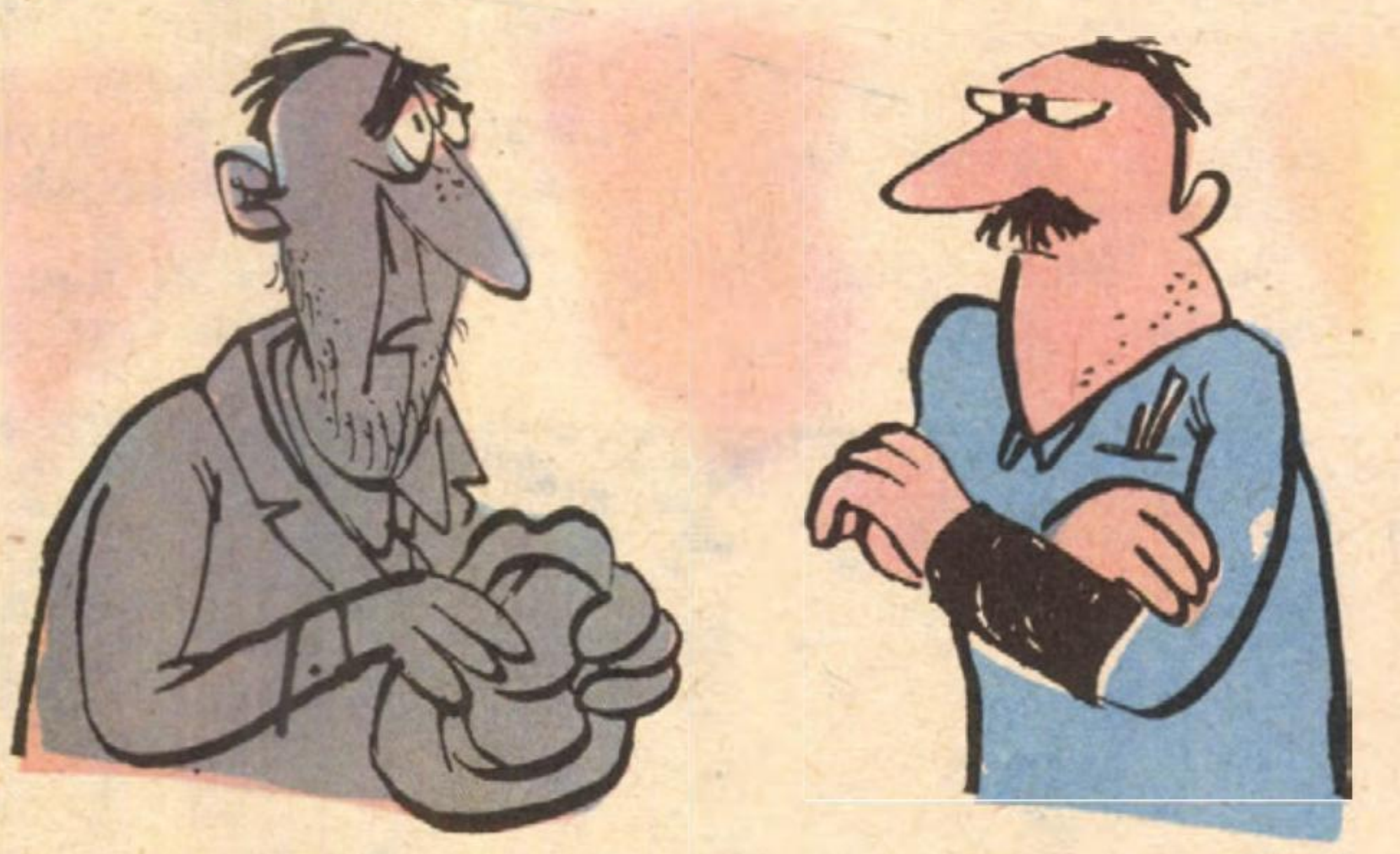

— Osztályfőnök úr... ciberelevesen élünk... a limlomboltból ruházkodunk... Nem a mi hibánk, hogy az OTP szolgáltatásai között nem szerepel az előtakarékossági bankettakció.

— Az érettségi bankett az osztály kollektív megmozdulása.

— Tudom, kérem. A frakk és a cilinder a kövér Nyigoscsik ötlete volt. Az Intercontinental gobelintermе a szeplős Hodováné. A fehér borban pácolt teknőcragu az ütődött Sólétormosé. A sanda Kelempász ragaszkodott hozzá, hogy XIV. Lajos korabeli lakájok szolgálják fel az ötcsillagos Napóleont, ami történelmileg is őrület. A fafejű Zsugovics ragaszkodott hozzá, hogy a Fővárosi Filharmonikusok szolgáltassák az asztali zenét és a Pécsi Balett az asztali táncot. Mit tegyek, kérem? A kövér Nyigoscsik papája keszegsütő, a szeplős Hodováné tökmagos, a sanda Kelempászék jól menő lángosbódét üzemeltetnek a Holndonner Rezső utcai végállomáson. Más súlycsoport, kérem, hogy jövök én ezekhez az arisztokratákhoz a vacak kis mérnöki diplomámmal? Hát hogy nézzek én a fiam szemébe, ha még egy nyamvadt cilindert sem tehetek arra az érett fejére? Ha egy árva lakájt se biztosíthatok a Napóleonjához? Osztályfőnök úr... vágja el a fiamat... Naaa...

A tanár a noteszét lapozgatta.

— Nem tudom, hogyan segíthetnék. Tessék... tangens-tétel négyes... forgásintegrál háromnegyed... uram, ez a fiú érti a matematikát...

A megtört apa előrehajolt.

— Osztályfőnök úr. Adok egy tippet. Pszt... az exponenciális egyenleteket csak ugatja...

A történet végét valamelyik Váci utcai kirakatban láthatjuk. Nemsokára kiteszik az érettségi tablókat.

Peterdi Pál

SZOVJET HUMOR

A MOSZKVAI „KROKODIL"-BÓL

VLAGYIMIR POLJAKOV:

HUMORÉRZÉK

Azt mondják, jó, ha az ember szellemes. Szívesen látott vendég akkor mindenütt, és még a munkahelyén is másképp néznek rá, talán a fizetését is könnyebben emelik.

— Mi kell ahhoz, hogy szellemes legyek? — érdeklődtem.

— Nem árt, ha van humorérzéke.

— De honnan?

Azt mondják: a humorérzék együtt születik az emberrel.

Úgy döntöttem, hogy én is humoros embernek születtem, csak eddig nem vettem észre.

Reggel elkéstem a munkahelyemről. A főnököm már várt:

— Mi az, Bubukin elvtárs, elkésünk, elkésünk?

Széles mosollyal feleltem:

— Jobb későn, mint soha. Ha sietsz, ráfizetsz!

Körülöttem mindenki mosolyog. Tehát jól kezdtem. Csak a főnök nem érti a tréfát, úgy látszik, nincs humorérzéke.

Munkához látok, s már jön a főkönyvelő:

— Anton Sztyepanovics, hibát követett el a kimutatásban. Négyes helyett hetest írt.

— A hét jobb — feleltem. — Ez pont hárommal több, mint a négy.

— Át kell írnia az egészet — közli s látom, tökéletesen hiányzik belőle minden humorérzék.

Délben cseng a telefon.

— Könyvelés?

— Nem, szülészet — válaszolom. A munkatársaim — úgy látszik — már irigykednek a humoromra, mert senki nem nevet.

Este a feleségem azzal fogad:

— Miért ilyen későn jössz haza?

— A gyerekemet látogattam meg.

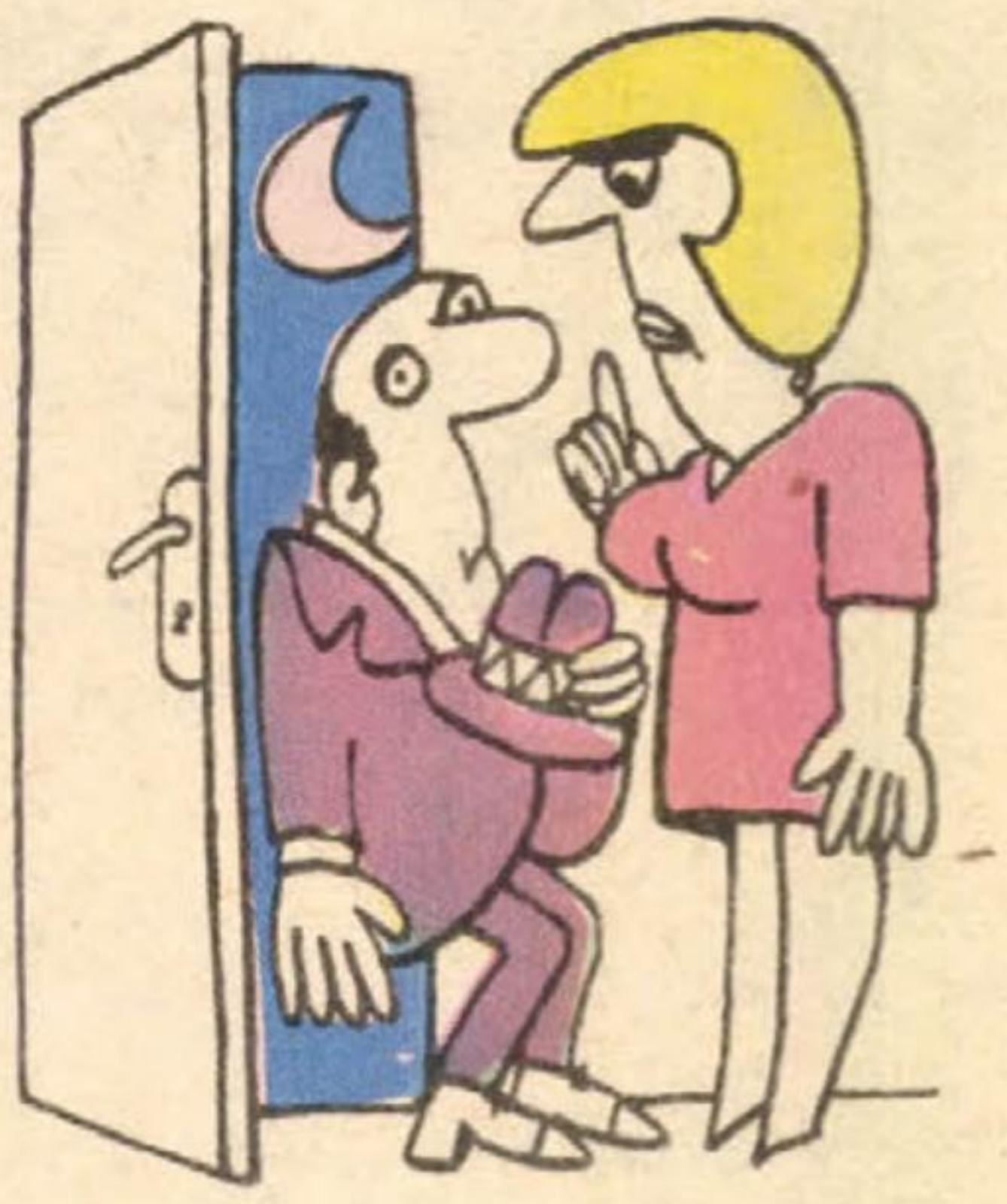

Elsápad, s érzem, belőle is hiányzik a humorérzék.

— Milyen gyereket?

— Hogy-hogy milyet? A kis Száskát. Az ükunokámat!

— Elment az eszed?

— Elmenni csak az tud, ami volt — vágom rá. De nem értékeli. Ehelyett szoba sem áll velem.

Cseng a telefon. Az anyósom. Ljubát kéri, a feleségemet.

Nem lehet, beteg, kolerája van.

Már abból is látszik, mennyire nincs humorérzéke, hogy elájul.

— Idióta! — harsogja a nejem. Micsoda stílus! De mit magyarázzak neki, úgysem értené.

Reggel munkába megyek, leülök az asztalomhoz. Jön a főnök

— Mi újság?

— Afanaszij Ivanovics Kiszlovodszkban leszokott a dohányzásról.

Ez az Afanaszij a főnök helyettese, most éppen Kiszlovodszkban üdül.

— Ez biztos? — kérdezi a főnök. — Kitől hallotta?

Amikor megtudja, hogy csak vicceltem, úgy káromkodik, hogy azt humorérzékkel sem lehet leírni.

És kezdenek elkerülni az emberek. Öt órakor pedig behívnak a titkárságra és közlik: huliganizmusért megrovásban részesítenek. Erre még engem is elhagyott a humorérzékem. Mentem fellebbezni, de az szb-nél sem találtam megértésre.

Az fordult meg a fejemben, mi lett volna, ha a főnököm viccel úgy, mint én? Mindenki biztos a hasát fogta volna a röhögéstől. Mennyivel könnyebb lenne szellemesnek lennem, ha én lennék a főnök. És ha a főnököm főnöke lennék? És ha annak a fő... Na, de hagyjuk.

(Oroszból fordította: Barabás Péter)

CSÚCSFORGALOMBAN

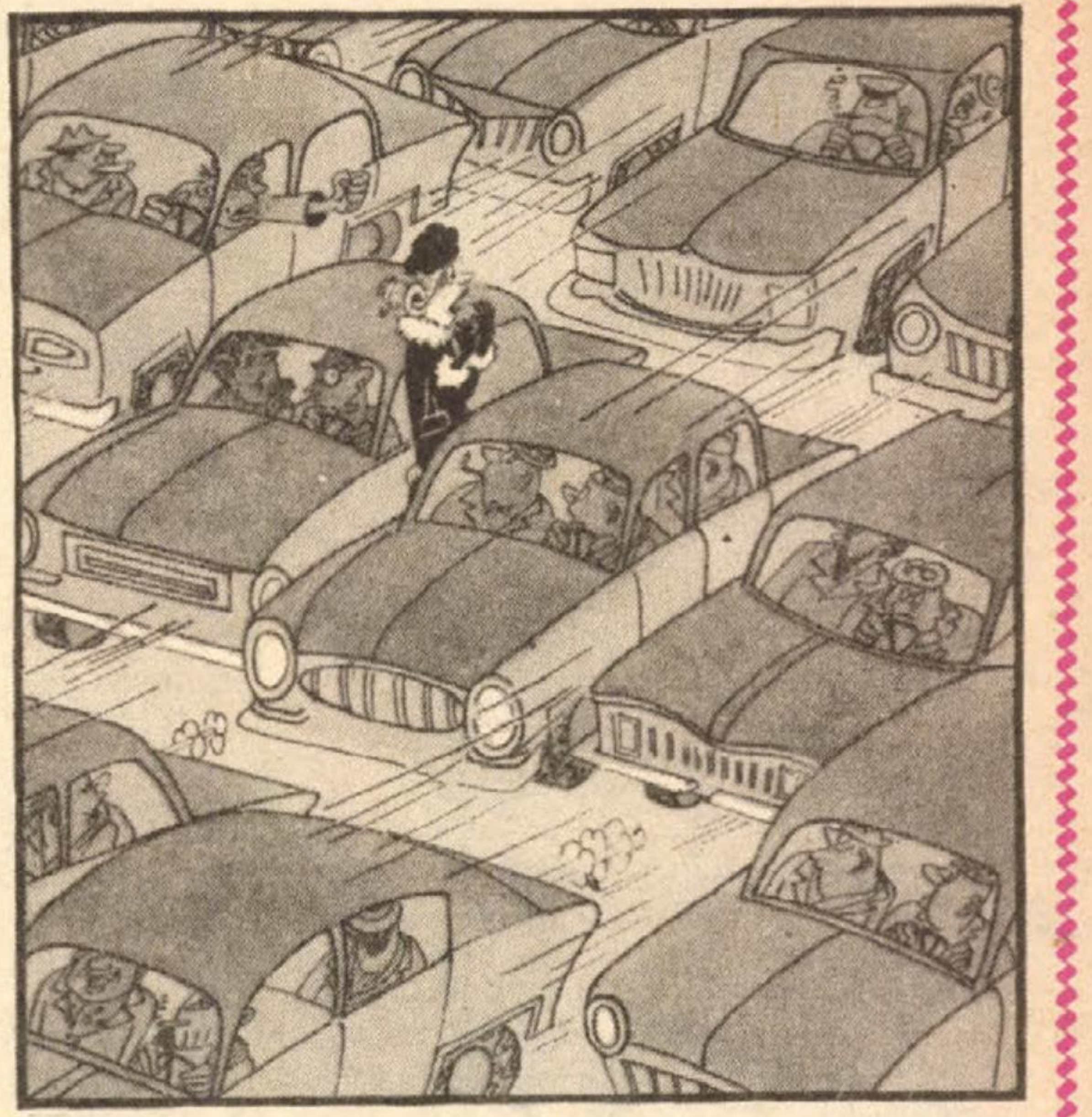

– Jaj, csak el ne szakítsák a harisnyámat!

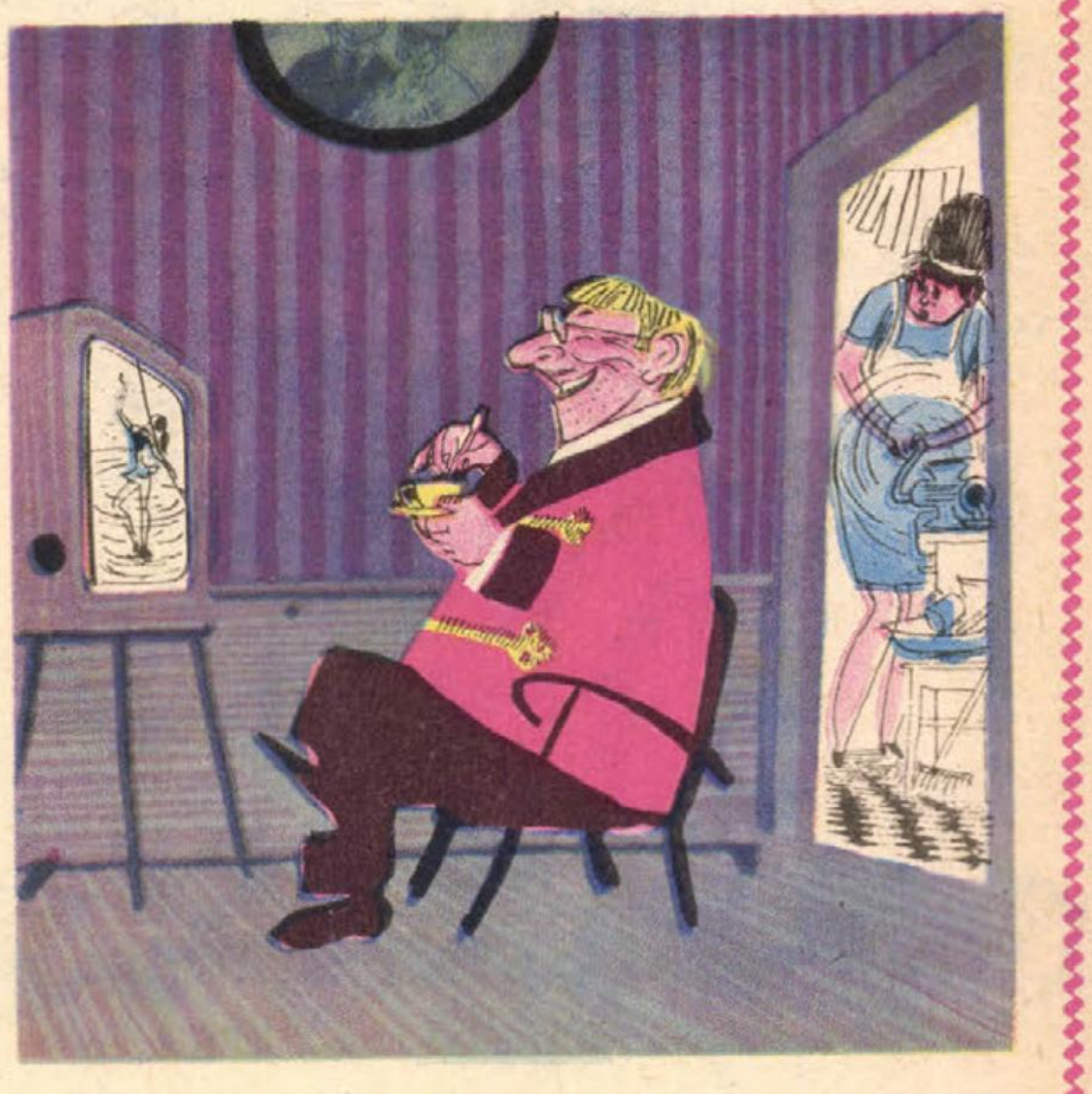

– Vologya, ha folyton nézed a tévét, elválok tőled!
– Jól van, de legalább várd meg a műsor végét!

A PANEL-
ÉPITKEZES
ELŐNYE

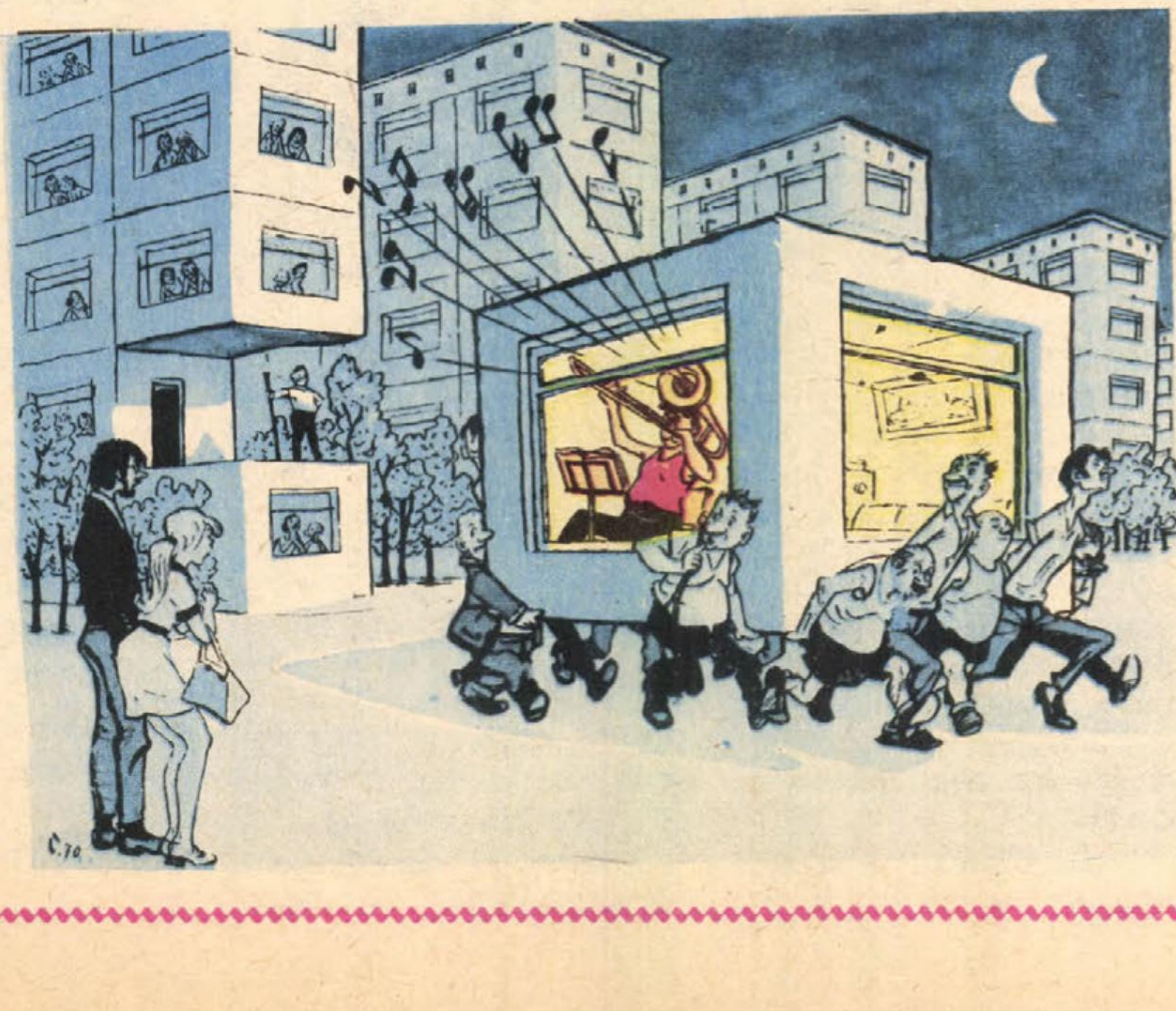

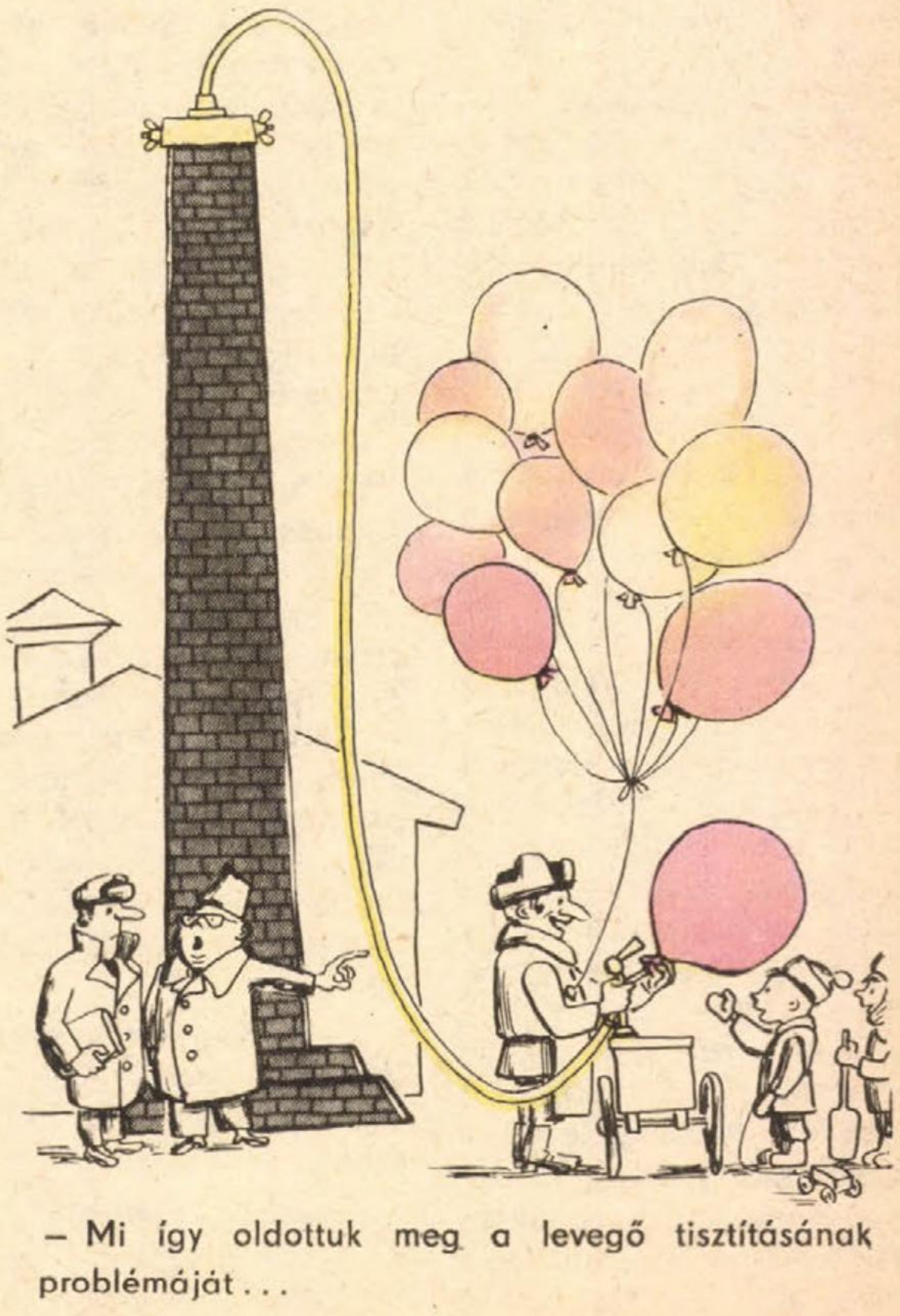

– Mi így oldottuk meg a levegő tisztításának problémáját...

IDEGENFORGALMI PÁSZTOR

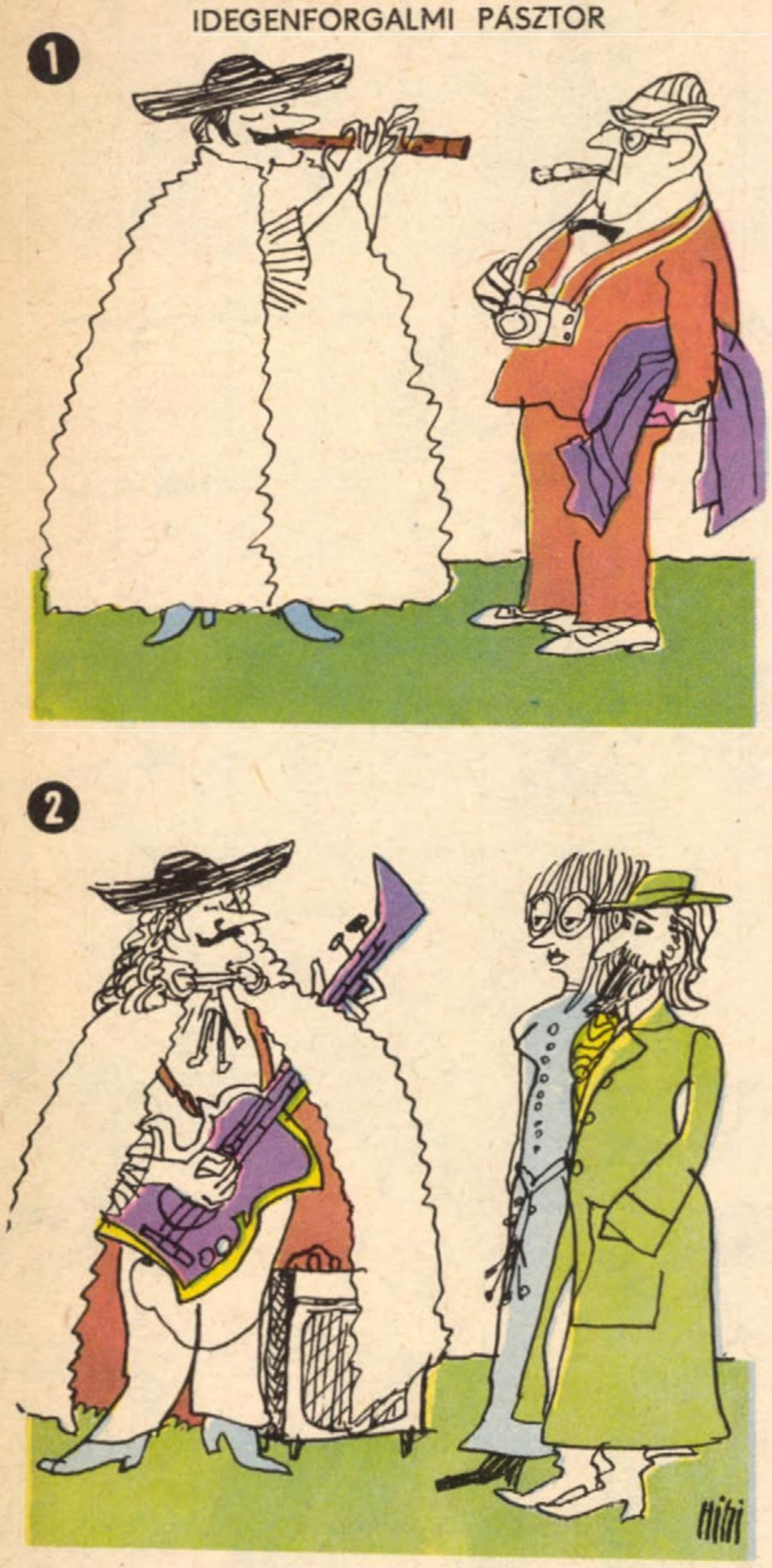

FURCSA VÁLÁS

A dél-afrikai Johannesburgban a férj hibájából mondtak ki egy válást. Mr. Stanley Forster kétségtelenül félrevezette feleségét. Azt mondta neki, hogy egy összejövetelre hivatalos. Ettől kezdve az asszony nem látta a férjét, s csak később tudta meg, hogy Ausztráliába szerződött profi labdarúgónak.

Egy biztos: Stanley nagyon szerethet focizni.

NOSZTALGIA

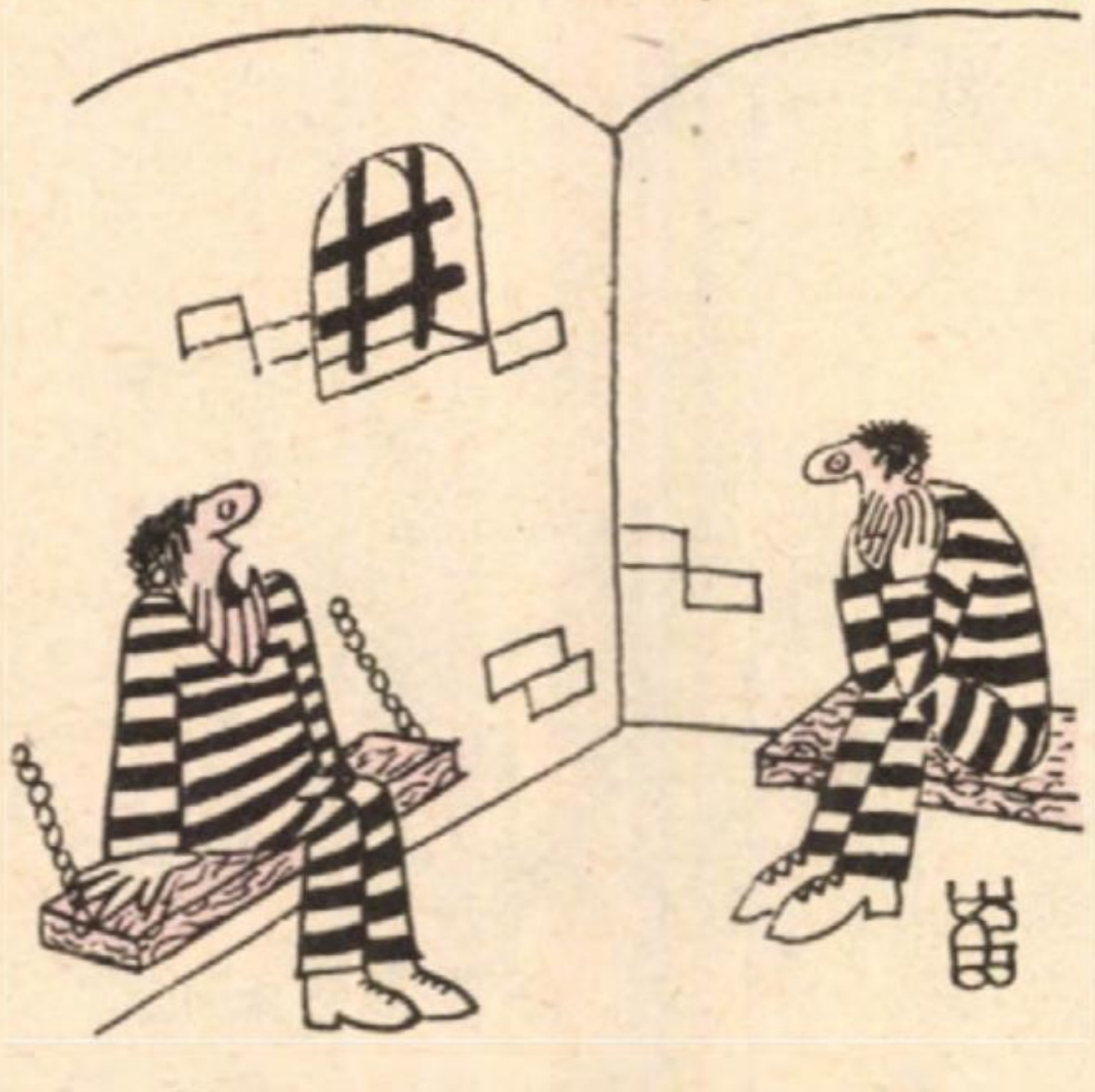

– Vajon mennyi nyereségrészesedést kapnék az idén?

GÖRÖGORSZÁG

Dallos Jenő rajza

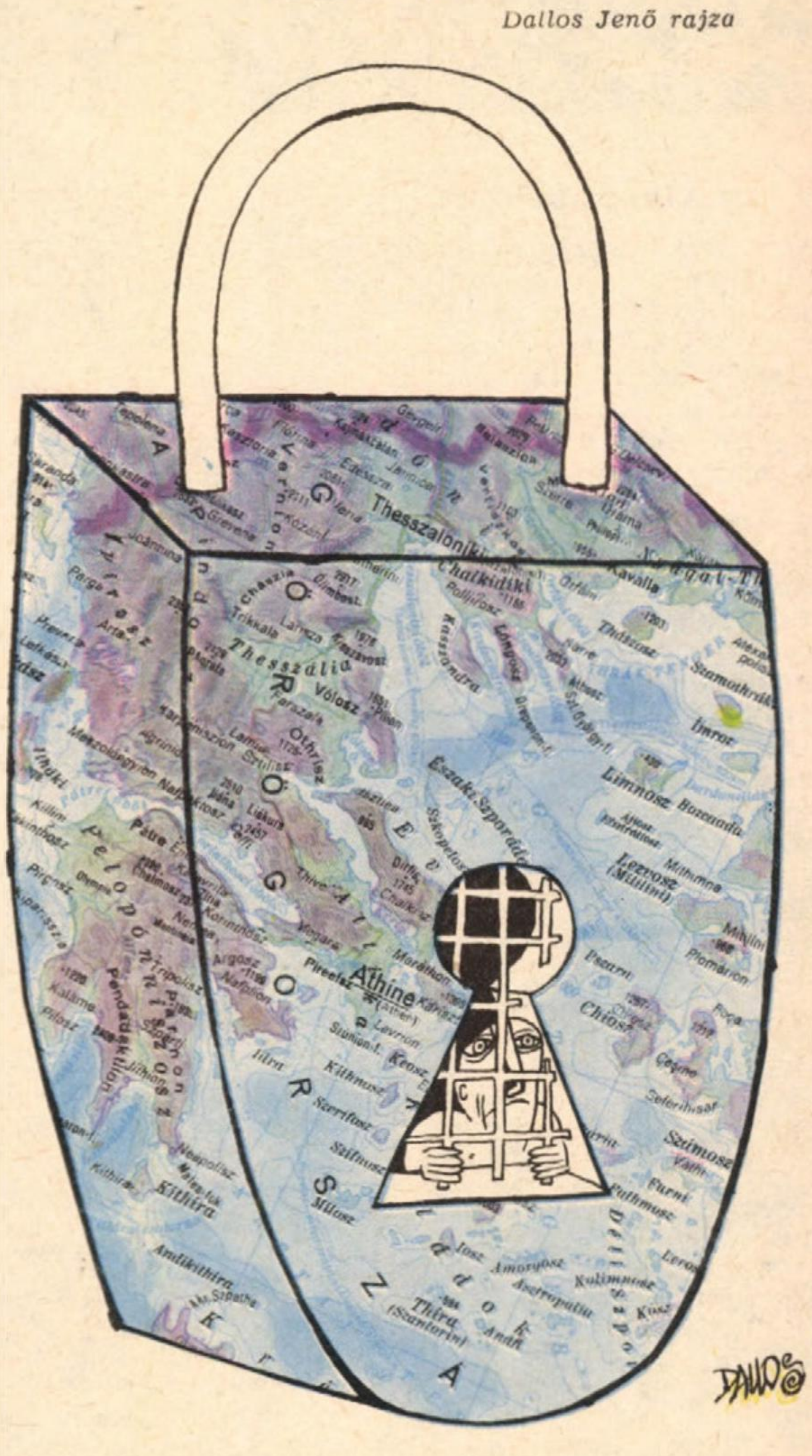

KÖZÖS NYELV

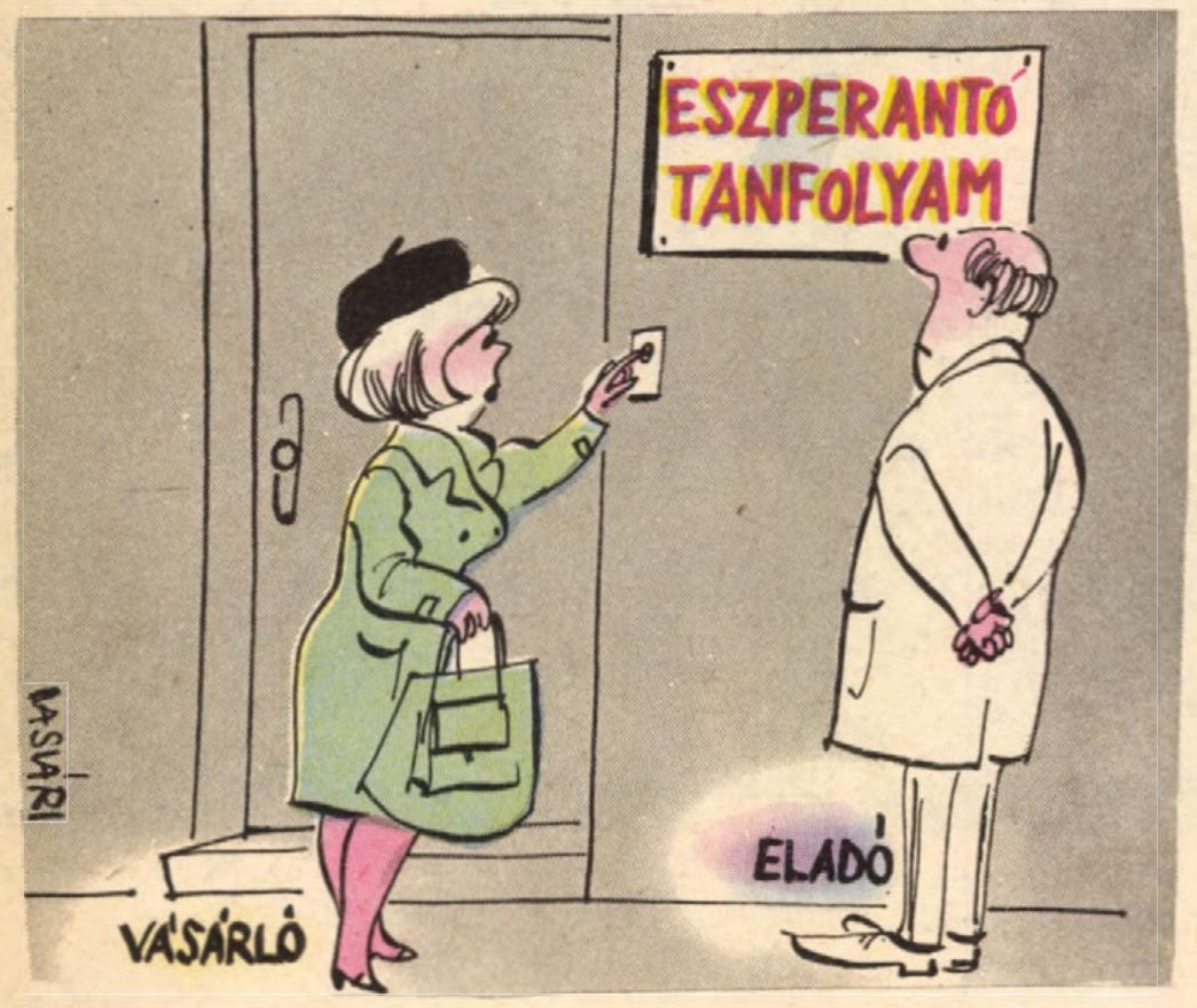

PÁLYAVÁLASZTÁS

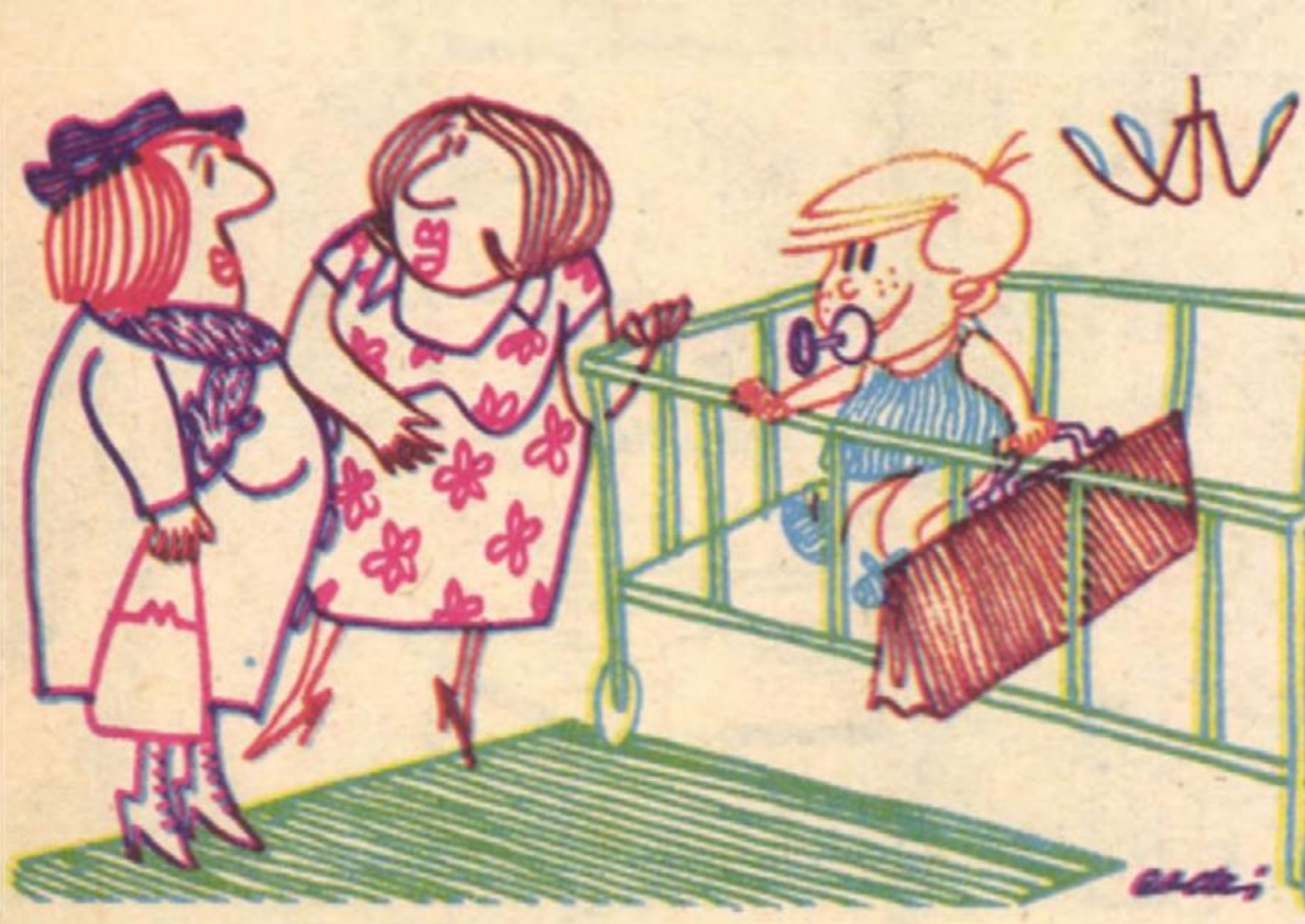

– A születésnapjára vettem ezt az orvosi táskát, hadd szokjon hozzá a kicsike...

KÖRBE-KÖRBE

Végre! Éjt nappallá téve sikerült megalkotnom a négyszögletű kört! Művemet szerénységgel palástolt diadallal helyeztem főnököm asztalára.

— Kezdetnek nem rossz — mondta, miután percekig nézegette. — Csak még nem elég gömbölyű.

— De hát szó sincs arról, hogy gömbölyű legyen — magyaráztam. — Ebben az az új, hogy nem gömbölyű. Hiszen ma már mások az igények, azokhoz kell igazodni...

— Különös. Akkor ezt meg kell beszélnem a főnökömmel — mondta a főnököm. — Hagyja itt, majd értesítem a döntésről.

Néhány nap múlva megkérdeztem a főnököm főnökét, értesült-e már a művemről és mi a véleménye?

— A főnöke referált — mondta a főnököm főnöke. — Ha jól emlékszem, az a baj, hogy túl gömbölyű. Node, minden kezdet nehéz. Csak igyekezzék, igyekezzék...

— Valami tévedés lesz a dologban — feleltem. — Arról van szó, hogy egyáltalán nem gömbölyű.

— No látja: még dolgozni kell rajta — fejezte be a beszélgetést a főnököm főnöke.

Visszakértem a példányt és elvittem a főnököm főnökének a főnökéhez. Alaposan megvizsgálta.

— Igen, ez egy négyszögletű kör, ezt senki sem tagadhatja — állapította meg szakszerűen. — Ez az, amire oly régóta várunk! Ám ez csak *egy* darab. Kérdés, hogy a következők is ilyen négyszögletesre sikerülnek-e? Előfordulhat, hogy nem. Túl nagy a kockázat, várjunk még vele.

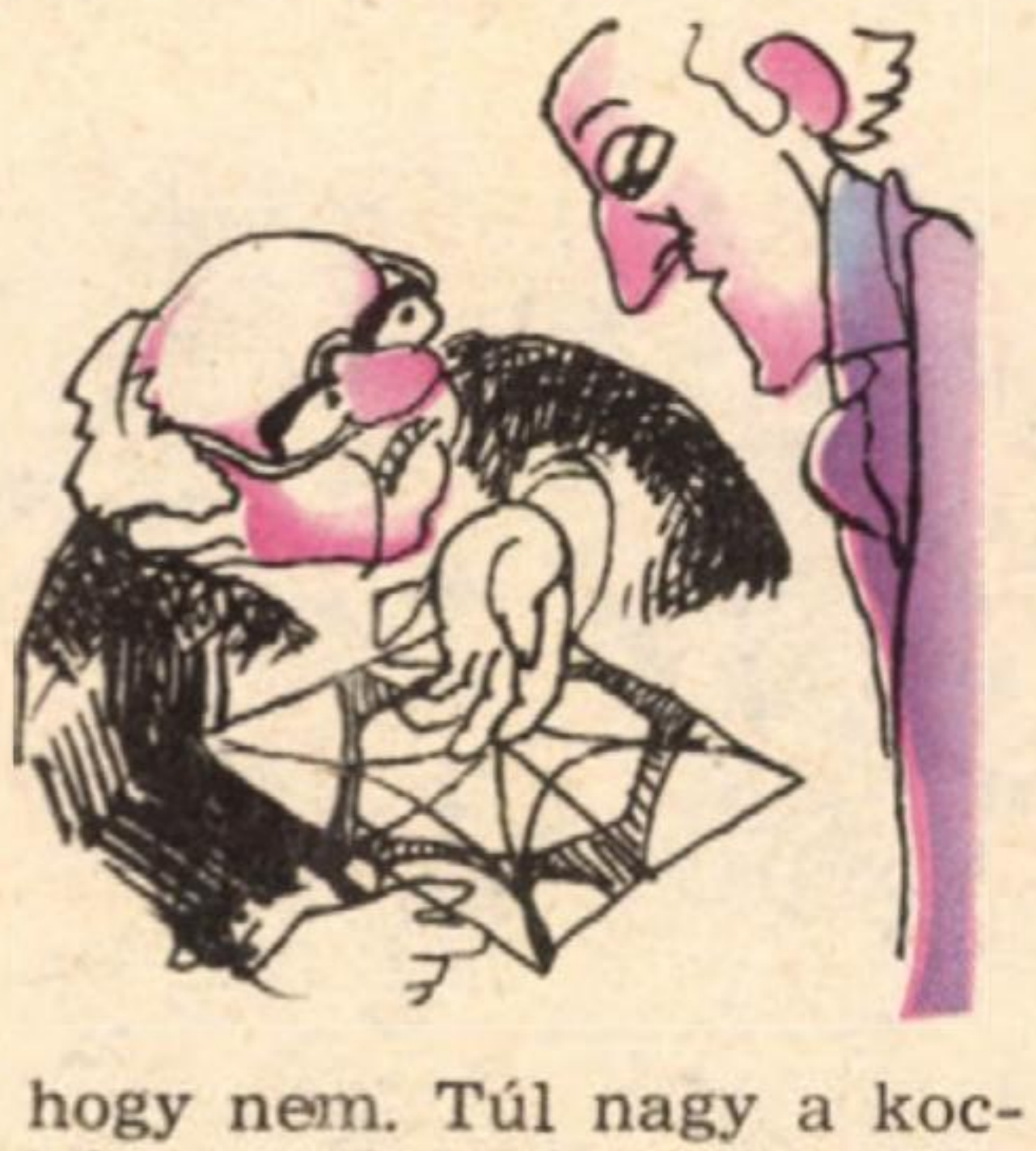

De én nem vártam, elvittem a főnököm főnöke főnökének a főnökéhez. Csak ránézett és vidáman felkiáltott.

— Ez igen! Tökéletes! Ezt sorozatban kell gyártani! Százezer, sőt, egymillió négyszögletű kört kell kibocsátani! Az egész lakosságot elláthatjuk vele, és biztos, hogy még exportálhatunk is.

Most először nagyon megnyugodtam:

— Szóval, megy a dolog?

— No, azért nem olyan egyszerű — komorodott el kissé. — A beruházást, tudja, nekünk kell fedeznünk, hitelt nem könnyű kapni... Meg aztán: elérkezett-e már az ideje, hogy ilyen köröket gyártsunk? S mi legyen a hagyományos, kör alakú körökkel? Vegyük elő két-három év múlva, akkor majd meglátjuk...

Másnap letettem a főnököm asztalára egy kört. Nem volt négyszögletes: egyszerű, szabályos kör volt, olyan, amilyen már az alapításkor, 86 évvel ezelőtt is készült a vállalatnál.

Percekig forgatta, nézegette, még egy nagyítót is elővett, de természetesen egy szögletecskét sem talált rajta.

— No, látom — mondotta —, mégiscsak van magában alkotó fantázia. Nagyon derék, csak így tovább! — csapott barátságosan a vállamra.

...Azóta is szorgalmasan gyártom a legszabályosabb, hagyományos köröket. Úgy hallom, nagyon elégedettek velem, hamarosan felemelik a fizetésemet...

Földi Iván

Két meditáció

I.

LUXUS-ALBÉRLET

Nemcsak a nyelv — az apróhirdetési nyelv is átalakul. Nemrégen figyeltem fel egy új meghatározásra a lakáshirdetések rovatban, mely a „luxus-albérlet” fogalmát alkotta meg. Az új szóösszetétel nem annyira nevetséges, mint amennyire szomorú.

A luxus ugyanis fényűzést jelent, míg az albérlet szükségállapotot, menedéket, kilátástalanságot. Tessék most így összeolvasni a kettőt: fényűző menedékhely jön ki belőle. A luxus-albérlet alig valamivel szerencsésebb fogalom, mint a luxus-koldustarisznya, a luxus-lókolbász vagy a luxus-gyomorfekély, s azonos értelmű a díszes műlábbal vagy a pompás villámcsapással.

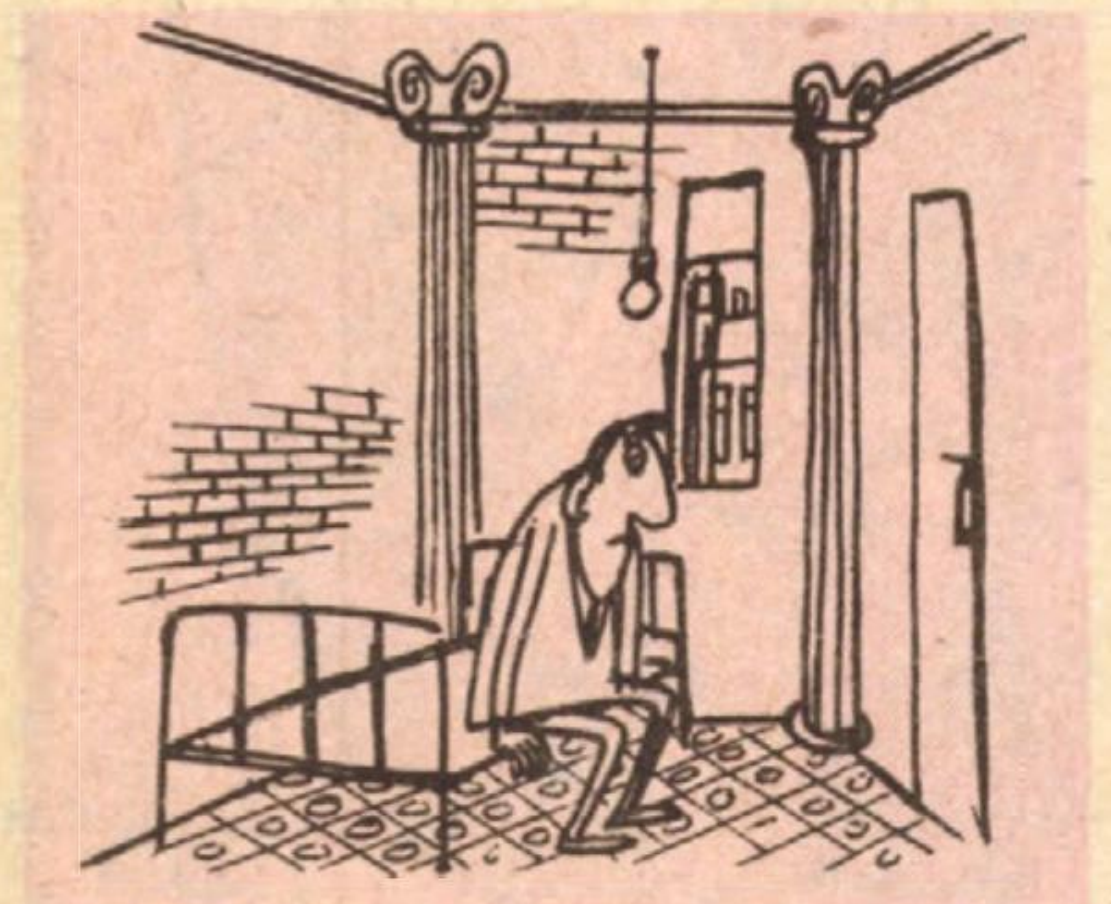

Gyanítom, hogy a „luxus-albérlet” elődje az apróhirdetési nyelvben az „albérleti szoba, igényesnek” — meghatározása és jelentése volt, melynek egyszerű fordítása így hangzik: albérleti szoba, méregdrágán kivehető. Vagyis nem az albérlő jelzője az igény, hanem a főbérlőé.

A luxus-albérlet viszont — ha nyelvi nézőpontból nézzük — helyesebb kifejezés. A luxus szó második jelentése ugyanis a fényűzés mellett olyan kiadást, költekezést jelent, mely az illető anyagi erejét túlhaladja. A „luxus-albérlet” a csodálatosan tömör magyar nyelvben is egy újabb remeklés, melynek jelentése: valahol csak kell laknom, bánom is én, ha belerokkanok, kerül amibe kerül, utánam az özönvíz!

Mindez két szóval! Hát nem kész luxus!?

II.

GOMB

— Vigyázz — mondja a barátom és ujjával a kabátomra bök —, lóg a gombod!

— Látom — mondom, köszönettel nyugtázva a figyelmeztetést.

Megint elővett a rejtély! Nem és nem értem!

Hogyan lóghat a gombom?

Három tényezővel kell számolni a felvarrott gomb esetében: magával a gombbal, a cérnával, amellyel a gombot felvarrjuk és az anyaggal, amelyre a gomb kerül, felvarrva. Namármost.

A gomb szilárd. A cérna nem nyúlik, hanem szakad. A szövet vagy a vászon sem engedi el magát, esetleg kilyukad vagy mállik.

A gomb viszont lóg. Előfordult már, hogy tíz centi hosszúságú cérnával varrtam fel egy gombot az ingem gallérjára, és néhány hét múlva ez a gomb a bokámig lógott. Elképesztő!

Megpróbáltam már egy gombot meghúzni, hogy lógjon, miután felvarrtam. Nem engedett. Ha erősebben húztam, elszakadt a cérna. Akkor a gombot vékony acélhuzallal erősítettem fel az anyagra, és húzni kezdtem, hátha lógni fog. Nem lógott, hanem kiszakadt a szövet. Végül páncélingre erősítettem acélszálon a gombot, most a gomb tört el, ha húztam.

Ellenben, ha felvarrom a gombomat nem nyúló anyagra, nem nyúló cérnával, nemsokára lógni kezd a gombom.

Ha meghúzom a gombomat, amelyik lóg, nem engedi sem a cérna, sem a szövet. Inkább a kezemben marad, leszakad, de nem enged egyikük sem. Ha nem húzom, tovább lóg, egyre hosszabban, kilométereken át húzhatom egy-egy gombomat magam után, ha vigyázok rá.

Ne tessék engem figyelmeztetni, hogy lóg a gombom! Tudom, de nem értem!

Somogyi Pál

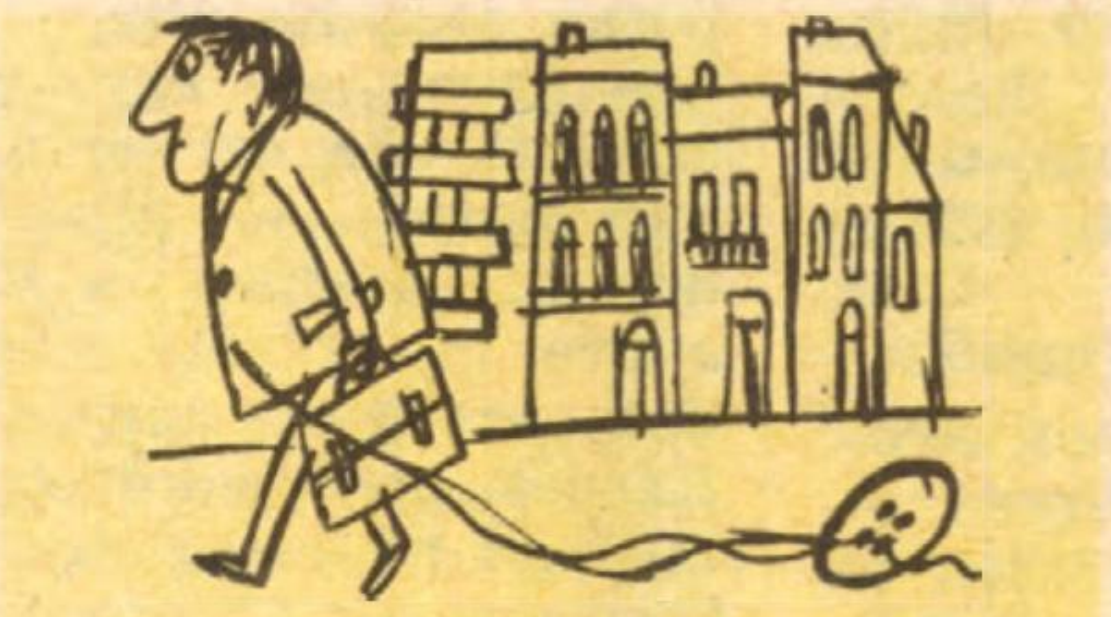

ÉLELMES GYEREK

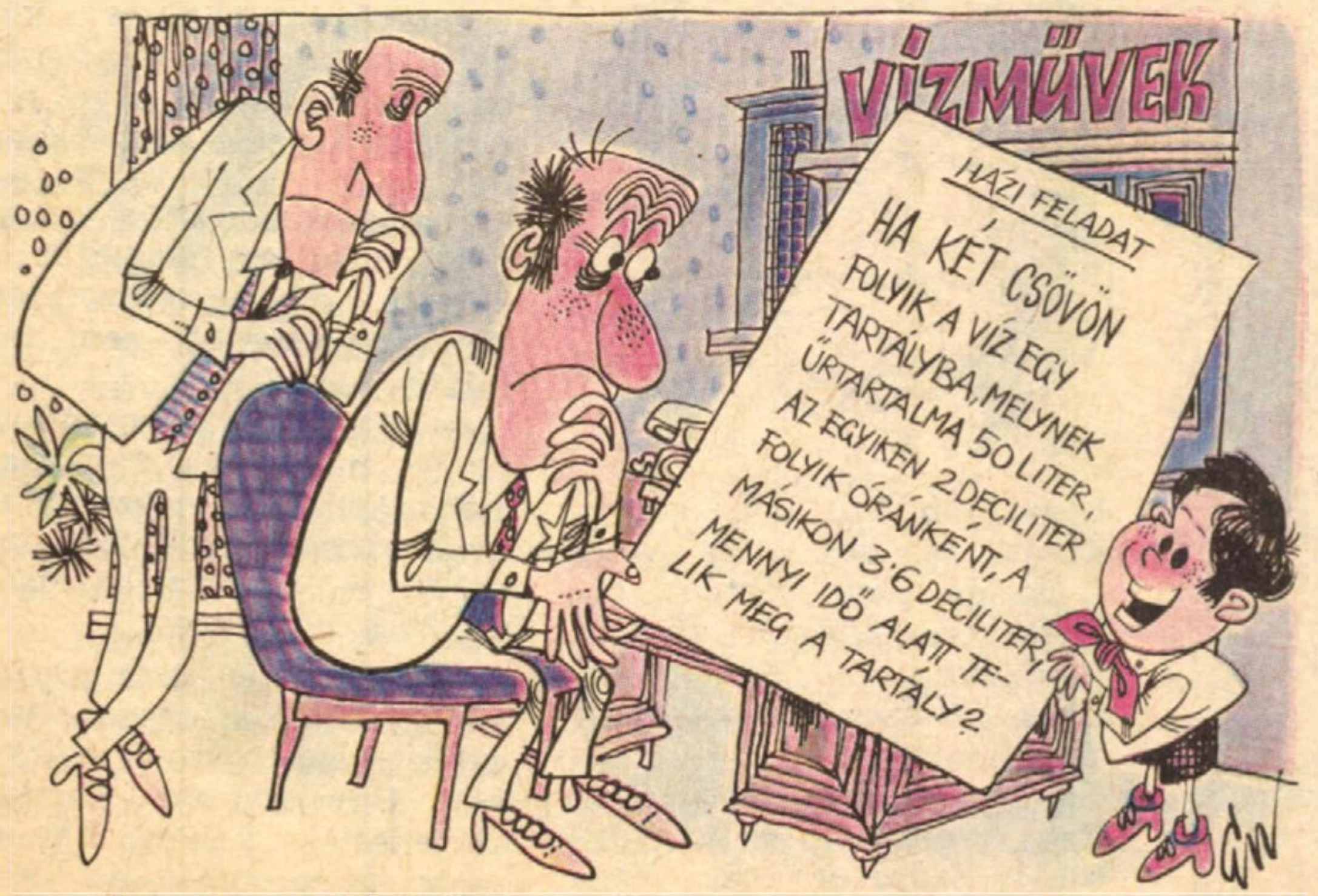

VÍZMŰVEK
HÁZI FELADAT
HA KÉT CSÖVÖN FOLYIK A VÍZ EGY TARTÁLYBA, MELYNEK ŰRTARTALMA 50 LITER, AZ EGYIKEN 2 DECILITER FOLYIK ÓRÁNKÉNT, A MÁSIKON 3·6 DECILITER, MENNYI IDŐ ALATT TELIK MEG A TARTÁLY?

– Nem lesz csőtörés? Mert akkor a jó isten sem számítja ki, mikor telik meg!...

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Kit alakítanának a színpadon?

Erdei Sándor:

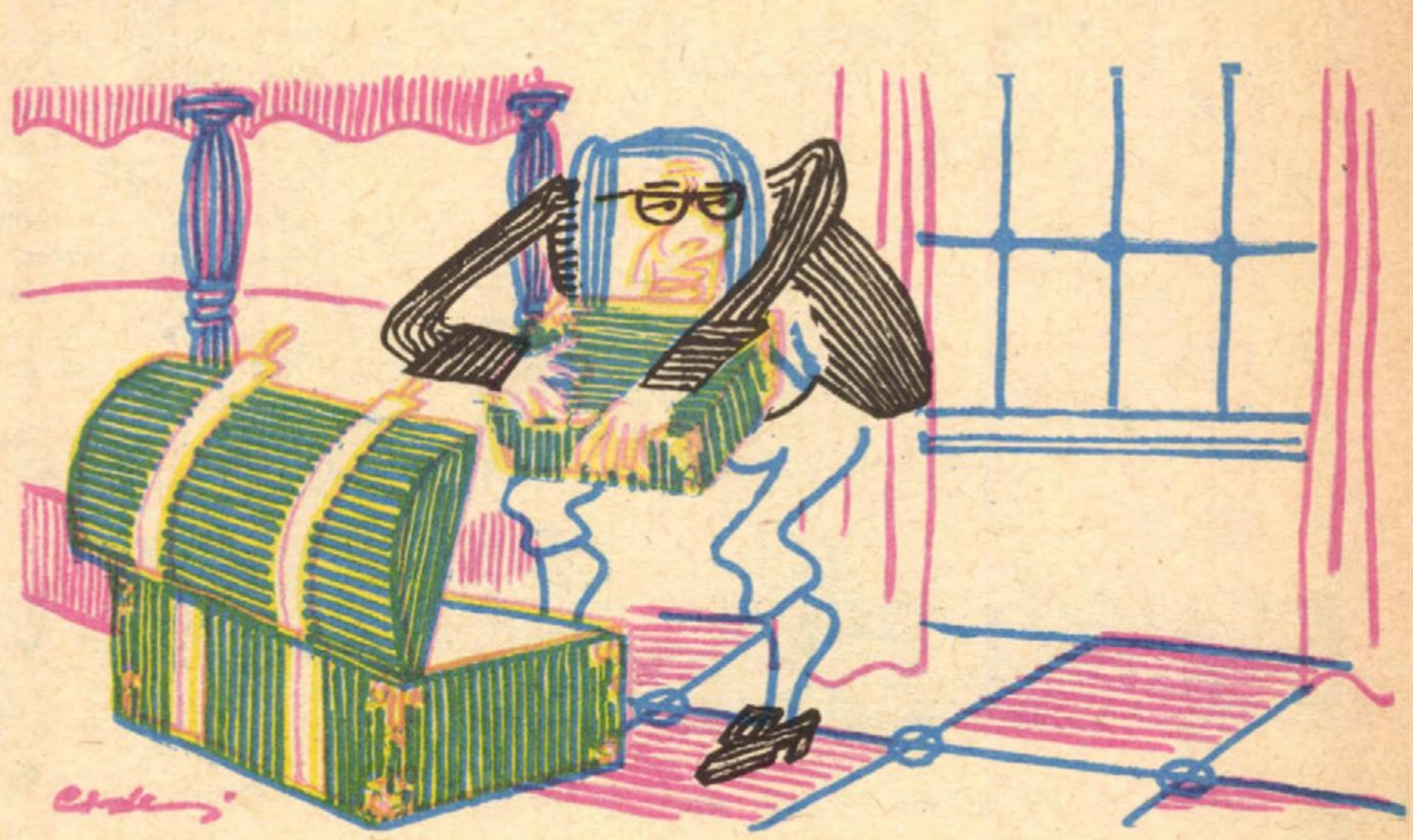

– A fösvényt, mert akkor nem lennének barátaim, akik kölcsönkérnének...

Takács Imre:

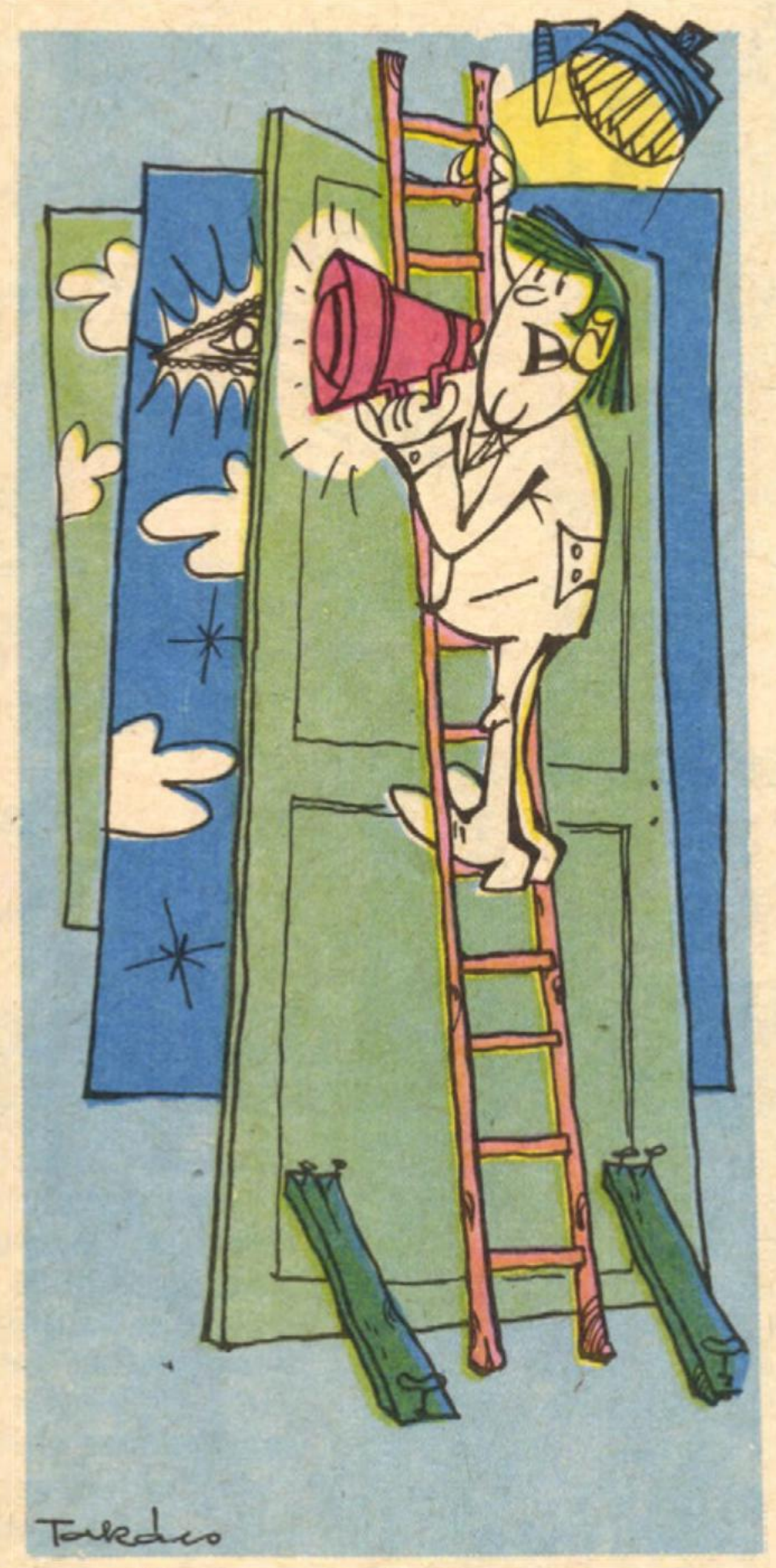

– Az Úr hangját, mert nyilvánosság előtt mindig lámpalázam van...

Balázs-Piri Balázs:

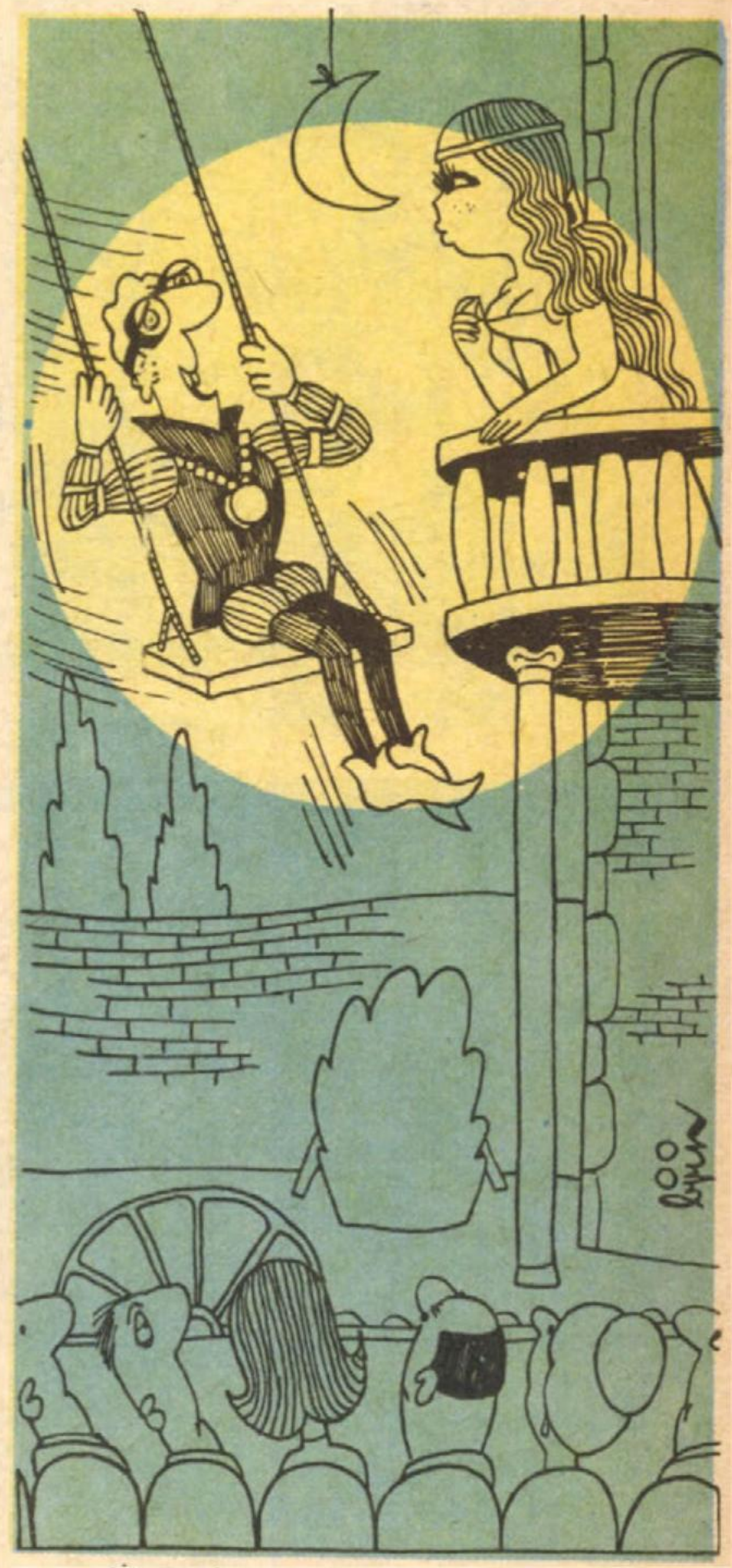

– Úgy érzem, mint Rómeó, újszerű alakítást tudnék nyújtani...

Fülöp György:

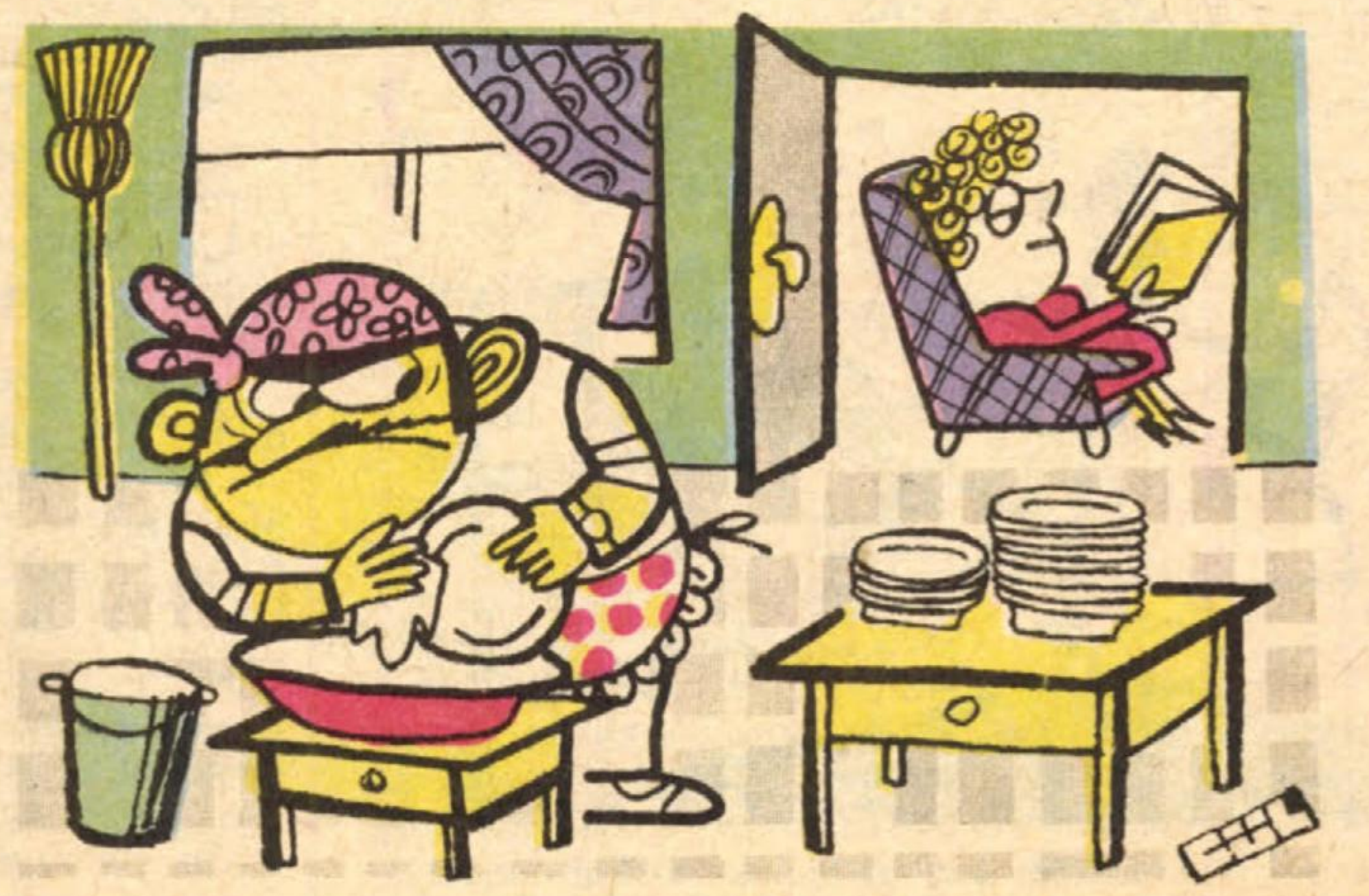

– A VIII. Henriket.

Mészáros András:

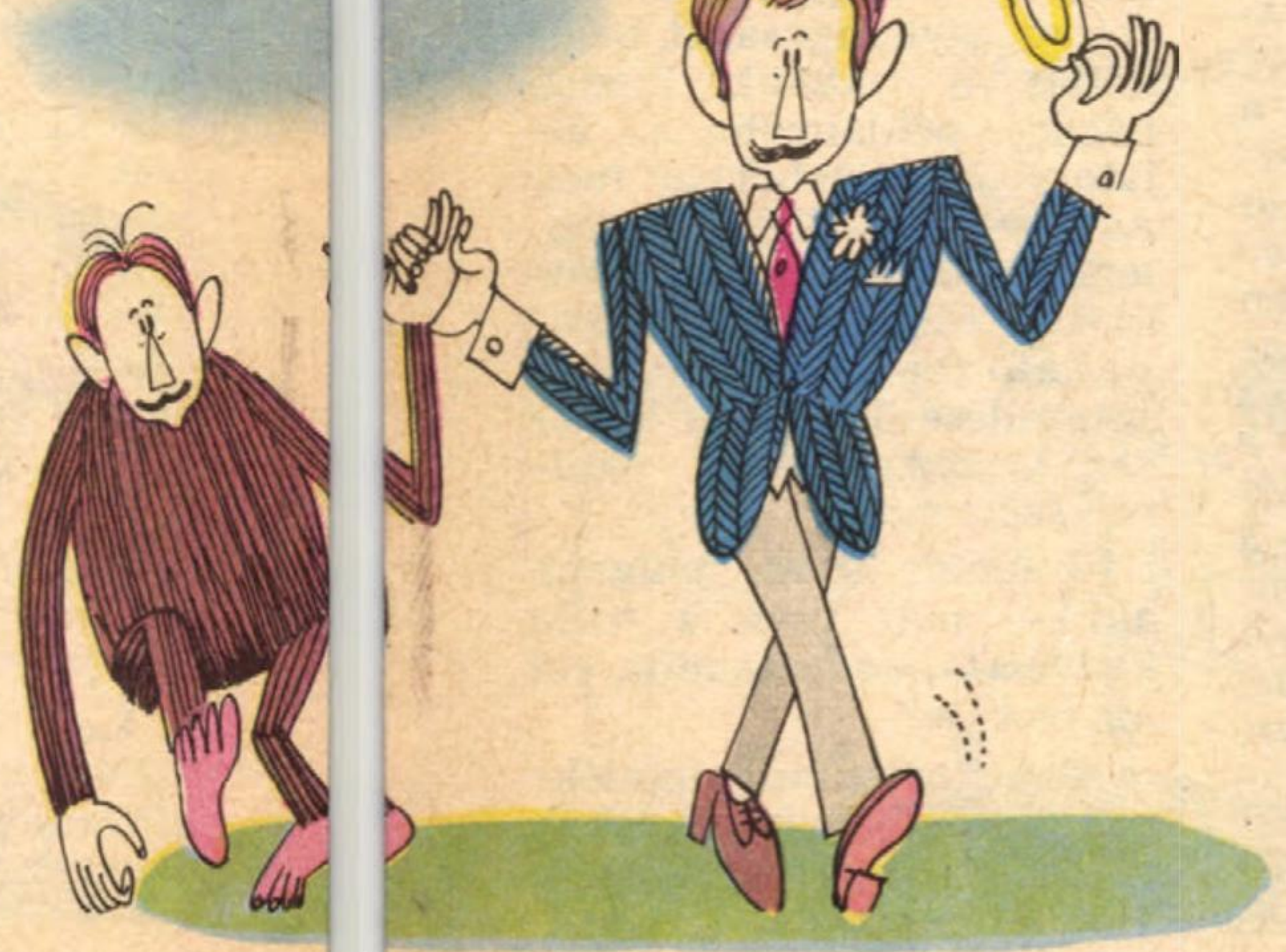

– Judyt és Simon Templart egyszerre, mert így ellenállhatatlan lennék...

Várnai György:

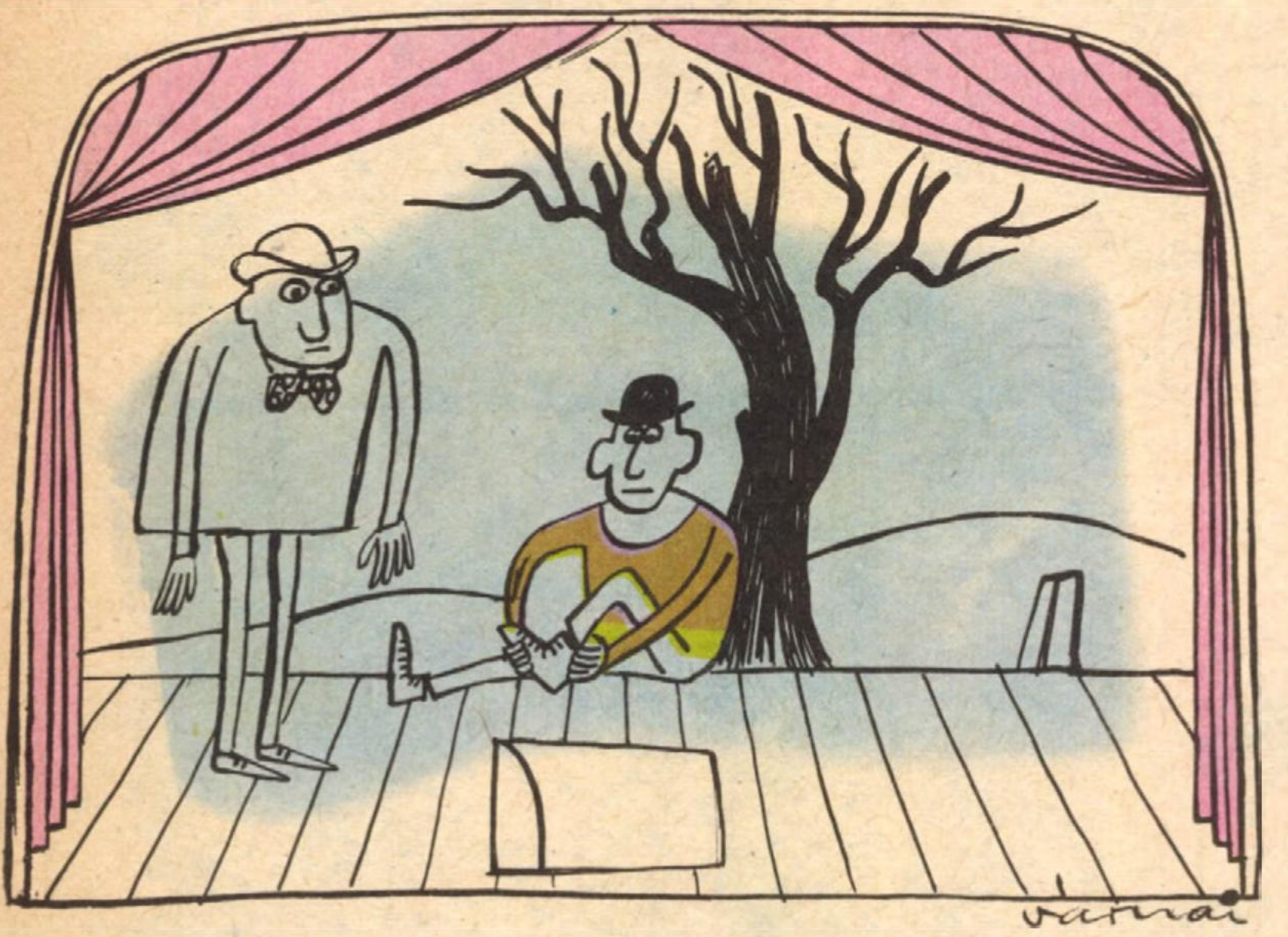

– Godot szerepét, mert ő nem jelenik meg a színpadon...

Hegedűs István:

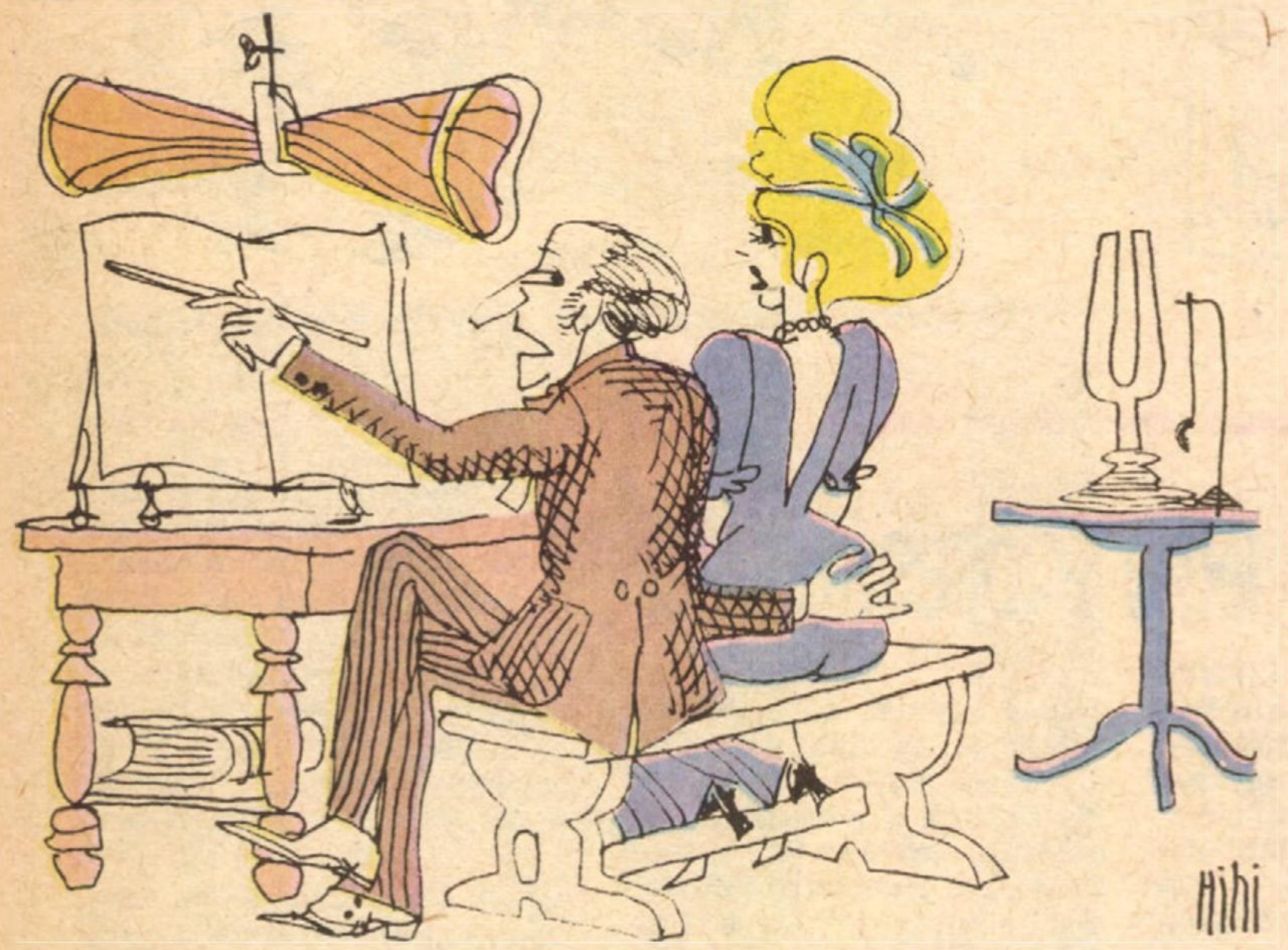

– Higgins tanár urat a Pygmalionból, mert mindig szerettem volna házitanító lenni...

Barát József:

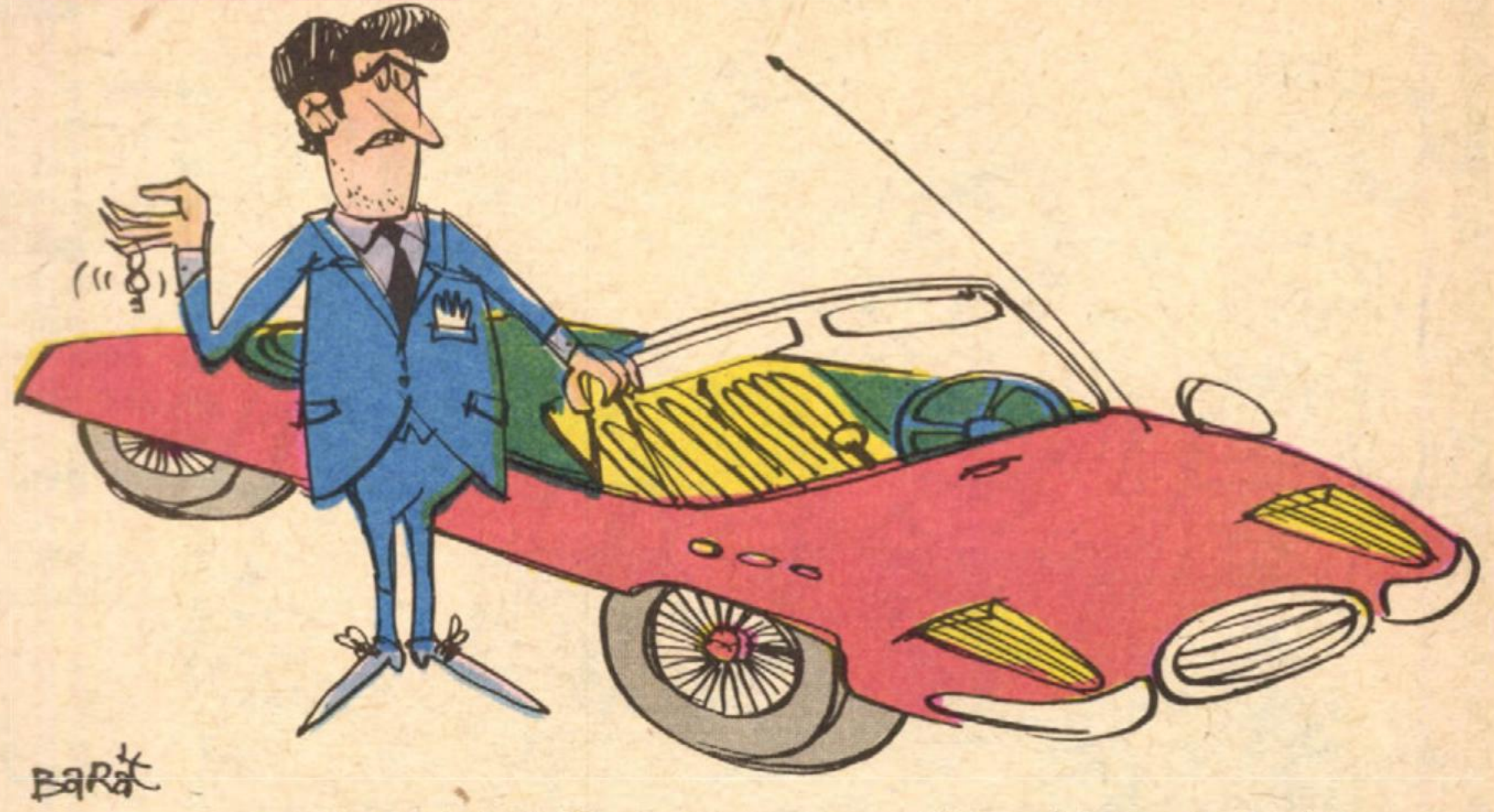

– A Bánk bánból Tiborcot, mert remekül tudok panaszkodni...

Tót Gyula:

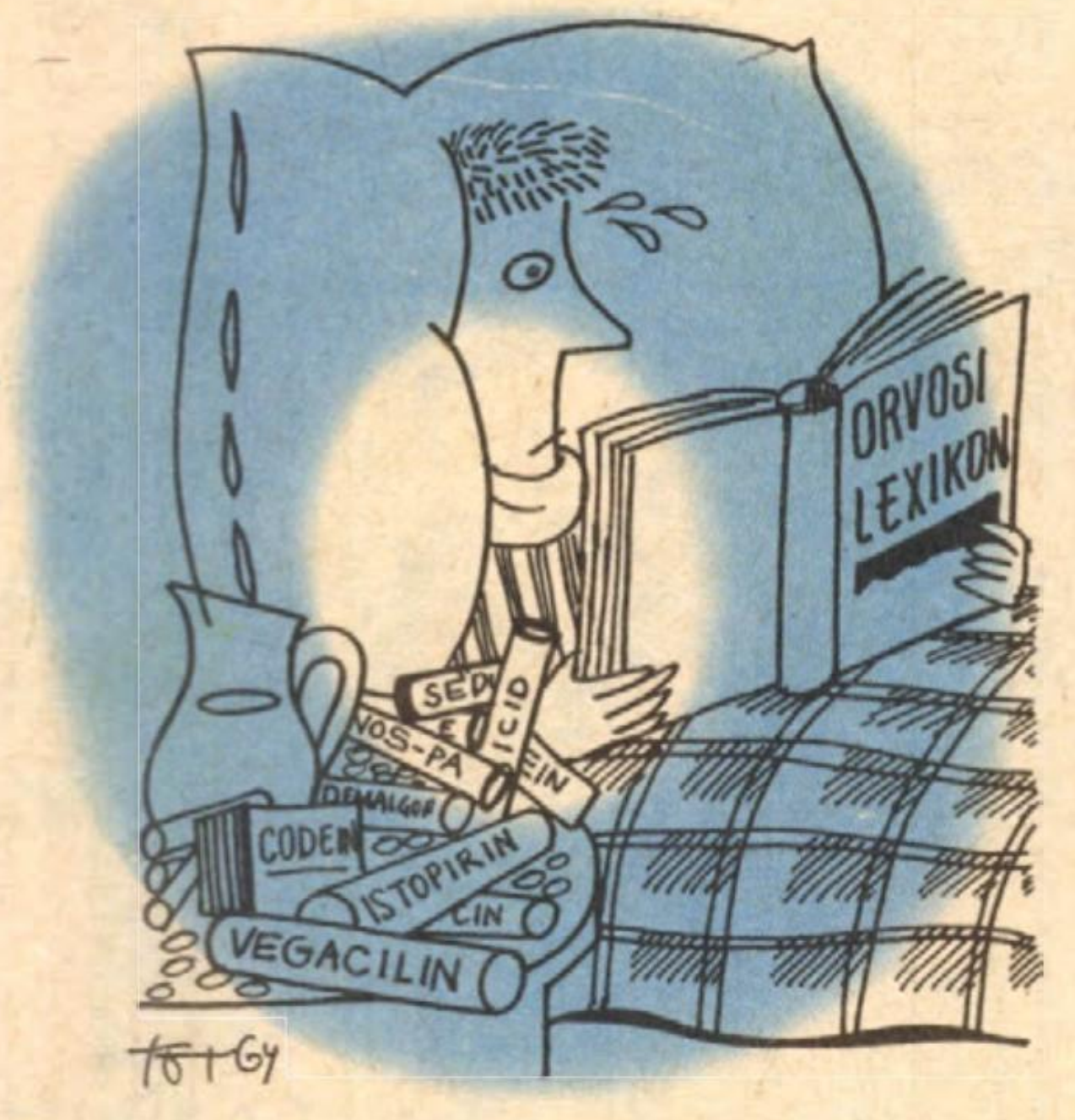

– A képzelt beteget, mert megvan hozzá a képzettségem...

Vasvári Anna:

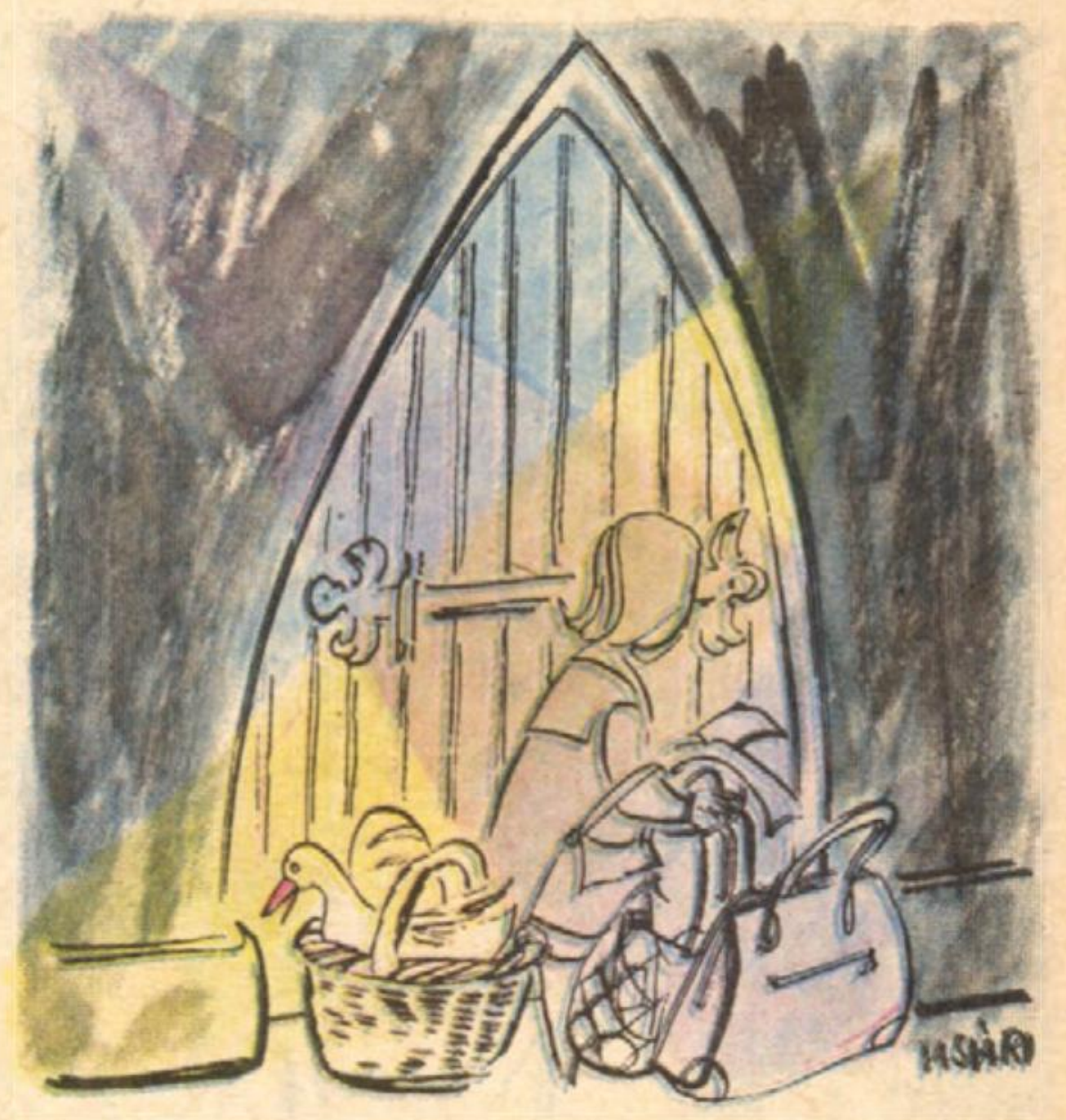

– A kékszakállú herceg várából Juditot, mert sohasem találom a kapukulcsot.

Szűr-Szabó József:

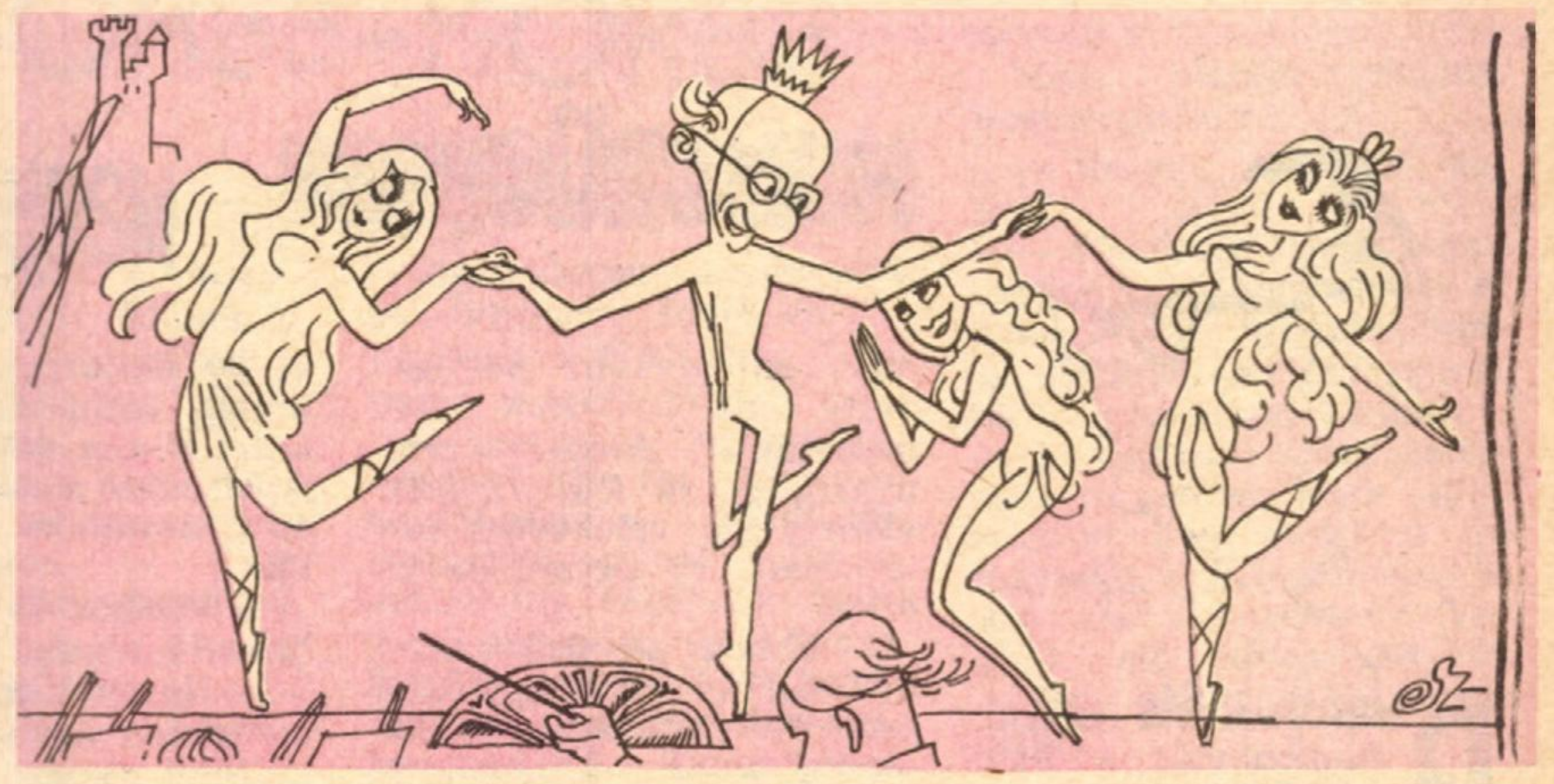

– Vállalnám „A nem fából faragott királyfi” szerepét...

Dallos Jenő:

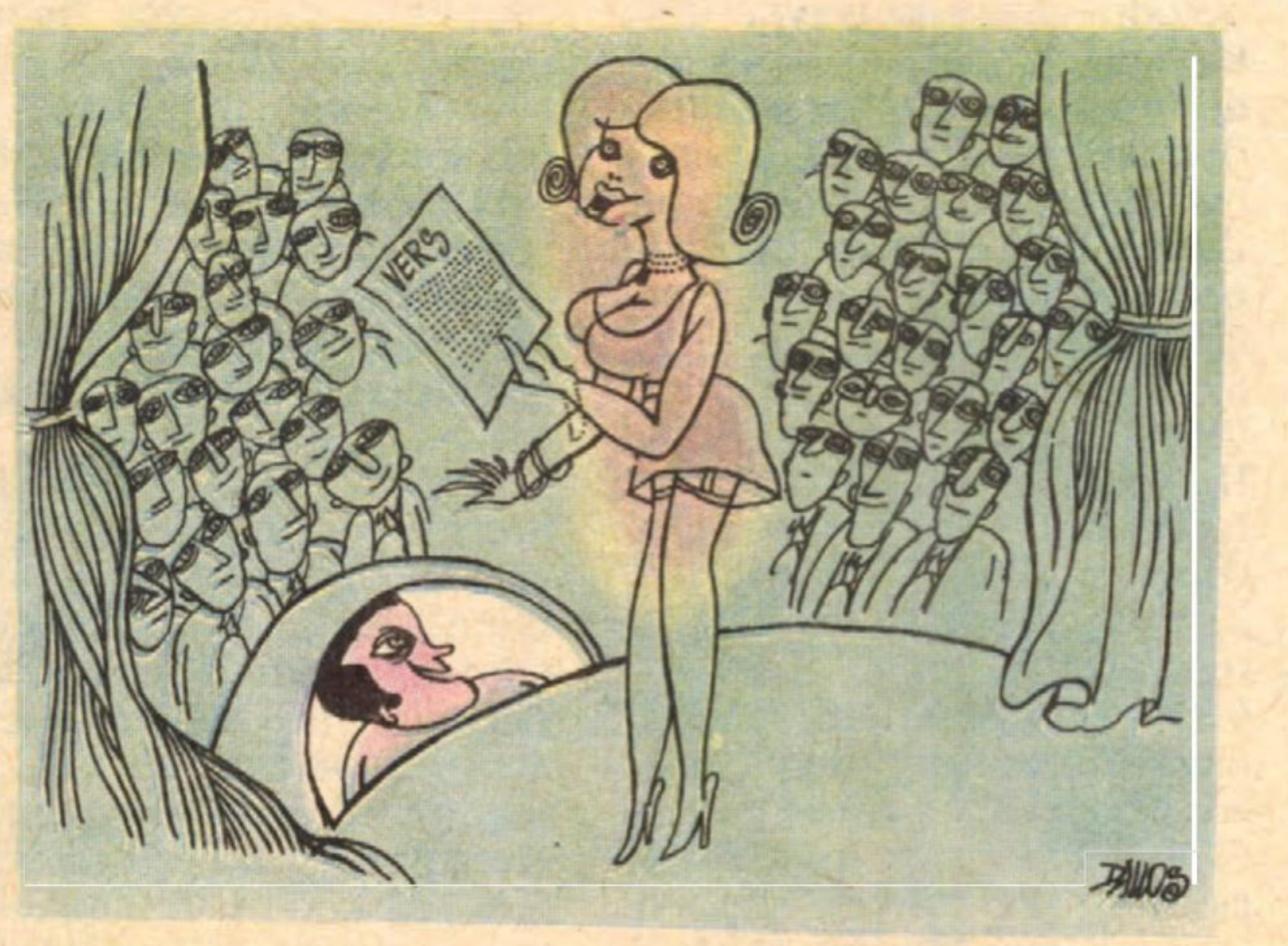

– A súgót.

Sajdik Ferenc:

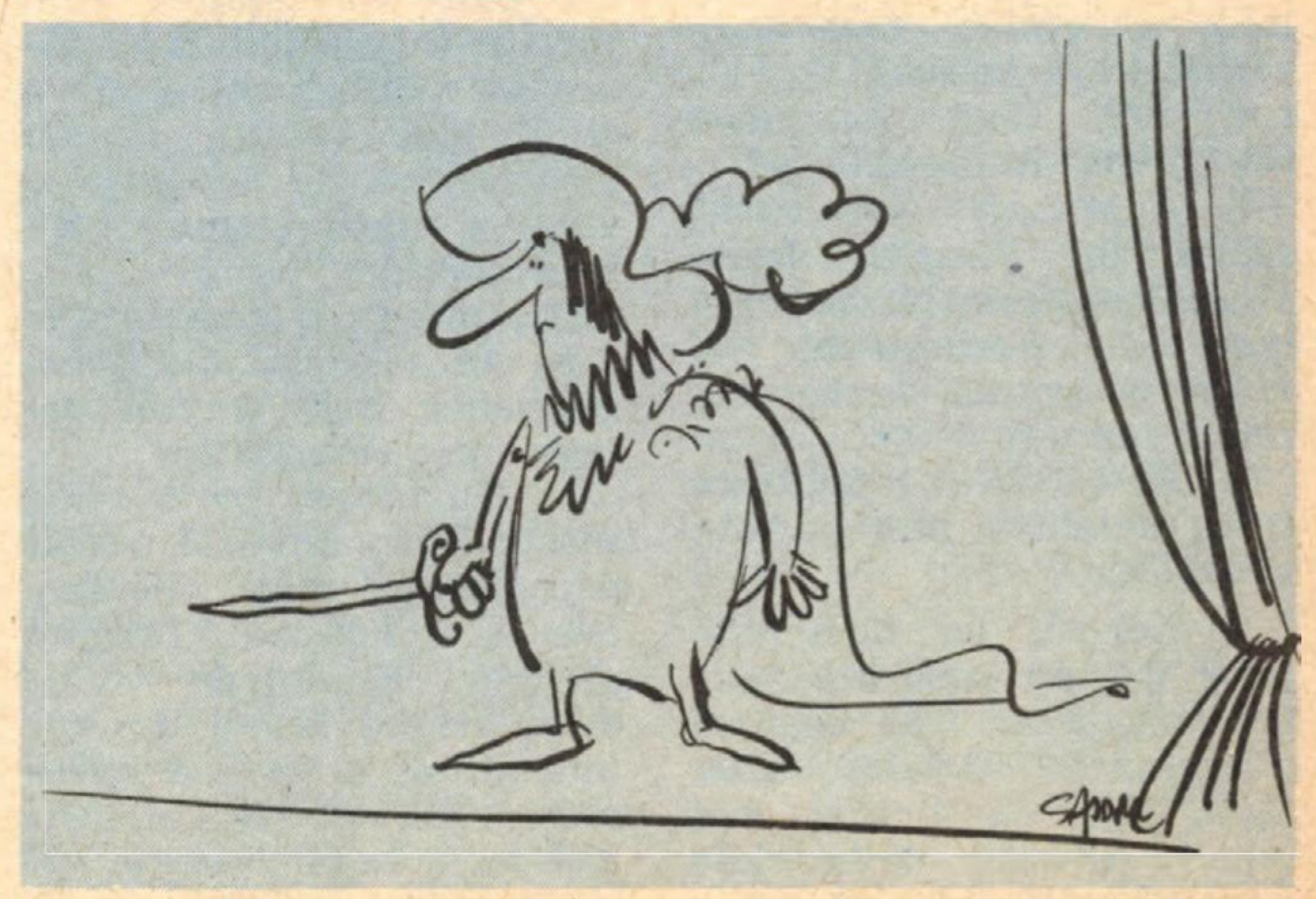

– Cyranót, mert az orrom megvan hozzá, a tehetségem pedig majd csak kifejlődik...

VÍZHIÁNY

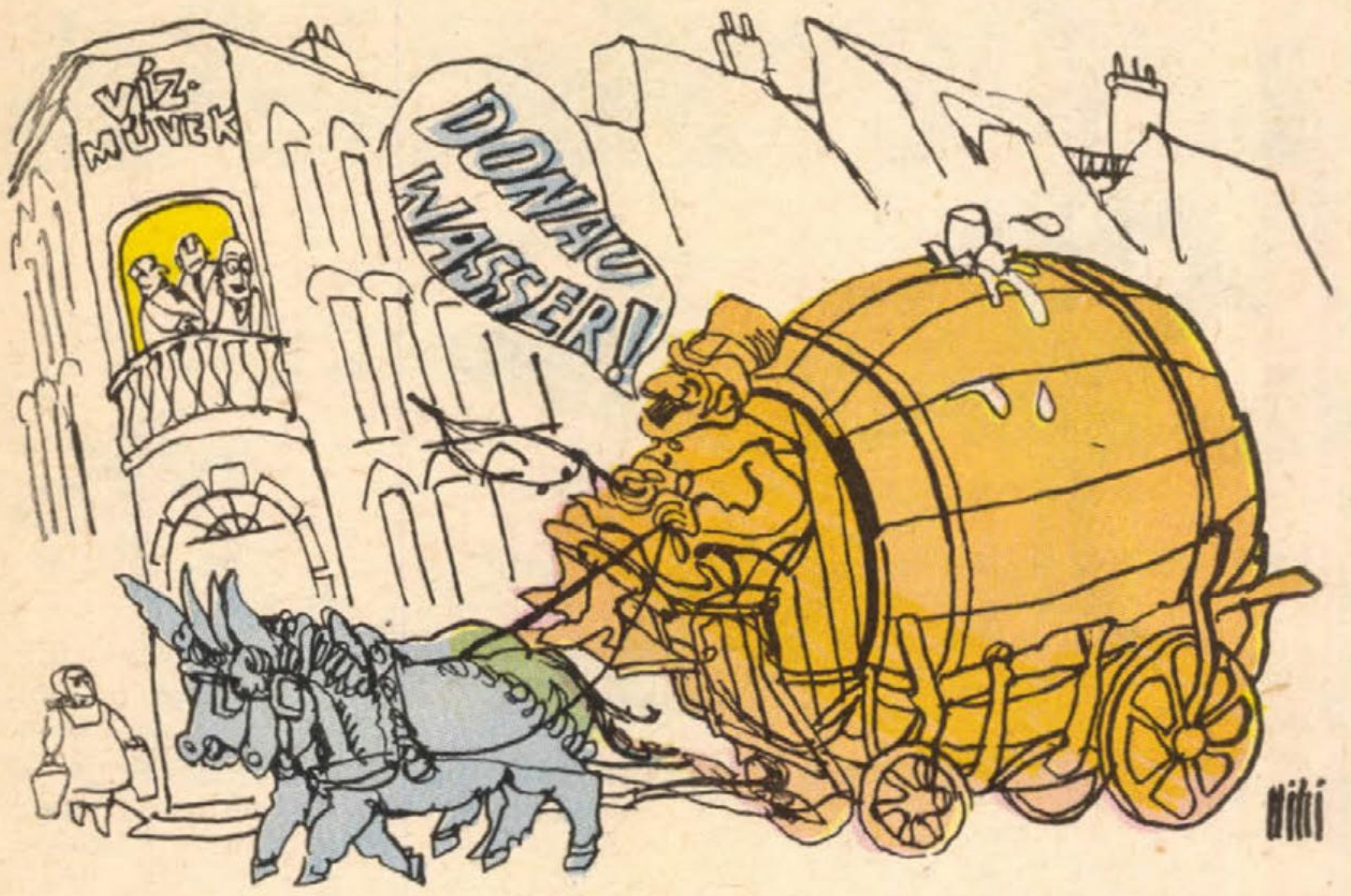

Ha ez így megy tovább...

KÓDEXMÁSOLÓ

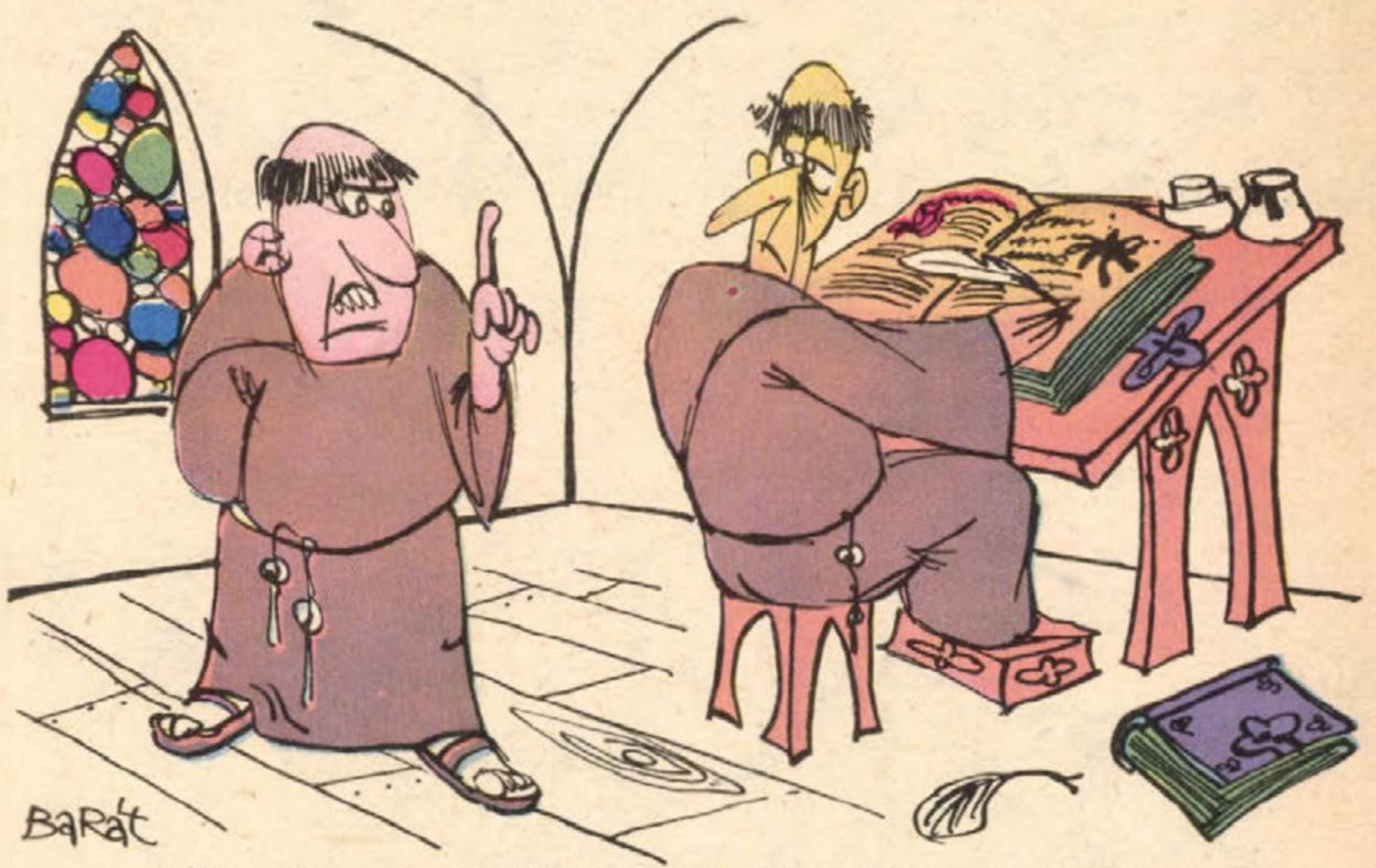

– Ha még egy pacát ejt, csak árleszállításnál tudjuk eladni.

VÁRATLAN FORDULAT

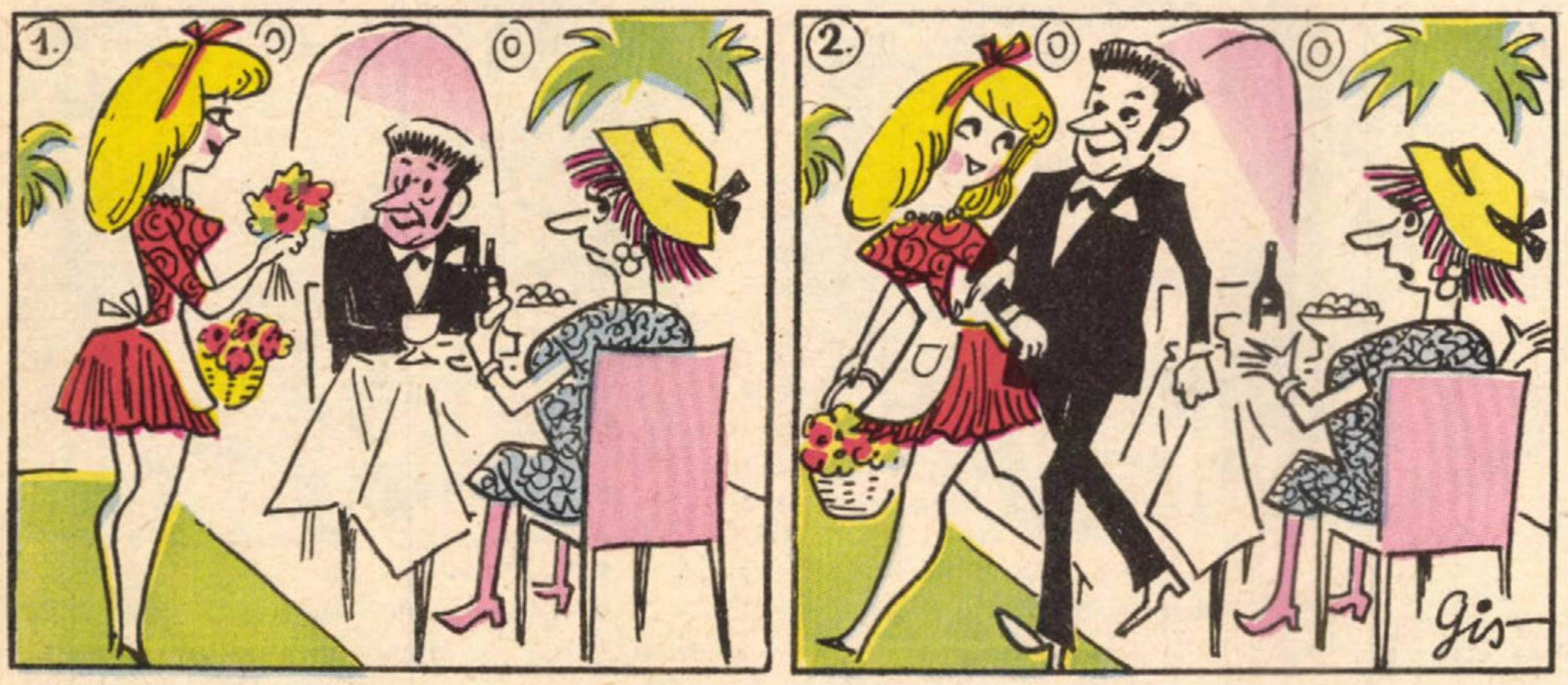

– Szép virágot tessék!

RENDSZERETET

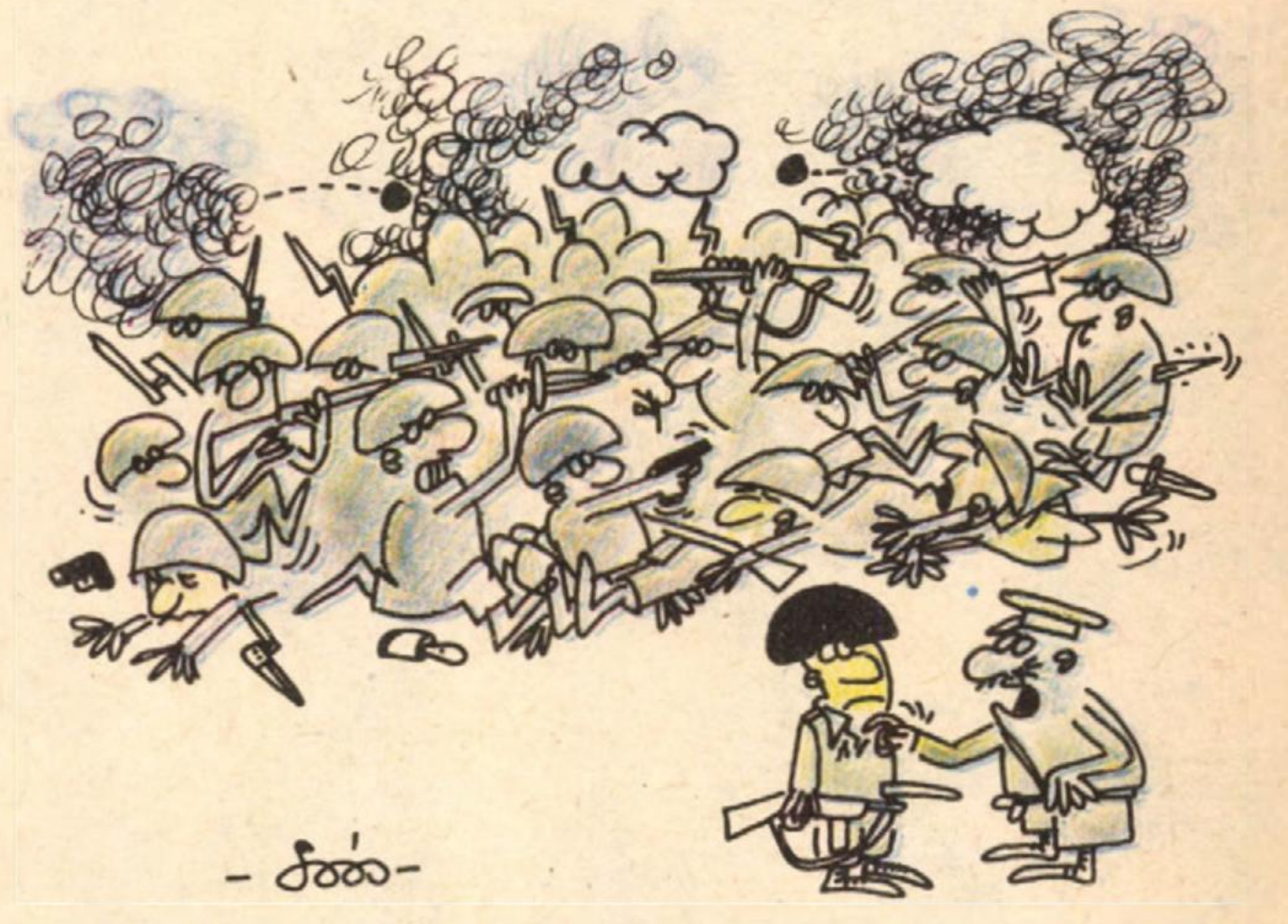

– Öt percen belül jelentkezik, hogy felvarrta a gombot!

HUMORÜGYBEN MAGYAR IMRE PROFESSZORRAL

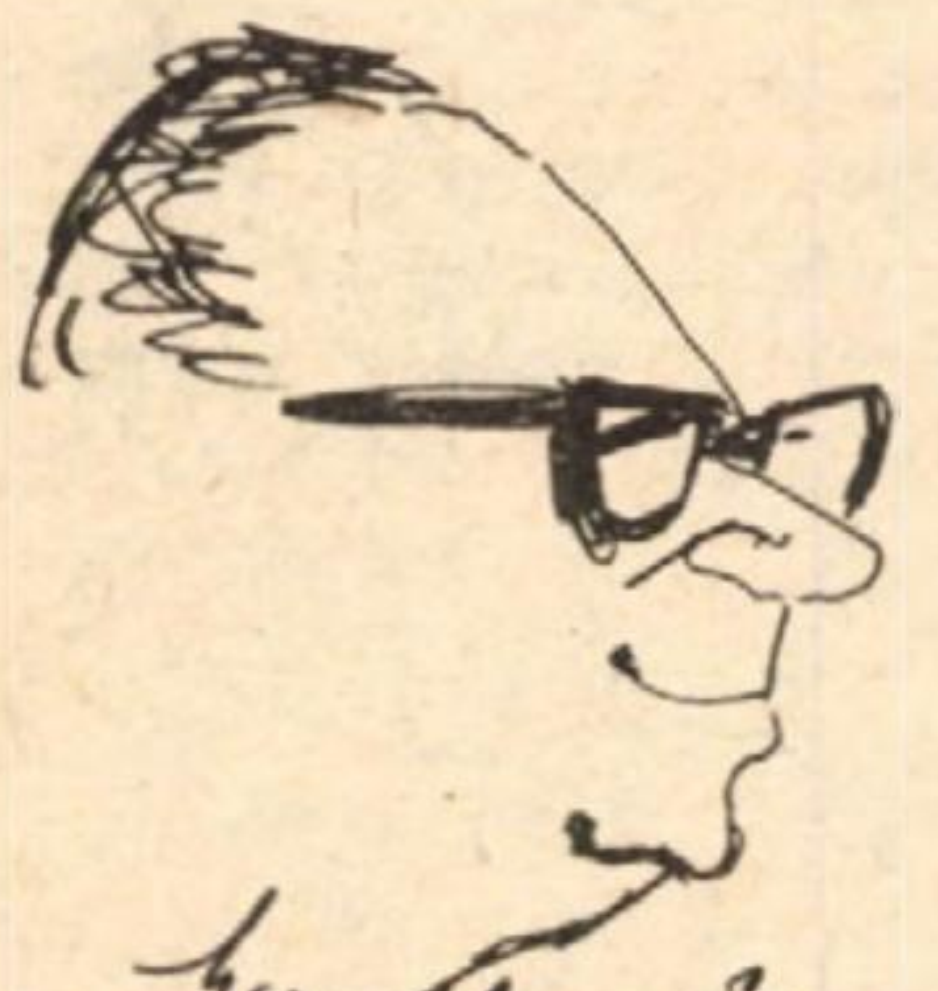

Diákkorom óta izgatja fantáziámat a *humor*, mármint ez a latin szó, amelynek az eredeti jelentése: nedv. Mennyiben igaz az ókori orvostudomány felfogása arról, hogy az emberi test nedveinek keveredésétől, kavarodásától függ hangulatunk, tehát humorunk is?

— Annyiban — válaszolja dr. Magyar Imre elnéző professzori mosolylyal naiv kérdésemre —, hogy a száraz embernek nincs humora.

— Ez a felelet inkább az íróra jellemző, mint a belgyógyászra.

— Kérem, én nem vagyok író, én csak írogatok. Számomra az írás csupán pihenés, kikapcsolódás. Igen, író és orvos, két olyan hivatás, amelyeket nem lehet *is-is* alapon művelni. Aki mégis megpróbálja, könnyen úgy járhat, mint az egyszeri kolléga, akire az orvosok azt mondták: rossz orvos ugyan, de jó író; az írók viszont így vélekedtek róla: rossz író ugyan, de jó orvos.

— Ebben az írói „hobby”-ban nyilván nagy szerepe van annak, hogy ön mint orvos, közelebbről megismeri az embereket.

— Igen. Bár az utcán is megismerném őket, ha rám köszönnek. Rendszerint azonban közelebbről sem jut eszembe, kicsoda a kedves üdvözlőm, mi a neve és a foglalkozása, csupán a veséjére, a gyomrára, vagy a májára emlékszem határozottan, attól függően, melyiket kezeltem.

— Az viszont jóleső érzés lehet, hogy a volt betegei megismerik önt.

— Különösen ha a világ másik felén üdvözöl a volt páciensem, mint néhány éve is a kanadai Toronto utcáján. Komolyan mondom, meghatódtam, amikor megállított a férfi, a nevemen szólított és biztosított róla, hogy örökké hálás nekem és stb., stb... Aztán egy váratlan fordulattal megkért, segíteném ki 50 dollárral. Akkor se adtam volna neki, ha *véletlenül* van nálam, ugyanis távolba szakadása előtt én tiltottam el az alkoholtól.

— Máskor is volt része hasonló élményben?

— Hasonlóban nem, élményben gyakran. Ez a külföldi utazások sója. Épp az imént jutott eszembe két apróság, hogy az ablakom előtt két sofőr „értékelte” egymás családját hetedíziglen. Az egyik Tokióban történt, ahol az irdatlan forgalomban száguldott velem egy taxi. Hirtelen fékezés dob előre az ülésen és a következő percben azt látom, hogy az én kamikázém — így becézik őket (Azokat a japán pilótákat hívták így, akik a II. világháborúban bombaterhükkel öngyilkosan a célra repültek. A szerk.) — kiszáll a volán mellől és mélyen hajlong. Lassanként megértettem, hogy összekoccantunk egy másik kocsival. Annak vezetője is kinn volt már a kocsiból és hasonlóképpen hajlongott. Miután a hatalmas forgalom kellős közepén több ízben meghajoltak egymás előtt, kicserélték az irataikat és újabb kölcsönös hajlongások után visszaültek a kocsijukba és mentünk tovább. Alig egy év múlva Buenos Airesben, ahol szintén jókora a forgalom és kegyetlenül száguldanak az autók, jóval jelentéktelenebb összekoccanásnak voltam a tanúja, mármint a két autó összekoccanása volt jelentéktelenebb. Az argentin sofőrök azonban kiugorva kocsijukból valóságos bokszmérkőzést vívtak.

— Akkor mégiscsak a mi sofőreink járnak a helyes arany középúton. Nem hiszem ugyanis, hogy szómérkőzés következtében bárki is — például — az ön vizsgálóasztalára került volna.

— Azt sohasem lehet tudni, ki miért kerül a vizsgálóasztalra. Egyszer talán nekem is illett volna odafeküdnöm magam elé. Történt jó néhány éve, hogy behívtak a katonasághoz egyészségügyi felülvizsgálatra. Szokás szerint pucérra kellett vetkőznünk, aztán sorban föl kellett feküdnünk a vizsgálóasztalra. Az orvos őrnagy engem is alaposan megnyomkodott, majd így szólt: „Az elvtársnak hatalmasan megnagyobbodott a mája, jól tenné, ha megnézetné magát egy specialistával.” Ő nem tudhatta, hogy az előtte fekvő meztelen alak egyetemi tanár, akinek egyik fő szakterülete éppen a máj.

— Úgy tudom, hogy ön ebben a minőségében is ír.

— Bármilyen humoros ez, de így igaz. A Magyar—Petrány-féle Belgyógyászatban én vagyok a Magyar. Egy alkalommal azonban akadt harmadik társszerzőnk is, aki — úgy látszik — megunva a tankönyv egyhangúságát, belekötött a hatodik kiadás néhány példányába az állatorvosi könyvből egy ívet. Az orvostanhallgatók meglepődve látták, hogy a cukorbaj tünetei után a következő fejezet a tőgy megbetegedéséről és a tejhozam csökkenésének okairól szól.

— Akadt olyan hallgató, aki — már csak a tréfa kedvéért — megtanulta ezt az ívet is?

— Az orvostanhallgatóknak kitűnő humorérzékük van, de — ha tanulásról van szó — tudnak mértéket tartani.

Sólyom László

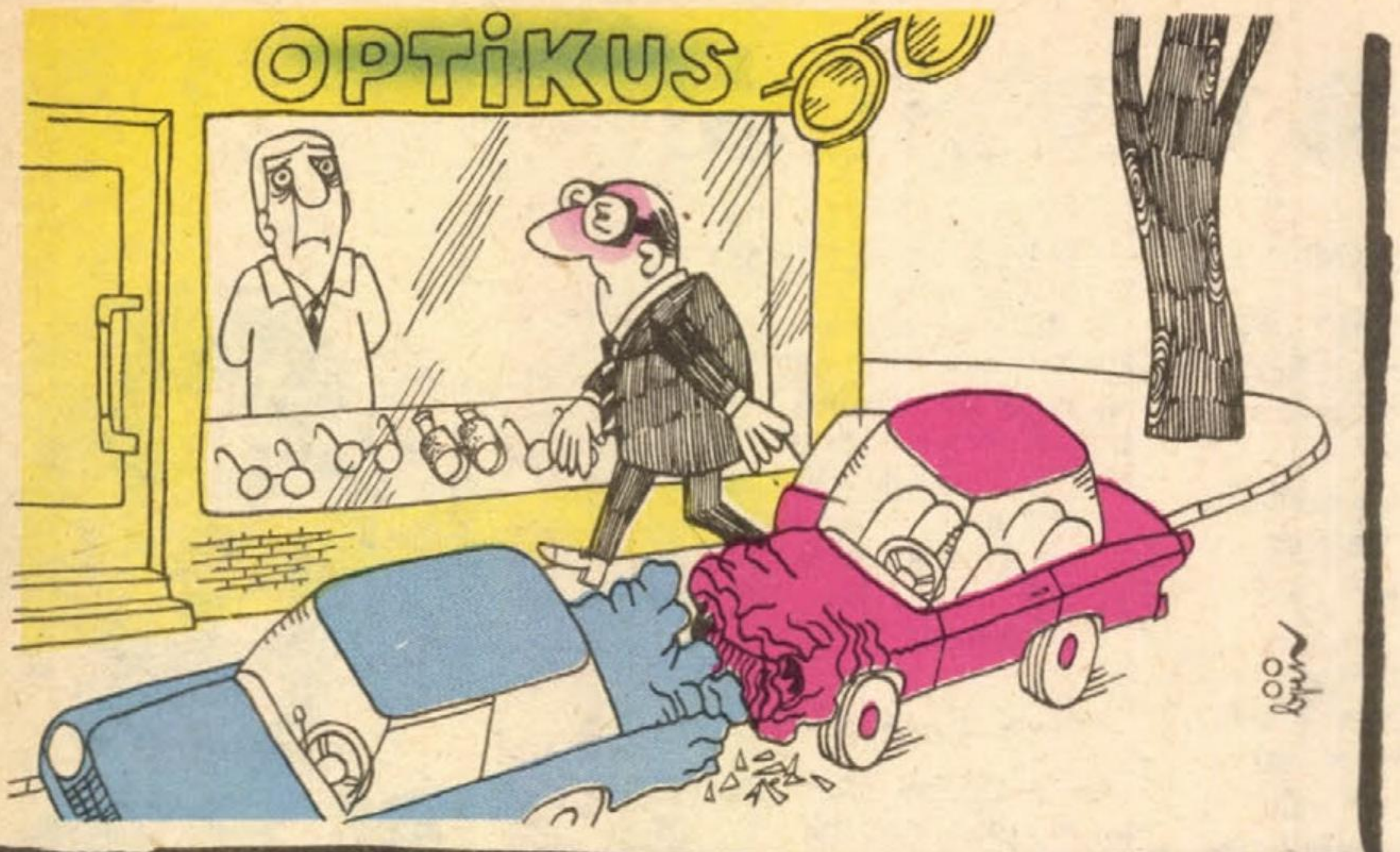

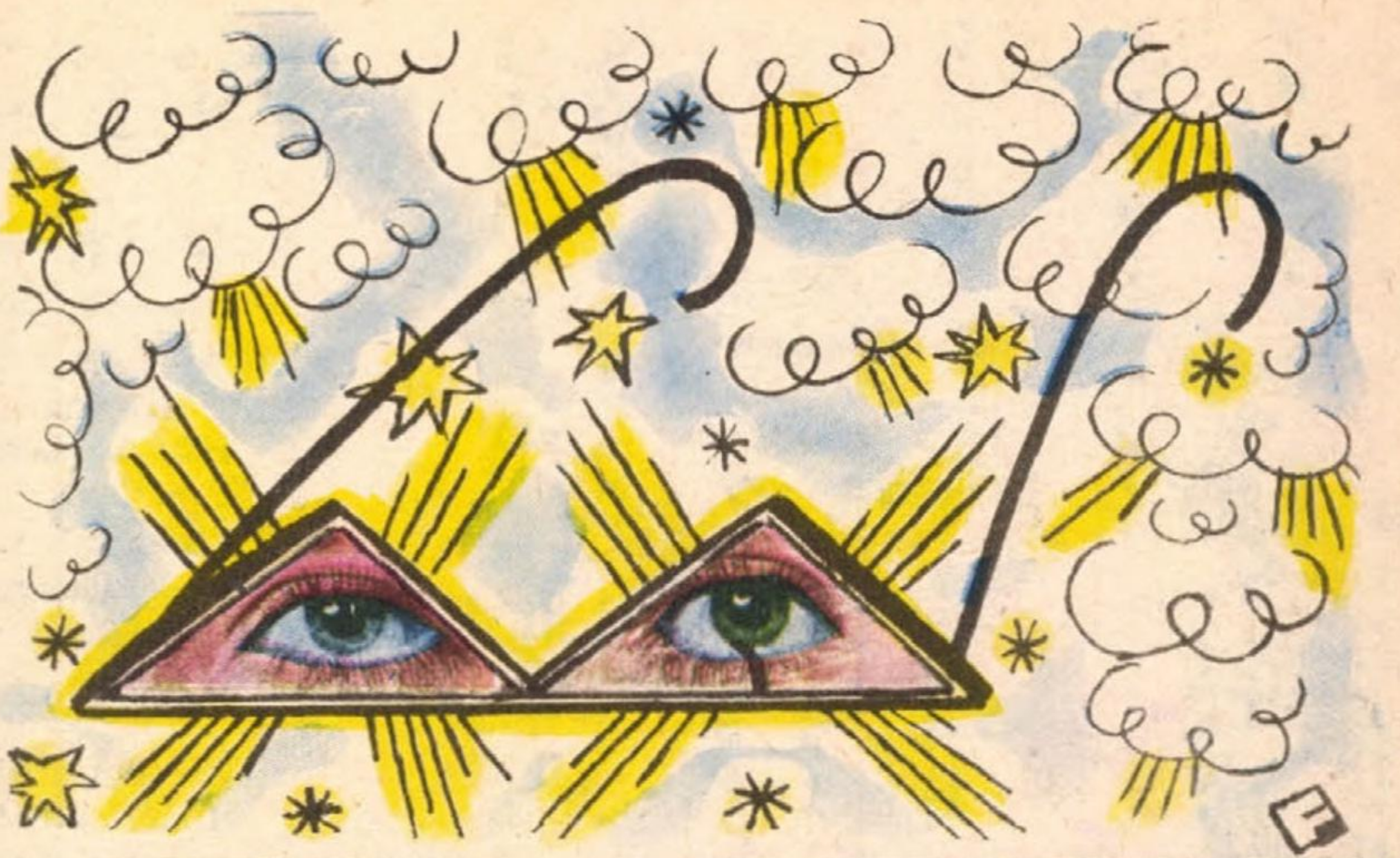

OPTIKA

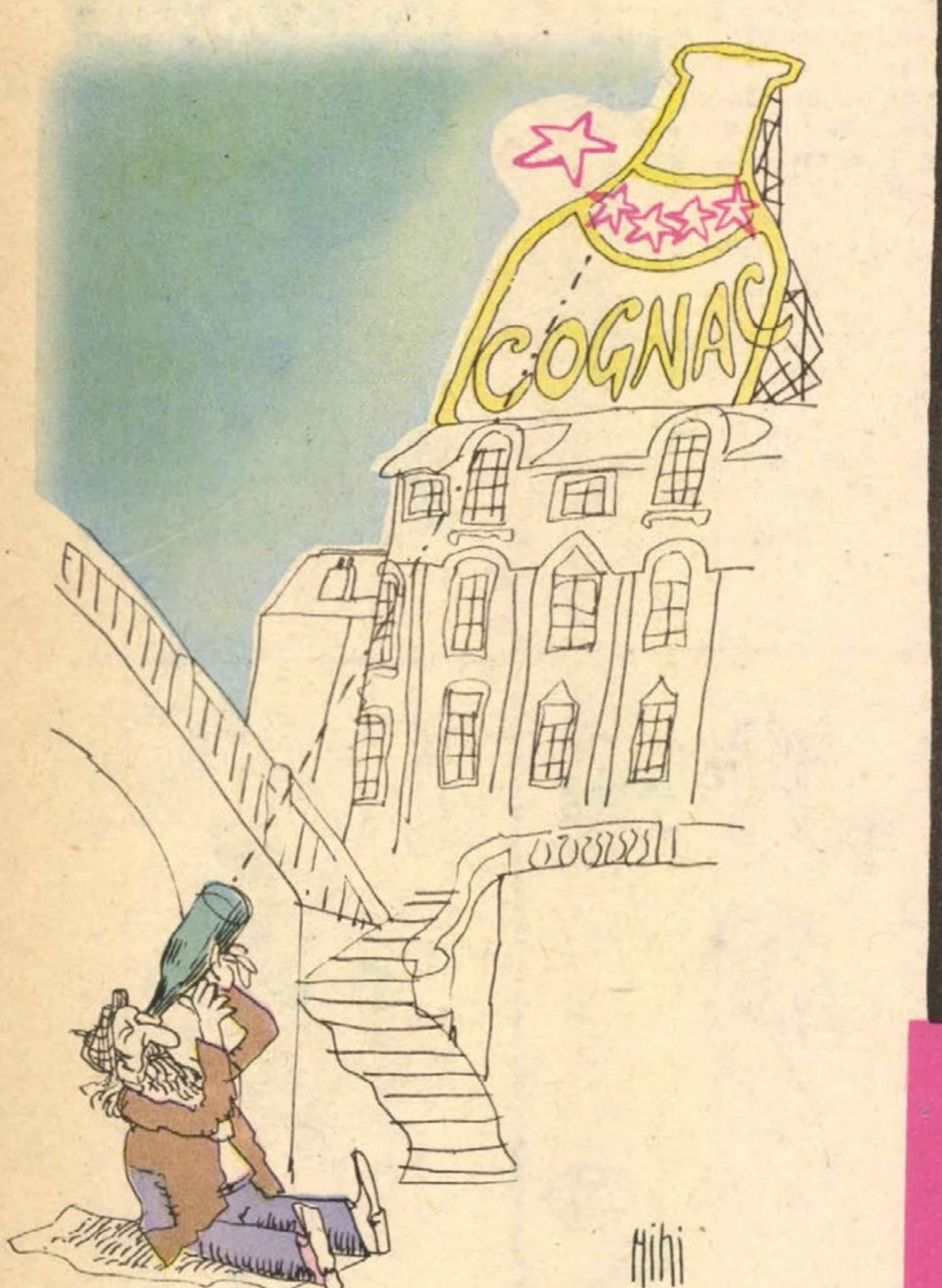
COGNAC
Hihi

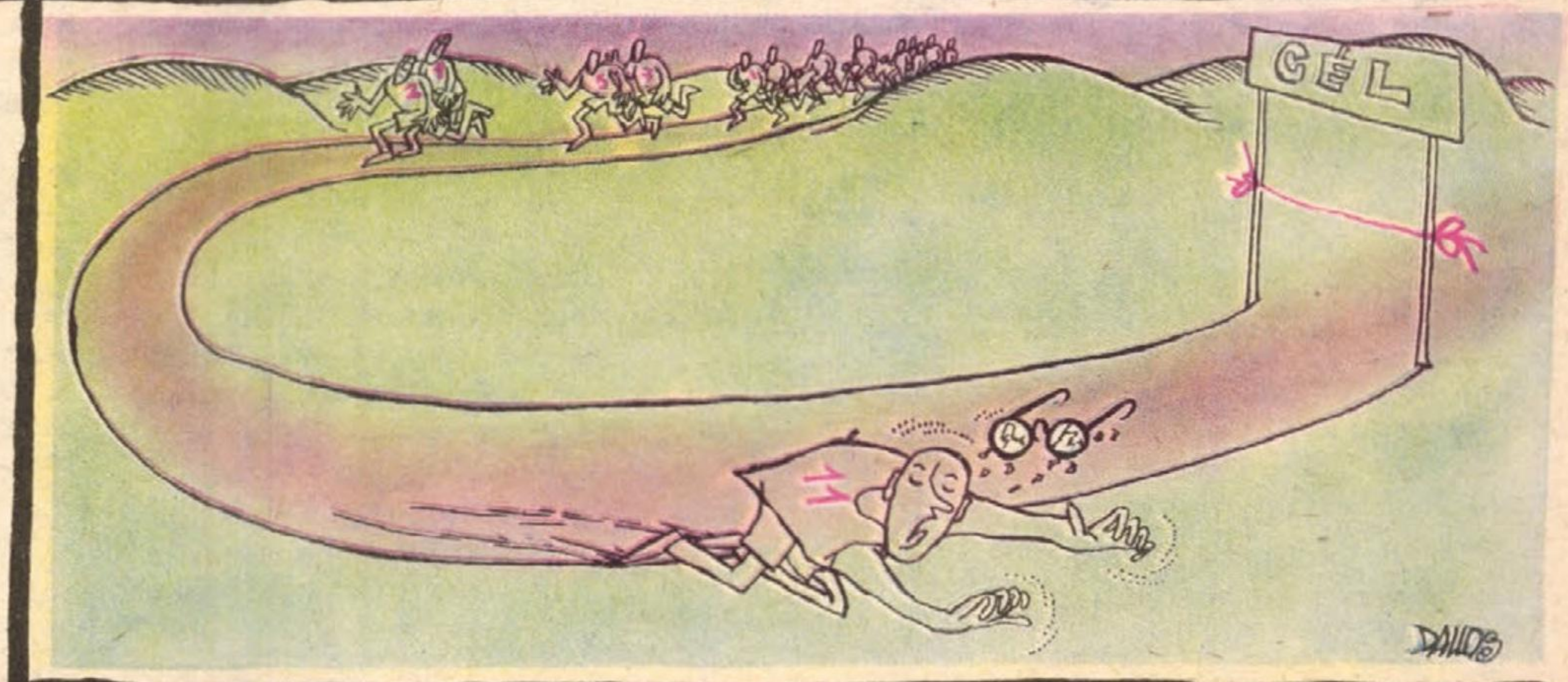
CÉL
11
DALLOS

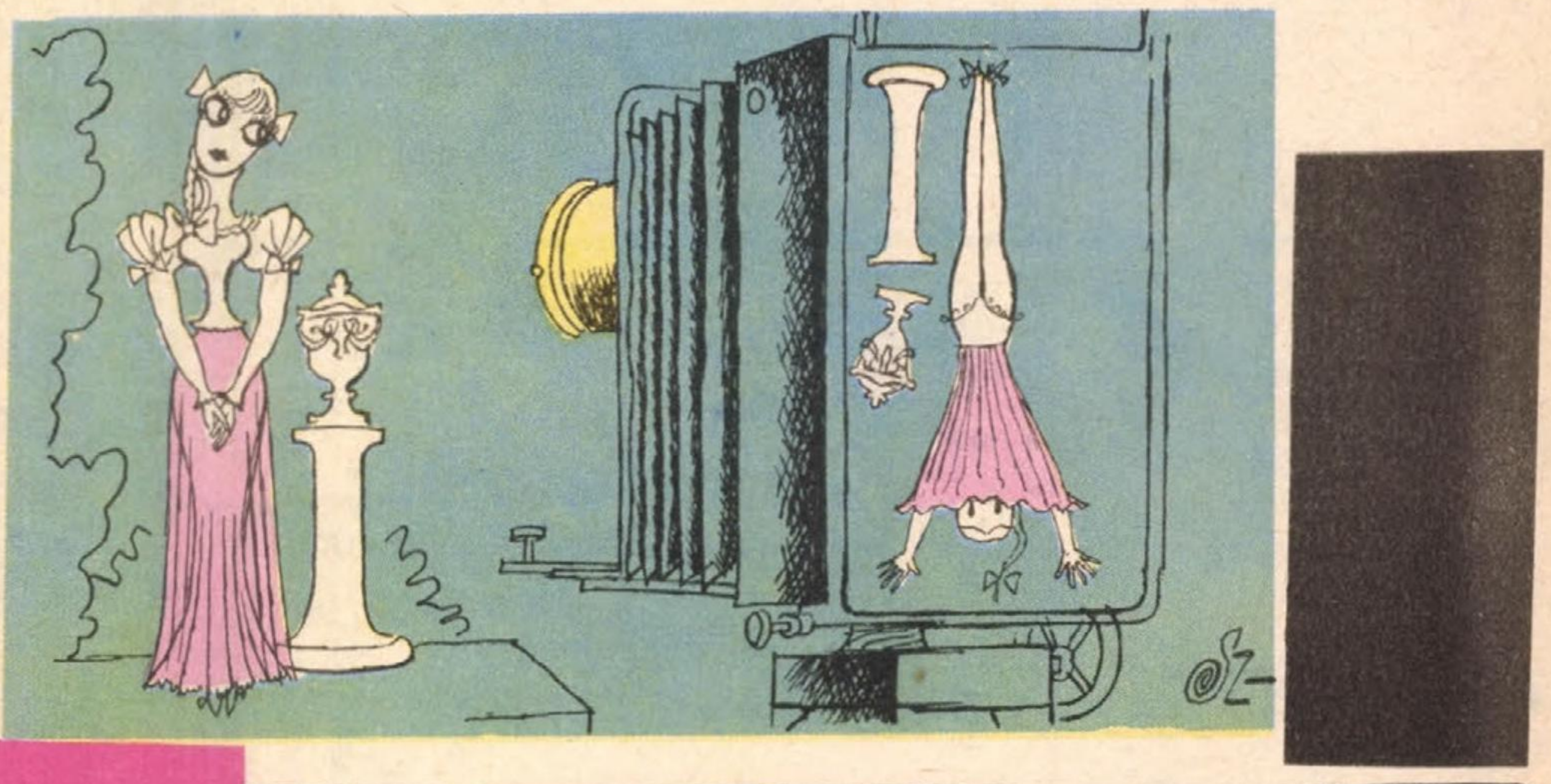

BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
HEGEDŰS,
SZŰR-SZABÓ,
DALLOS,
VÁRNAI,
SAJDIK

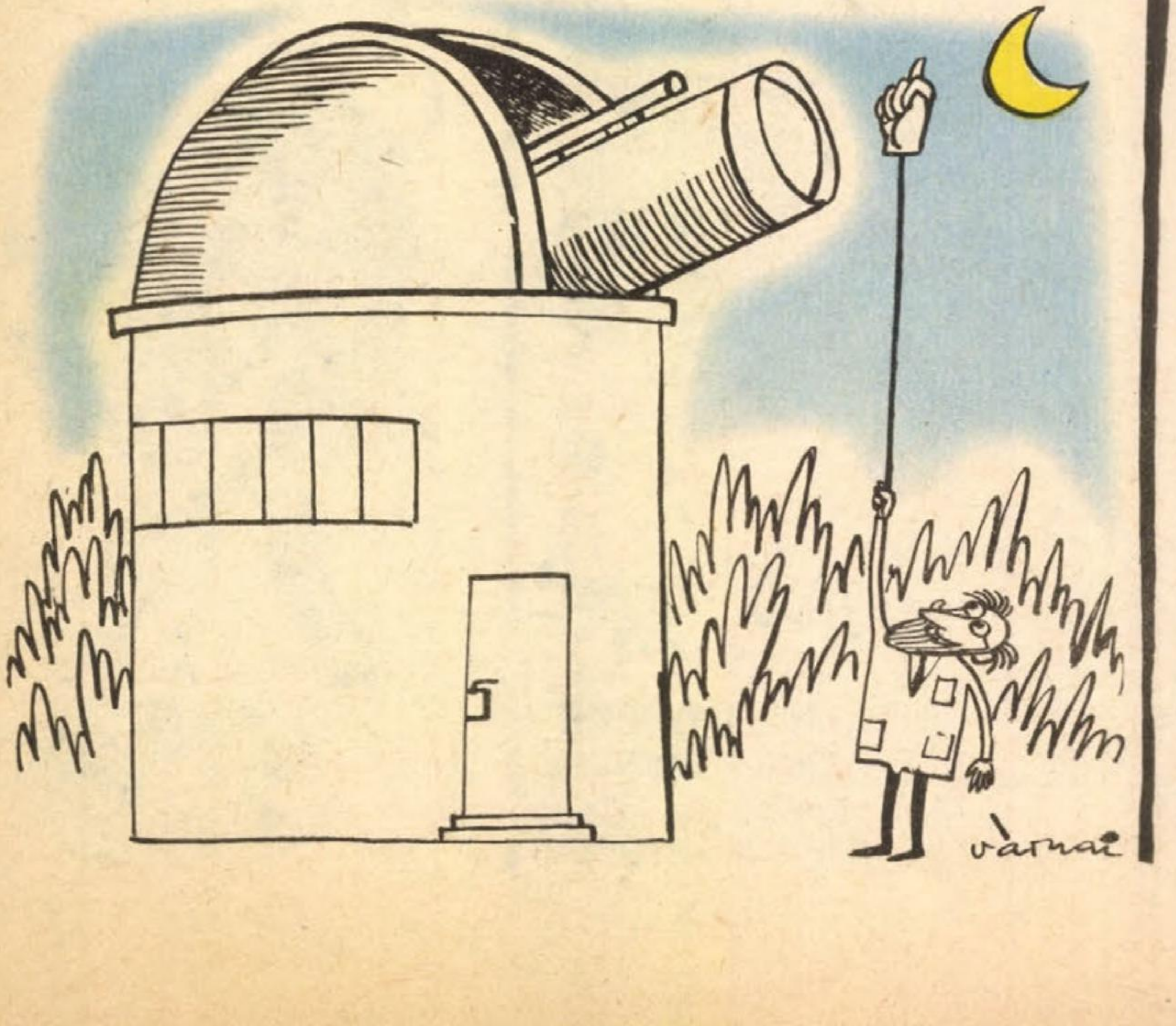

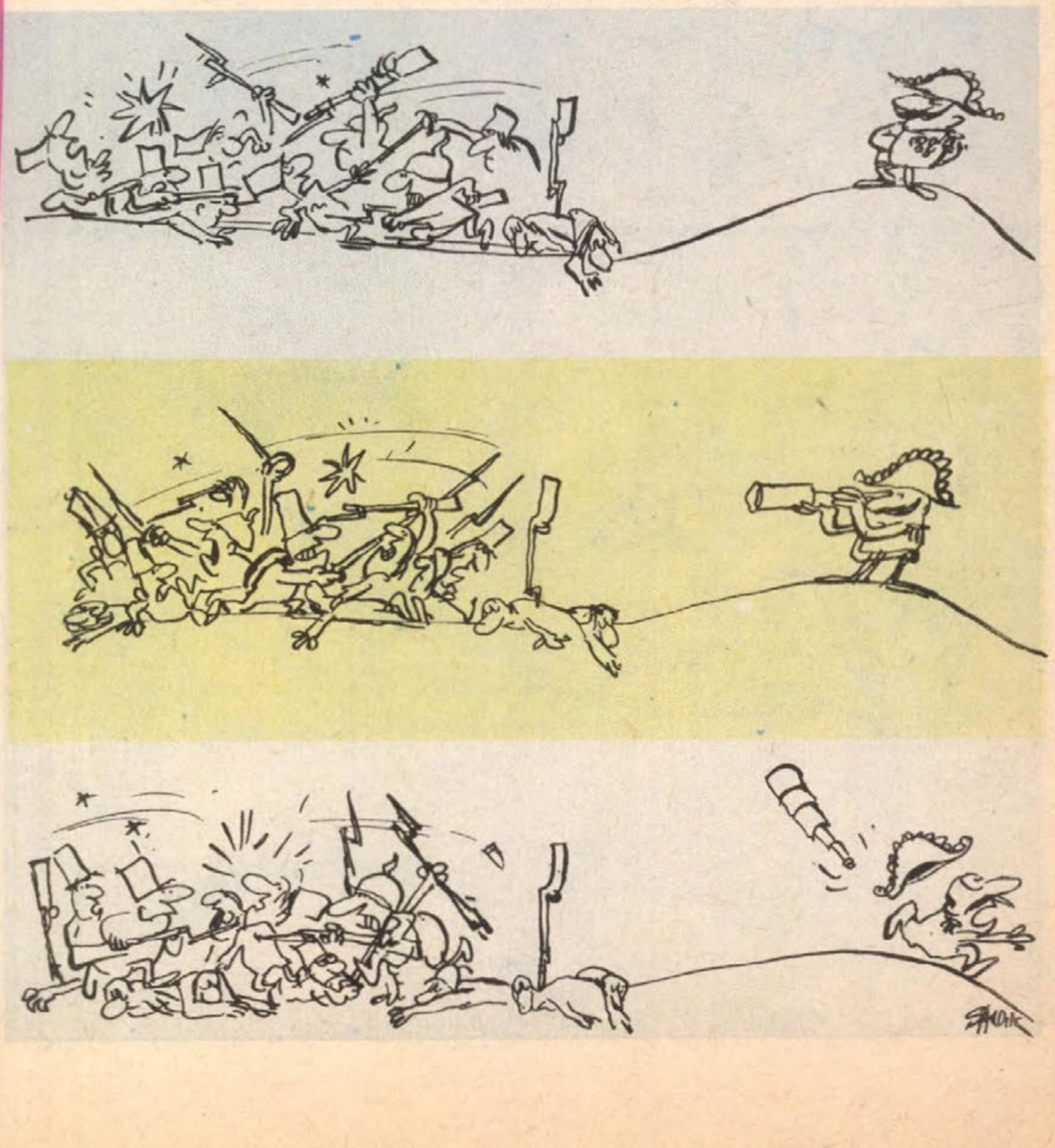

AZ ÁLLATKERTBEN

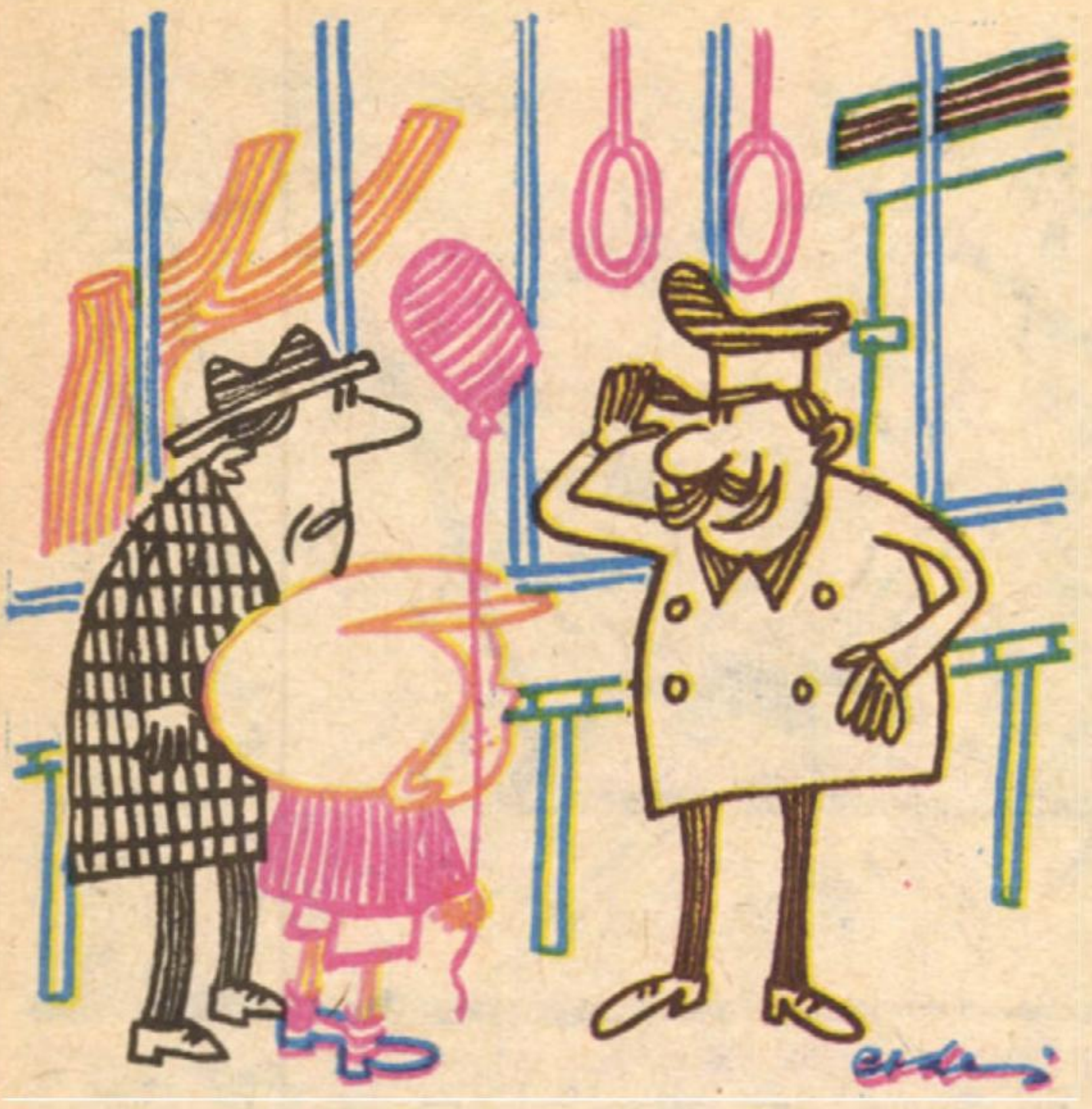

– Miért nincsenek kint a majmok?
– Elmentek filmszínésznek.

DRÁGÁBB LETT A BABÉRLEVÉL

– Nekem csak egy darab kellene a krumplilevesbe...

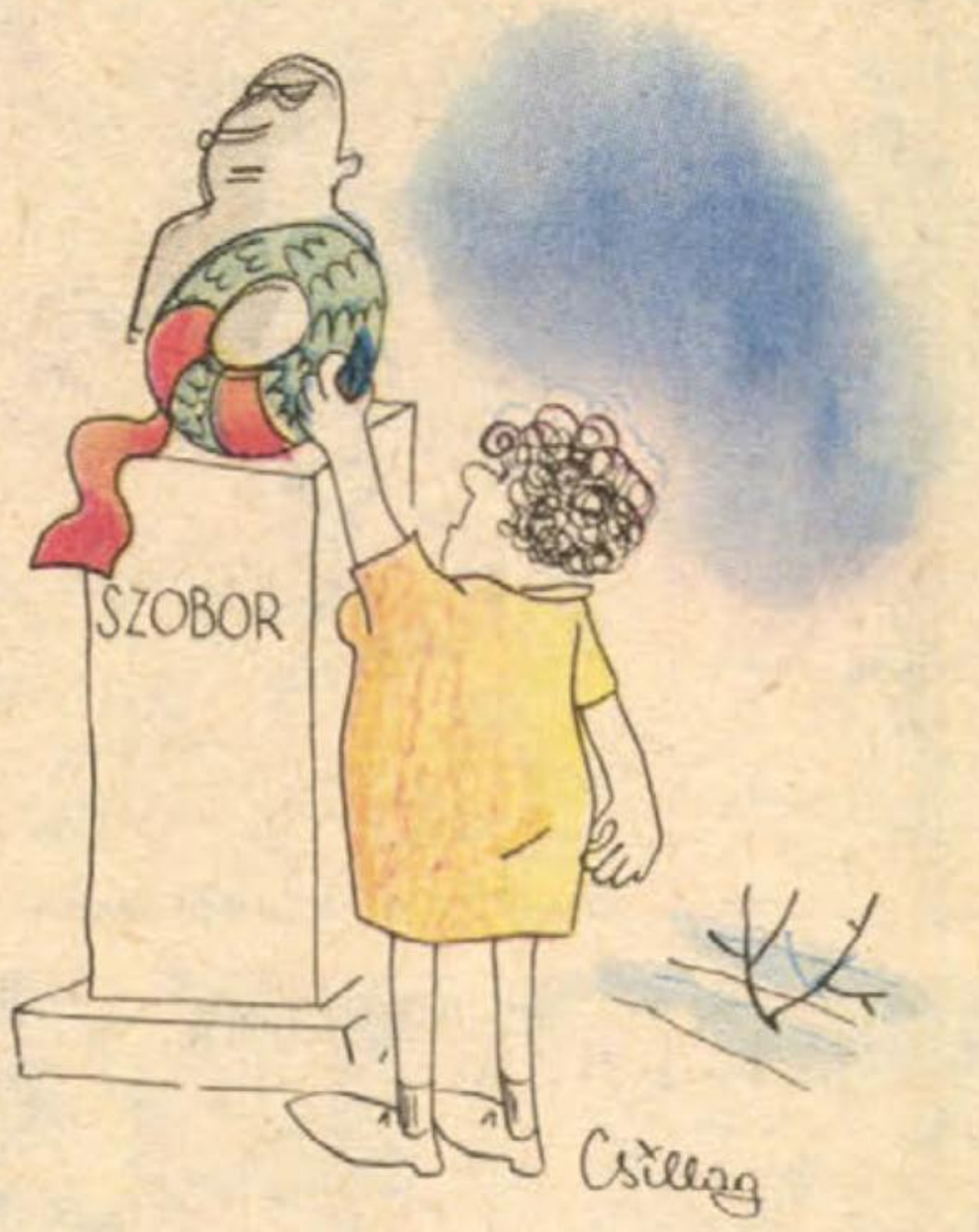
SZOBOR
Csillag

EZT OLVASTAM

ÁLLATI DOLOG

A Magyar Nemzet „Tudományos érdekességek" rovata szerint *„elengedhetetlenül szükséges a trópusi állatok szabadban való tartásához zsírtartalékok és vastagabb szőrzet növesztése".*

Tehát, ha valaki úgy határoz, hogy oroszlánjait ezentúl a szabadban tartja, el ne feledjen előbb pocakról és körszakállról gondoskodni.

NEM EGÉSZEN MINDEGY

Kitűnő költőnk arról elmélkedik az Élet és Irodalom hasábjain, hogy milyen kellemetlen, ha Bereniké *„egyiptomi királyné"* neve helyett a nyomdász — amúgy jó magyarosan — Berekinét szed.

Nem vitatom, ez is kínos lehet; hanem az amúgy is feszült közel-keleti helyzetre való tekintettel jó lett volna, ha poétánk meg nem téveszti össze Egyiptomot *Júdeával,* amelynek (nyomdászok, vigyázat!) Bereniké a királynéja volt.

AMATŐR IFJÚSÁG

A Mokép egyik hirdetésében olvasom, hogy a Zabriskie Point című Antonioni-filmben *„nem hivatásos"* fiatalok játszanak.

Egyszóval ezek a fiatalok nem abból élnek, hogy fiatalok. A mai világban ez is valami.

HOL VAN BREM?

A Magyar Hirlap írja tengerjáró hajóinkról: „A Budapest *Bremen* (NSZK), a Borsod és a Szeged *Rijekán* (Jugoszlávia) ki- és berakodik."

Bremen kikötőjéről (magyarul: Bréma) már hallottam. A rejtélyes *Brem,* ahol — sőt, amelyen — a tudósítás szerint hajóink rakodnak, újabb keletű helység lehet. De az sincs kizárva, hogy egyenest a nagy Brehmből — hm — rakodták ki...

SZEMÜVEGET AZ ÍRÓNAK!

A Tükör *„a szarukeretes Harold Lloyd"* haláláról tudósít.

Harold Lloyd kitűnő komikus volt. Milyen lehetett, mint szemüveg?

Timár György

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

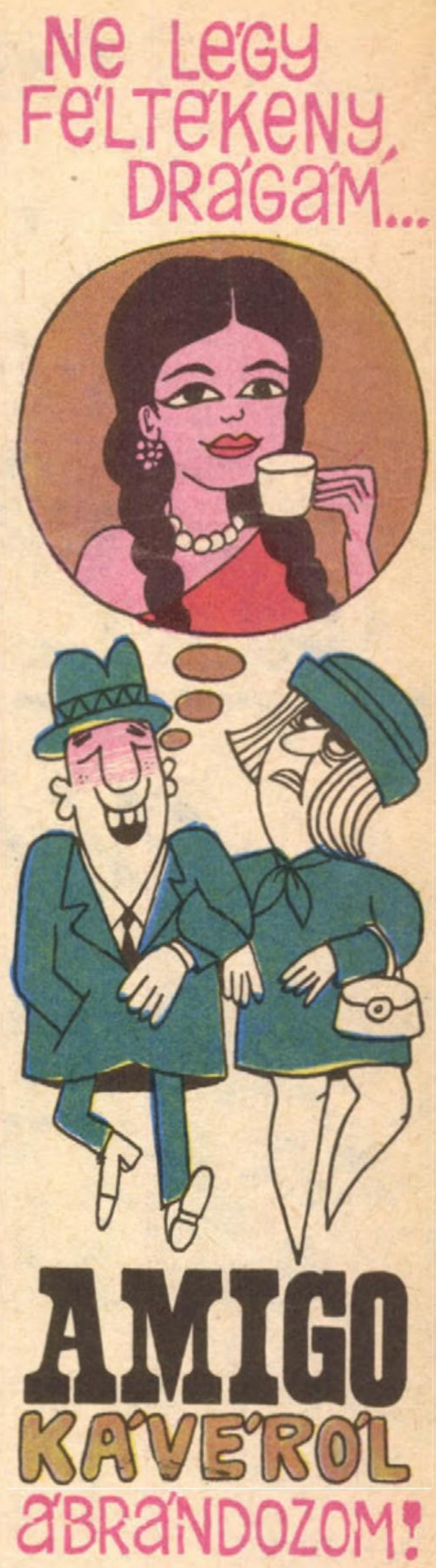
Ne légy féltékeny, drágám...
AMIGO
KÁVÉRÓL
ábrándozom!

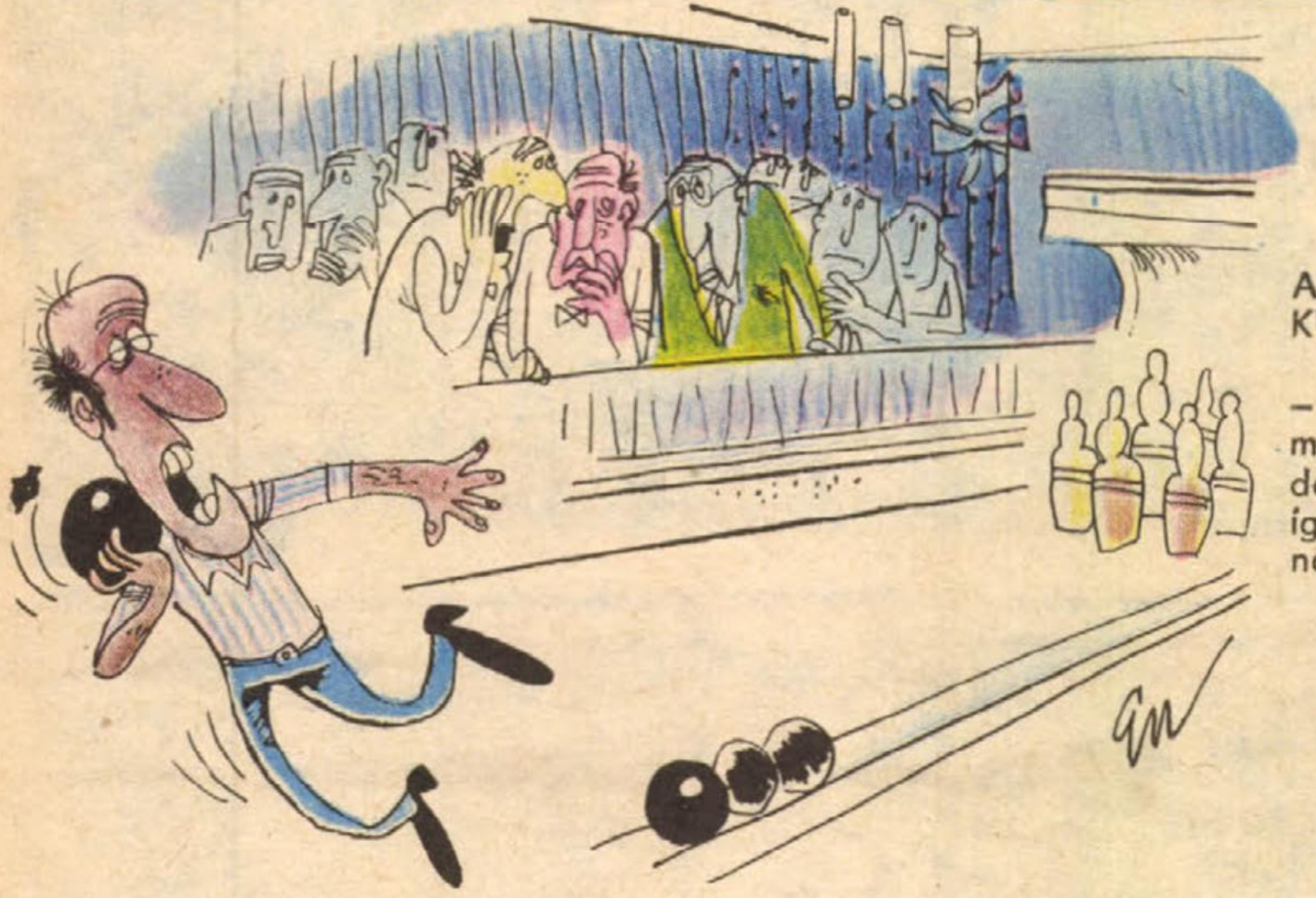

A FŐNÖK KUGLIZIK

– Melyikőtök meri megmondani, hogy nem így kell csinálni?...

BARKOCHBA A DIVAT

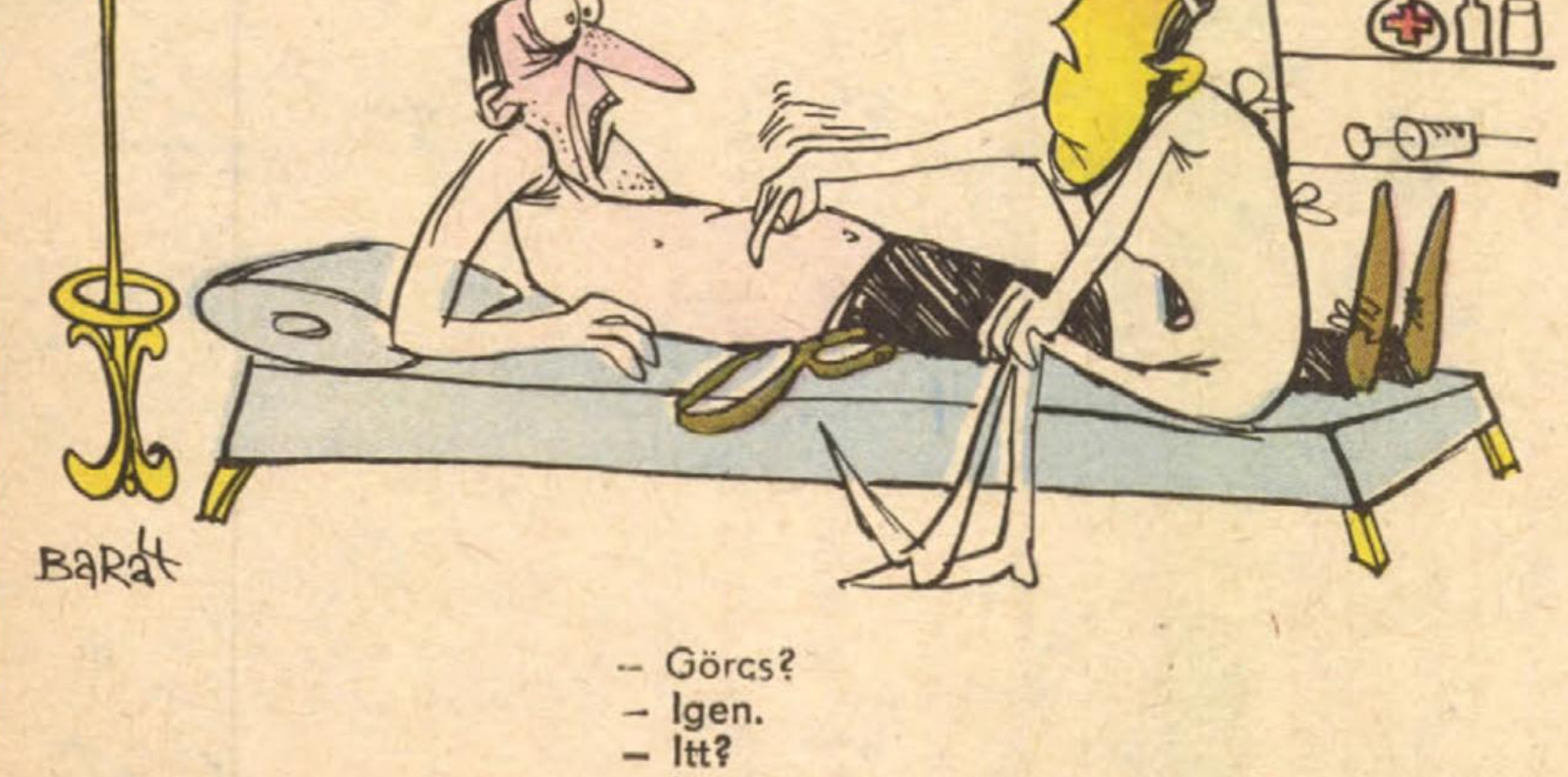

– Görcs?
– Igen.
– Itt?
– Igen.
– Rákérdezhetek?
– Igen.
– Vakbélgyulladás!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

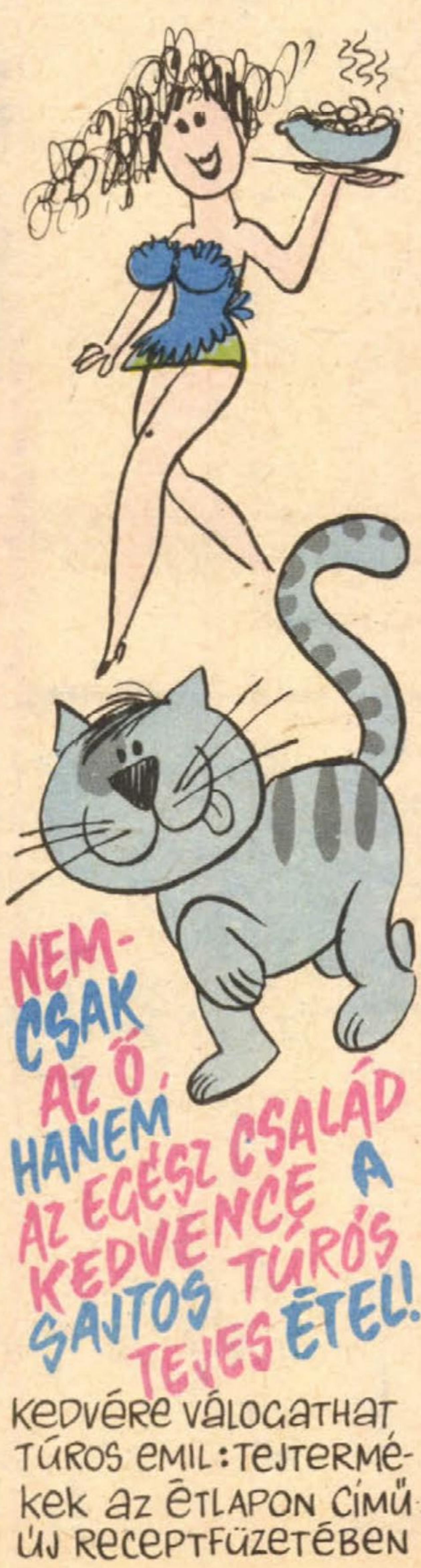
NEM-CSAK AZ Ő, HANEM AZ EGÉSZ CSALÁD KEDVENCE A SAJTOS TÚRÓS TEJES ÉTEL!
KEDVÉRE VÁLOGATHAT TÚROS EMIL: TEJTERMÉKEK AZ ÉTLAPON CÍMŰ ÚJ RECEPTFÜZETÉBEN

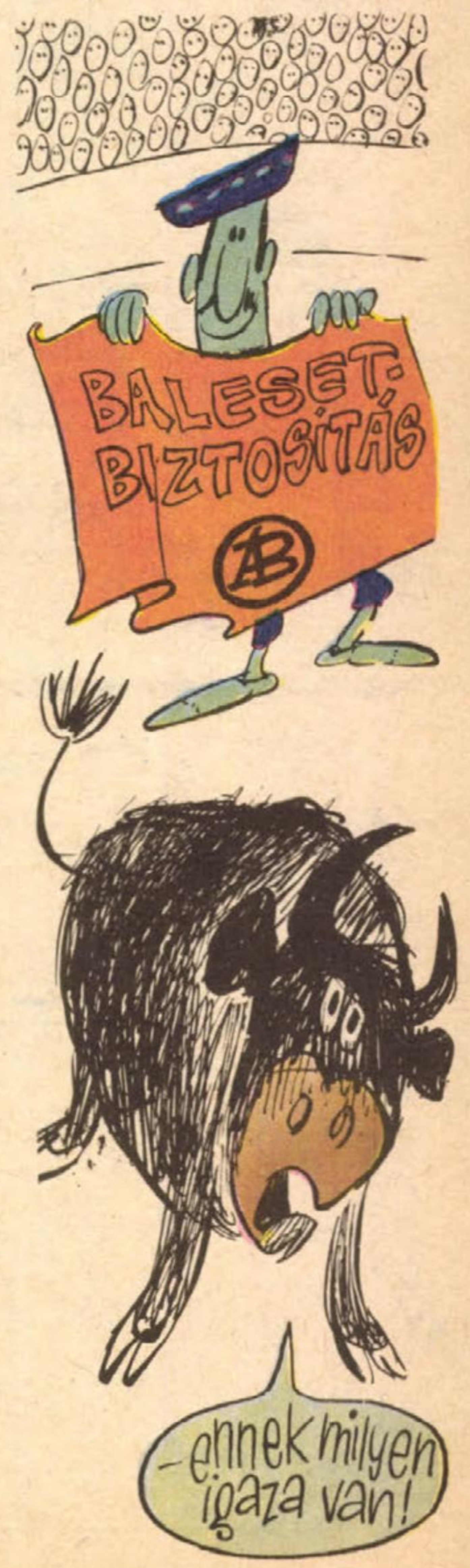
BALESET-BIZTOSÍTÁS
ÁB
– ennek milyen igaza van!

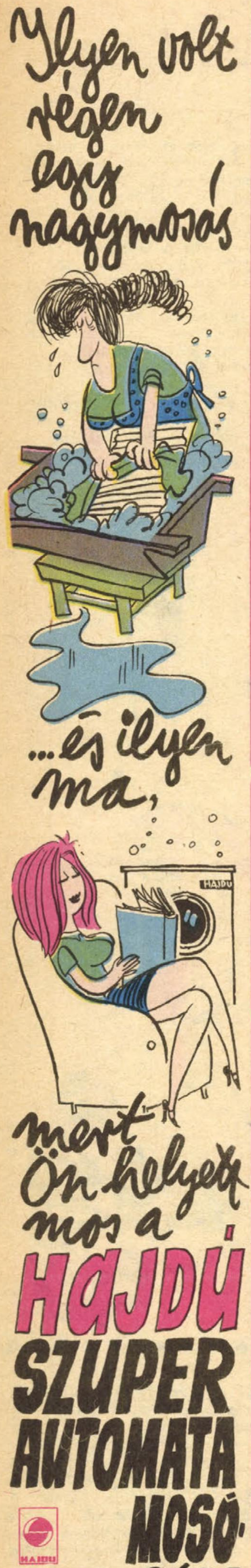
Ilyen volt régen egy nagymosás
...és ilyen ma,
HAJDU
mert Ön helyett mos a
HAJDÚ
SZUPER AUTOMATA MOSÓ-GÉP!
HAJDU
HAJDU
RAVILL

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

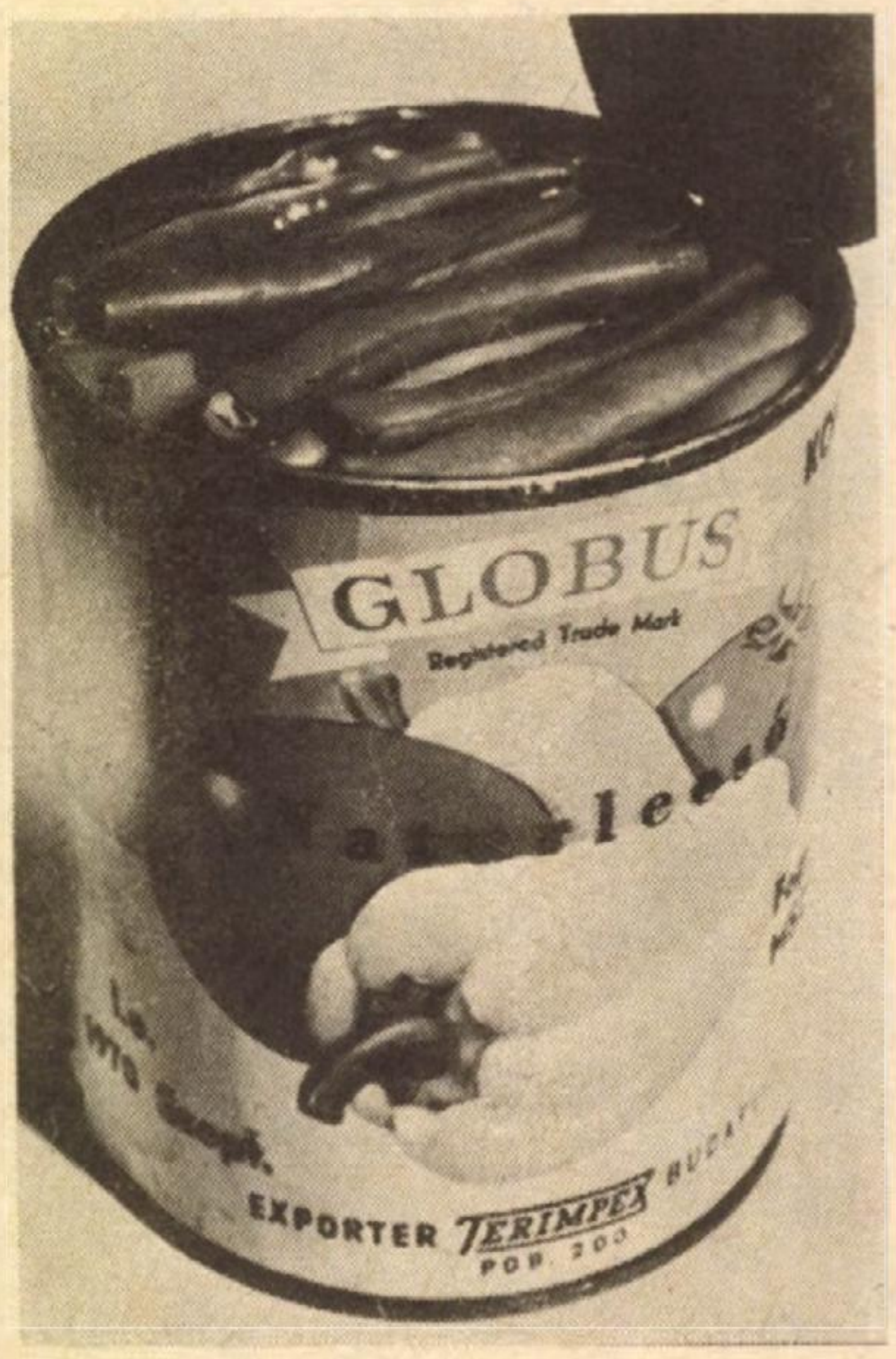
GLOBUS
Registered Trade Mark
Natúrlecsó
EXPORTER TERIMPEX

Natúrlecsó? Esküdni mernék, hogy zöldbab!

(Vásárolta és fényképezte: Szeidl Rezső, Tata)

2000 m² üvegházi területen 1 600 000 db

palánta megnevelését vállaljuk

100—120 Ft/m² egységáron. A rendeléseket 1971. március 20-ig fogadjuk el,

Ez aztán nagyszerű! Többé nem rosszalkodnak a palánták!

(Egy tótkomlósi tsz. hirdetése. Beküldte Zsótér Andrásné, Békéscsaba)

mélyvonat halálra gázolta.

● SZAKMAI ÁRTALOM. Szakorvosok megállapították, hogy a dalénekesek többségének hallása egy idő után erősen romlik. Ez nem is csoda, hiszen az énekesek produkálta hangok szintje általában 100—200 decibel.

Esti Hírlap

A szakkönyvek szerint a nagyzenekari forte hangerőssége száz decibel. Szeretnék hallani egy kétszáz decibeles énekest. Persze lehet, hogy egy-két beat-énekes esetében stimmel az adat.

(Beküldte: Gyepes János, Budapest)

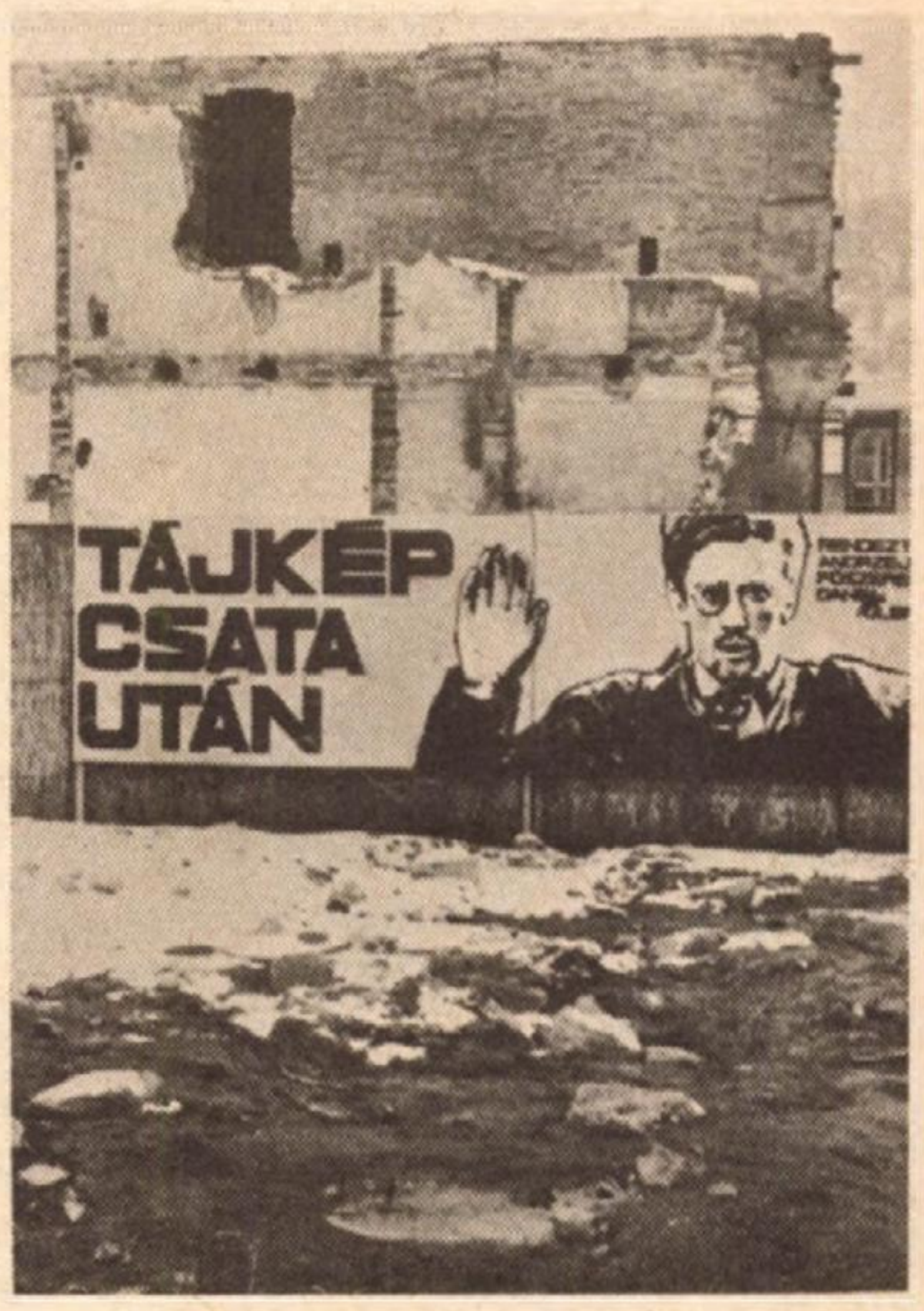
TÁJKÉP CSATA UTÁN

Stílszerű mozireklám

(Az épülő Salgótarjánban fényképezte: Fodor Tamás, Salgótarján)

FŐVÁROSI TANÁCS GYÓGYSZERTÁRI KÖZPONTJA TÁJÉKOZTATÓJA

Tudnivalók a gyógyszerek eltartásáról

Miért kell a gyógyszereket eltartani? Egy bizonyos ideig megélnek azok maguktól is, ha helyesen tárolják őket.

(Beküldte: Doszpod József, Budapest)

FELKÉSZÜLÉS A VADÁSZATI ÉVRE

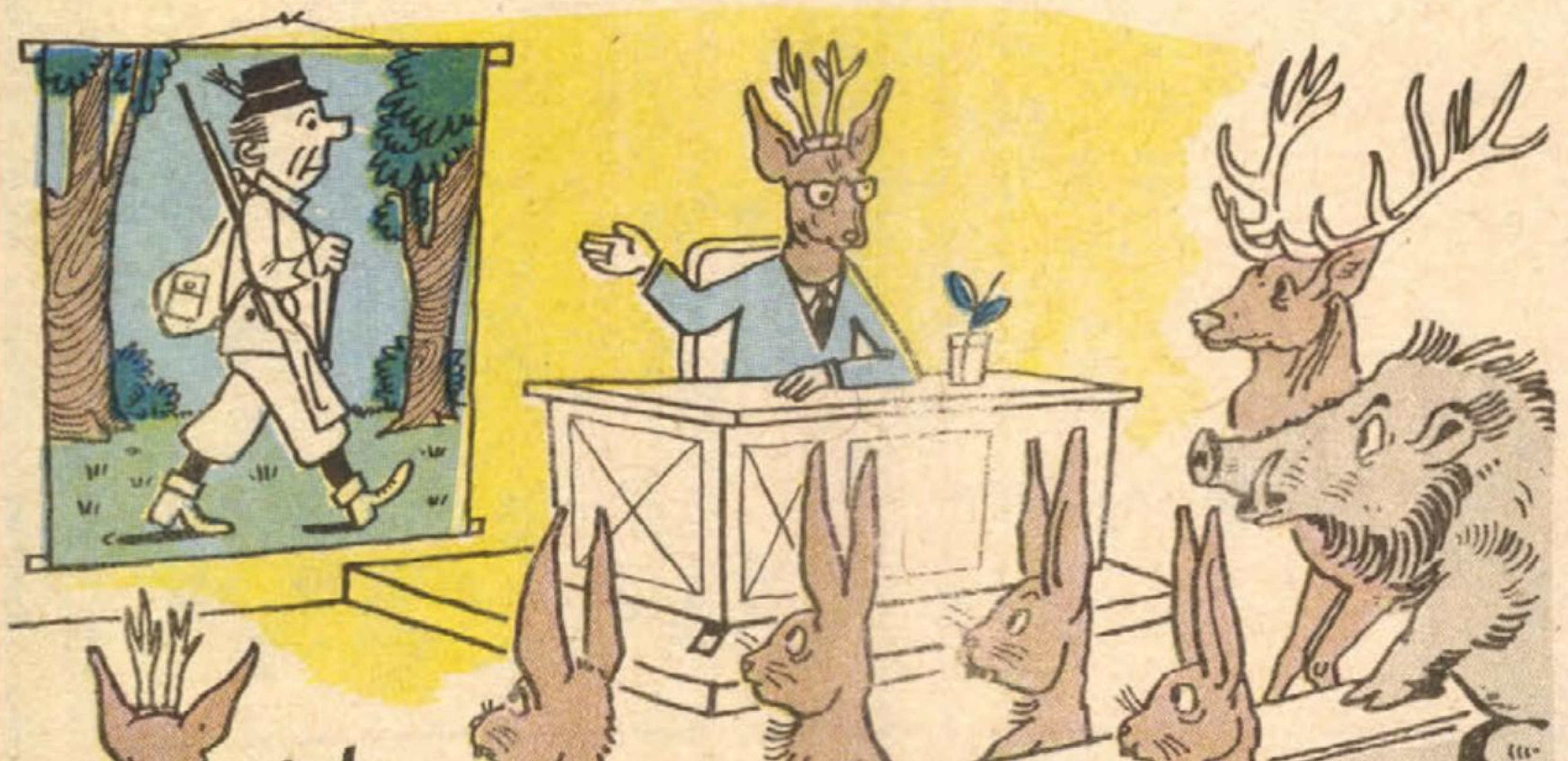

– Aki ilyen embert lát... fusson, amerre tud!...

TÉVÉKRITIKUS

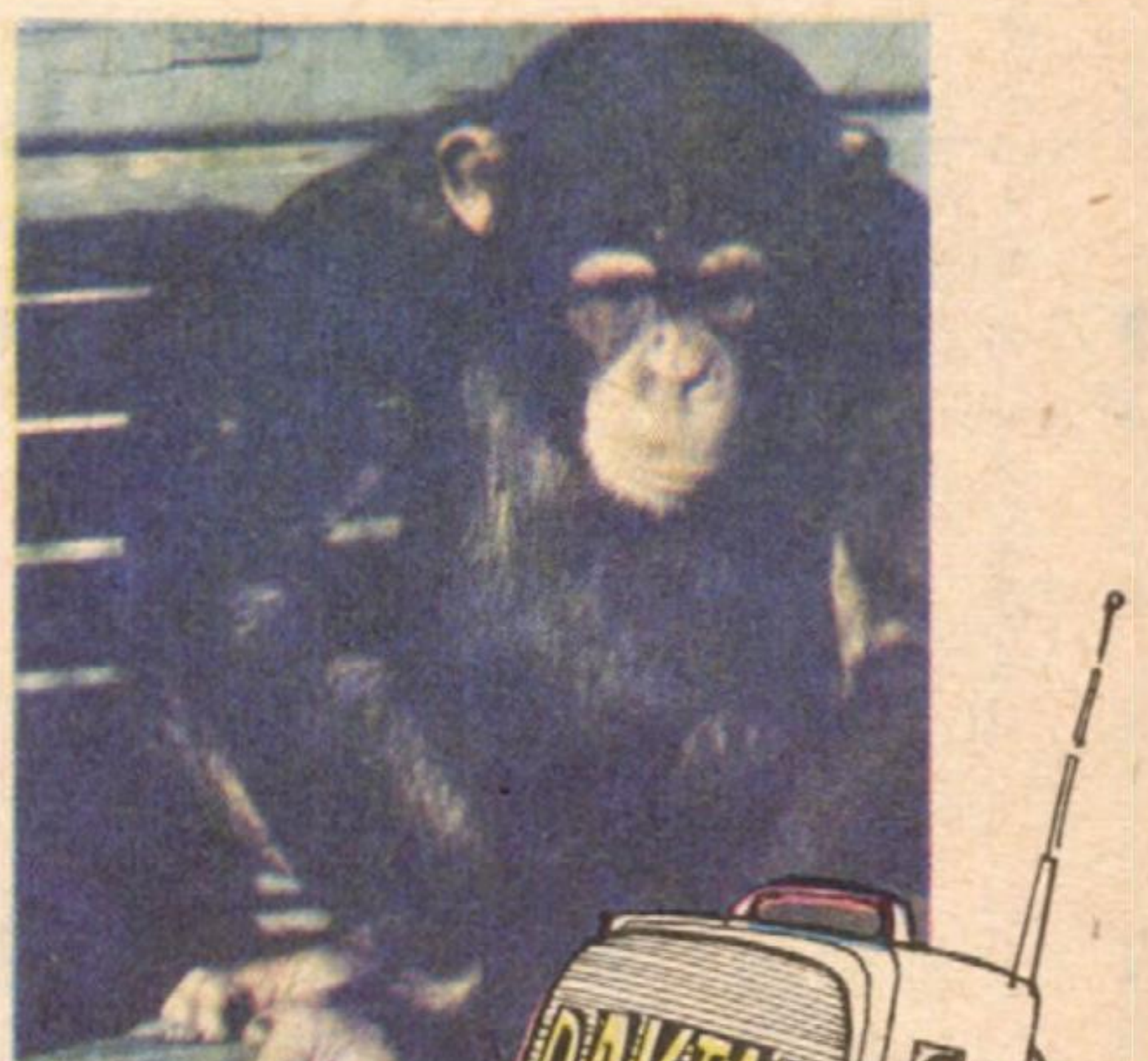

– Az emberszereplők játéka gyenge...

GONOSZSÁG

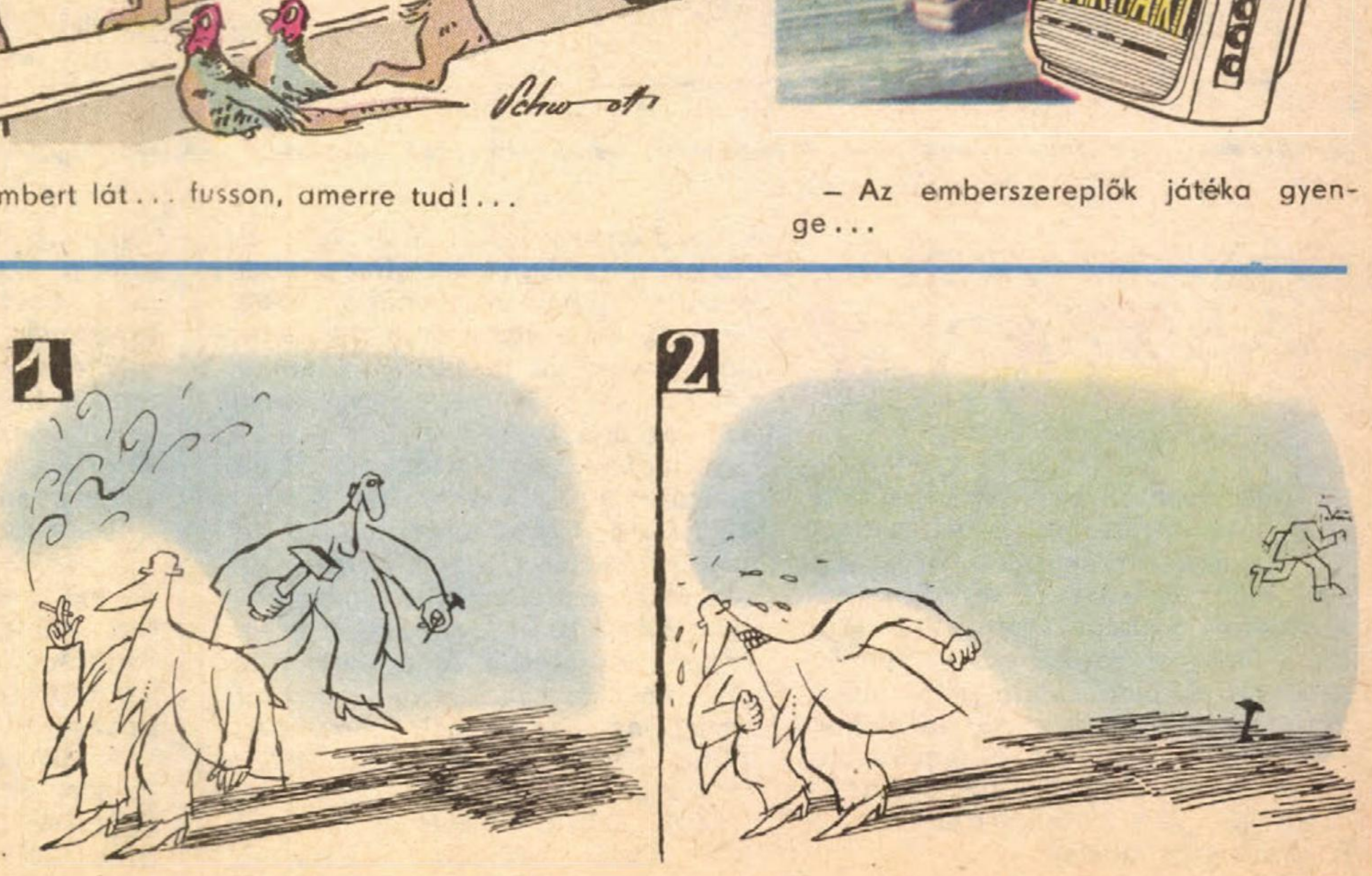

A kaja irtó jó!

Riport a parádsasvári gyermeküdülőből

Az egykori parádsasvári grófi kastély olyan, mint a mesekönyvek illusztrációja: a tornyos, hatalmas és titokzatos várat sötét erdőkkel borított, meredeken az égnek szökő hegyek veszik körül.

— Mindjárt jönnek a kis grórok — mondja egy gondozónő, amikor — hogy stílszerűen fejezzem ki magam — behajtatunk a kastély udvarara. *Háromhetenként* 150 „kisgrófot" lát vendégül a SZOT parádsasvári gyermeküdülője. Az ellátásra valóban nem panaszkodhatnak a gyerekek. (A másfél száz srácot turnusonként felváltva (fiúk és lányok), ötven felnőtt „szolgálja ki". Padagógusok, gondozók, nevelők, védőnők és egy állandó orvos tartozik a gyerekek „személyzetéhez", azaz három gyerekre jut egy felnőtt.

Kisvártatva kirajzanak a kastély jelenlegi „urai". Túlzás lenne azt állítani, hogy várúri méltósággal, sokkal inkább, mint egy virgonc csikóhad. Az erdő madártrillás, patakcsobogásos csendje pillanatok alatt megtörik.

Néhány rövid nyilatkozat a kastély „urai"-tól:

— A kaja irtó jó!

— Csak a reggeli szobaszemle ne lenne!

— Én vagyok a Bors!

— Nem is igaz! Ő a Judy!

A parádsasvári üdülő egy a SZOT nyolc hasonló intézménye közül, ahol állandóan fogadják a kis vendégeket. A beutaltak tanulmányaikban sem maradnak el, mert az üdülőben iskola is működik, ahol az országos tantervnek megfelelő ütemben tanulnak.

Steszkó Ferenc az üdülő vezető tanára:

— Nem könnyű a gyerekekkel bánni. Az első napokban kissé elfogódottak, de azután hamar „beletanulnak". A fegyelem fenntartásának „kézenfekvő" eszköze: a testi fenyítés nem alkalmazható, marad a kedvezményelvonás . . .

A legfőbb büntetés, ha valaki nem nézheti a Daktarit. Ezt a szankciót minden gyerek szemrebbenés nélkül átváltaná egy-egy fülesre. Íme, a tévé szerepe a nevelésben: a vezető tanár szerint, otthoni használatra is alkalmas.

A szakmámból eredő kétkedéssel azt kutattam: miféle protekció kell ahhoz, hogy ebbe a gyermekparadicsomba valaki bejuttasson egy nebulót. A vezető tanár szerint:

— Tessék megírni nyugodtan, hogy általában nincs százszázalékos kihasználtság — mondta az üdülő vezető tanára. — Ebben a turnusban is tíz ágyunk maradt üresen, és úgy tudom, a többi üdülőben is hasonló a helyzet. Attól tartok, hogy a szülők nem ismerik ezt a lehetőséget.

Íme: az üdülő vezetői a Ludas protekcióját kérik, hogy népszerűsítsük őket. Ez pályafutásom legszívesebben teljesített kérése . . .

Ő. F.

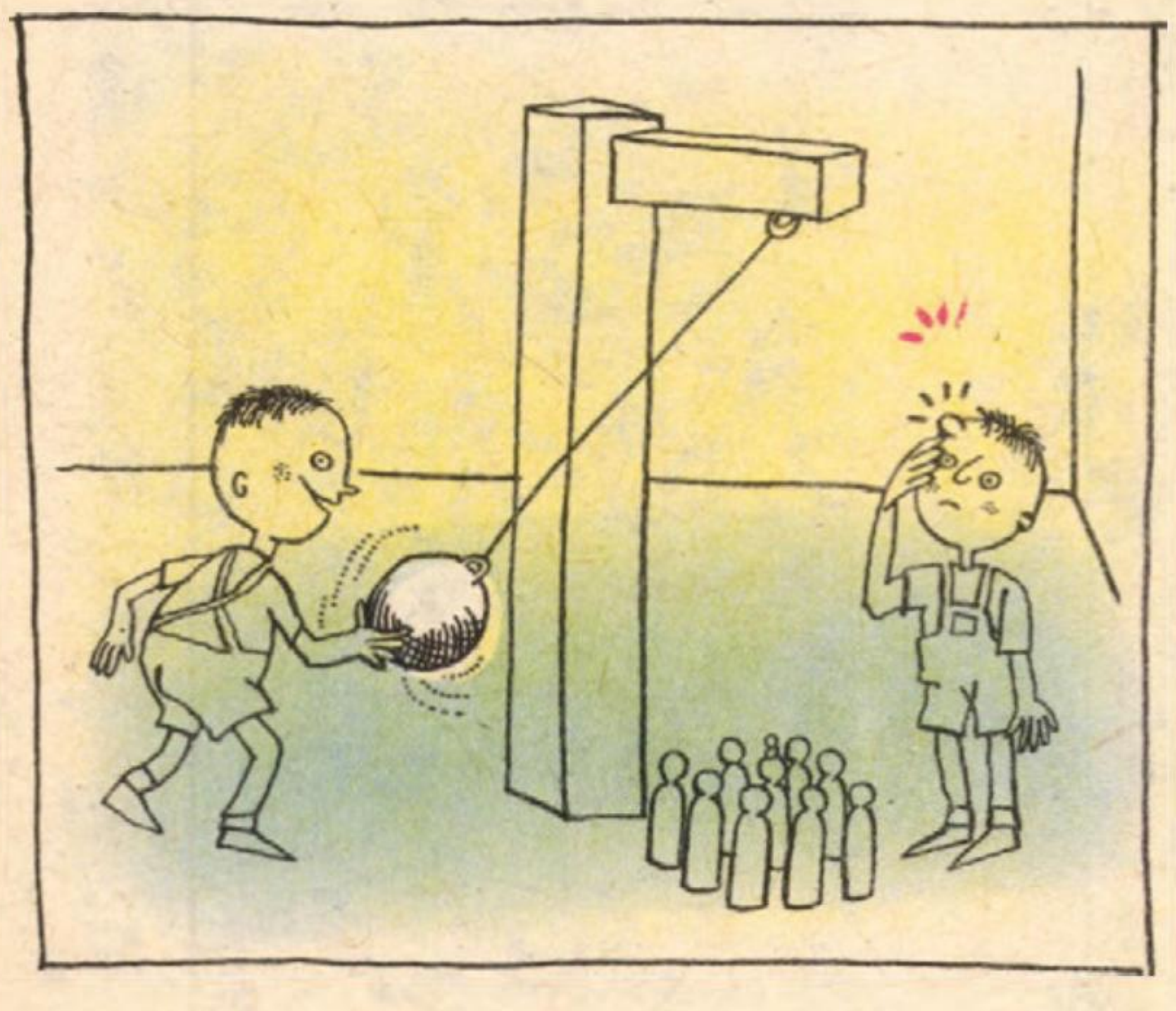

CSÍNY

MAGASLATI LEVEGŐ

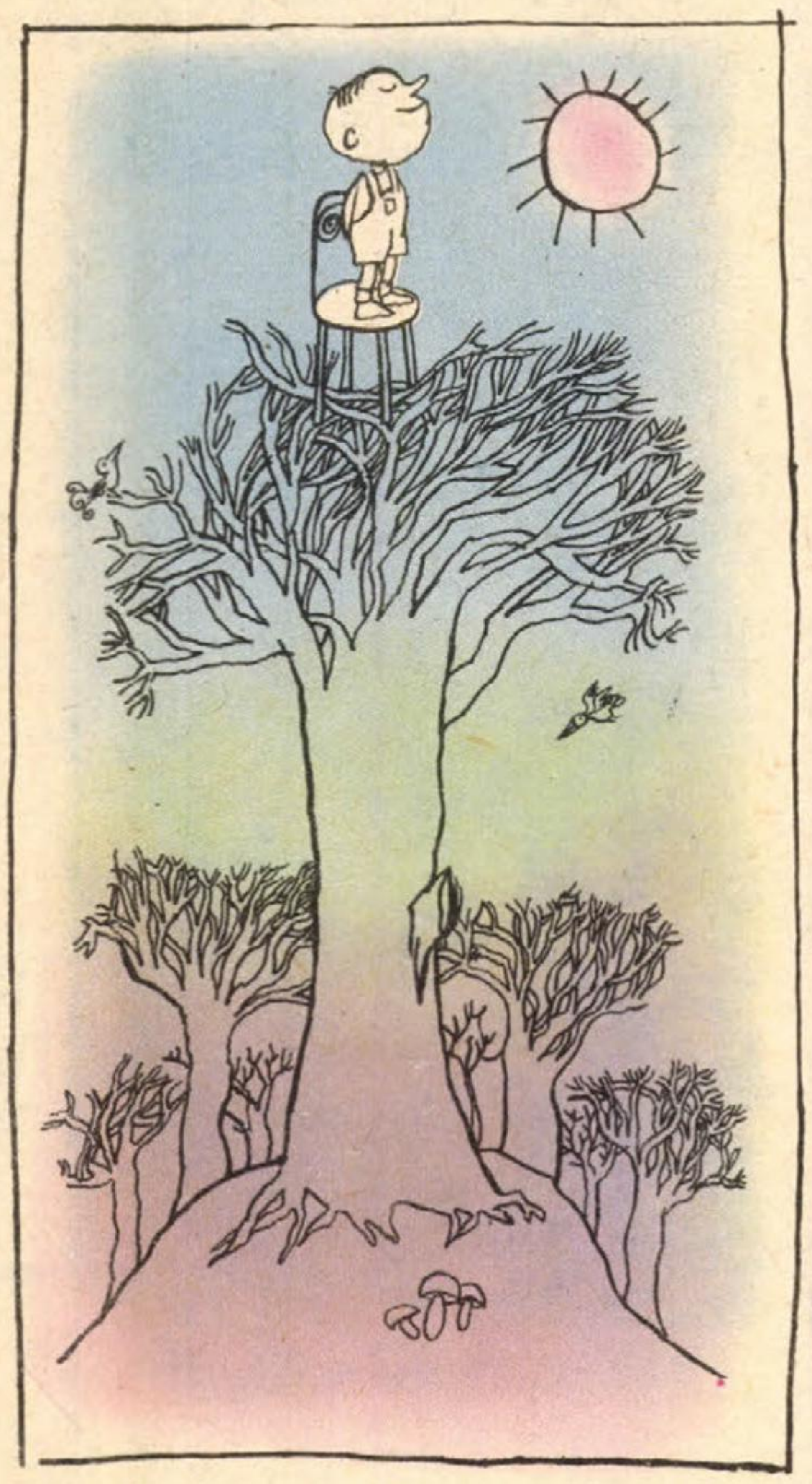

TILOS A TESTI FENYÍTÉS

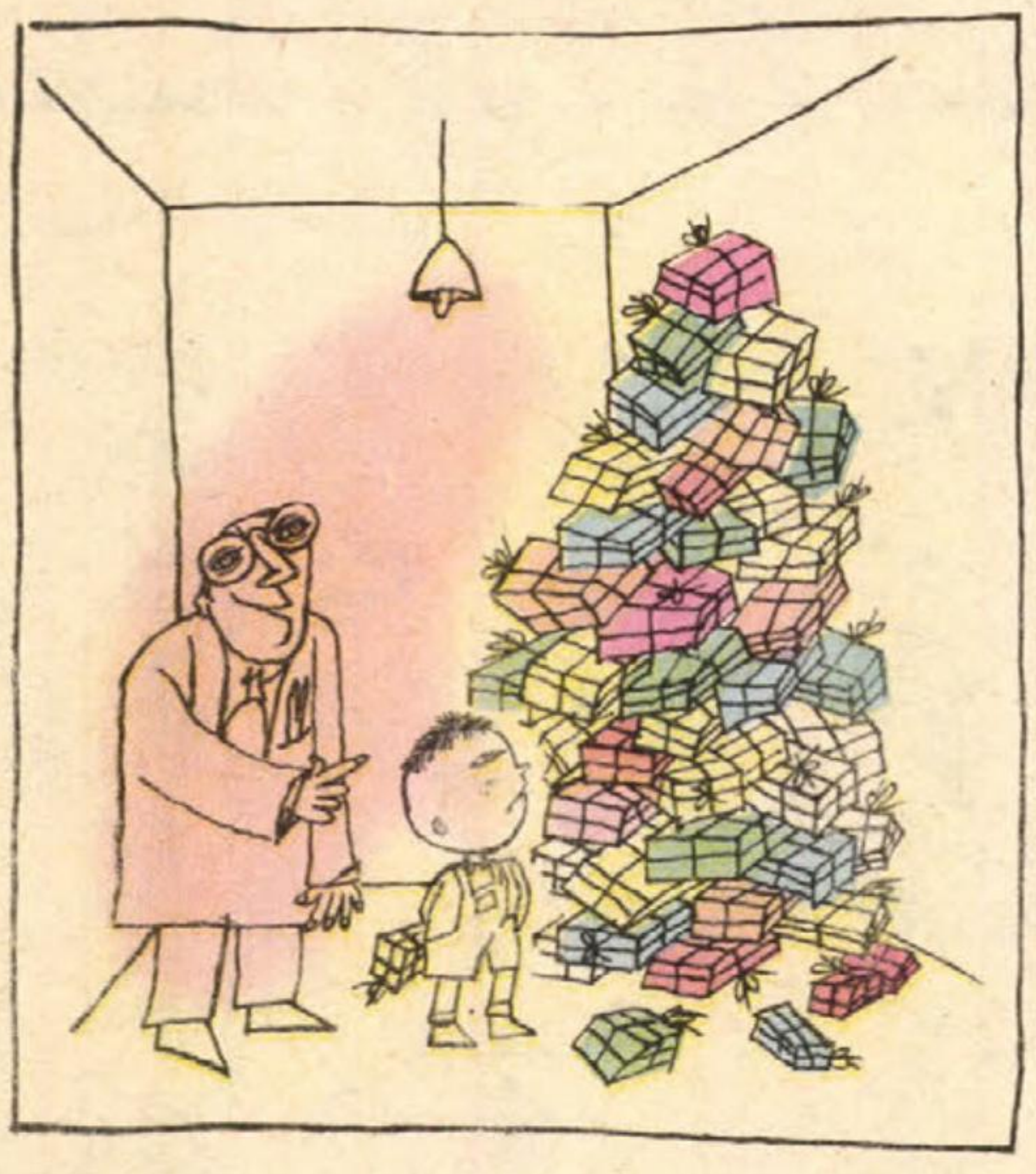

– Büntetésből minden csomagot meg kell enned . . .

(Dallos Jenő rajzai)

Pánik Pesten

Sose mászkált még az utcán
ennyi halálsápadt ember –
megírta az Esti Hírlap,
kiszárad a Balti-tenger.

Ha még harmincezer évig
emelkedik a földkéreg,
tócsa lesz a tenger helyén,
ez a gyász és ez a méreg.

Megrázó hír: ma még tenger,
aztán tócsa . . ., végül semmi!
A rémhírt és terjesztőit
zárlat alá kéne tenni.

Szőnyi Zoltán

REPREZENTATÍV FELESÉG

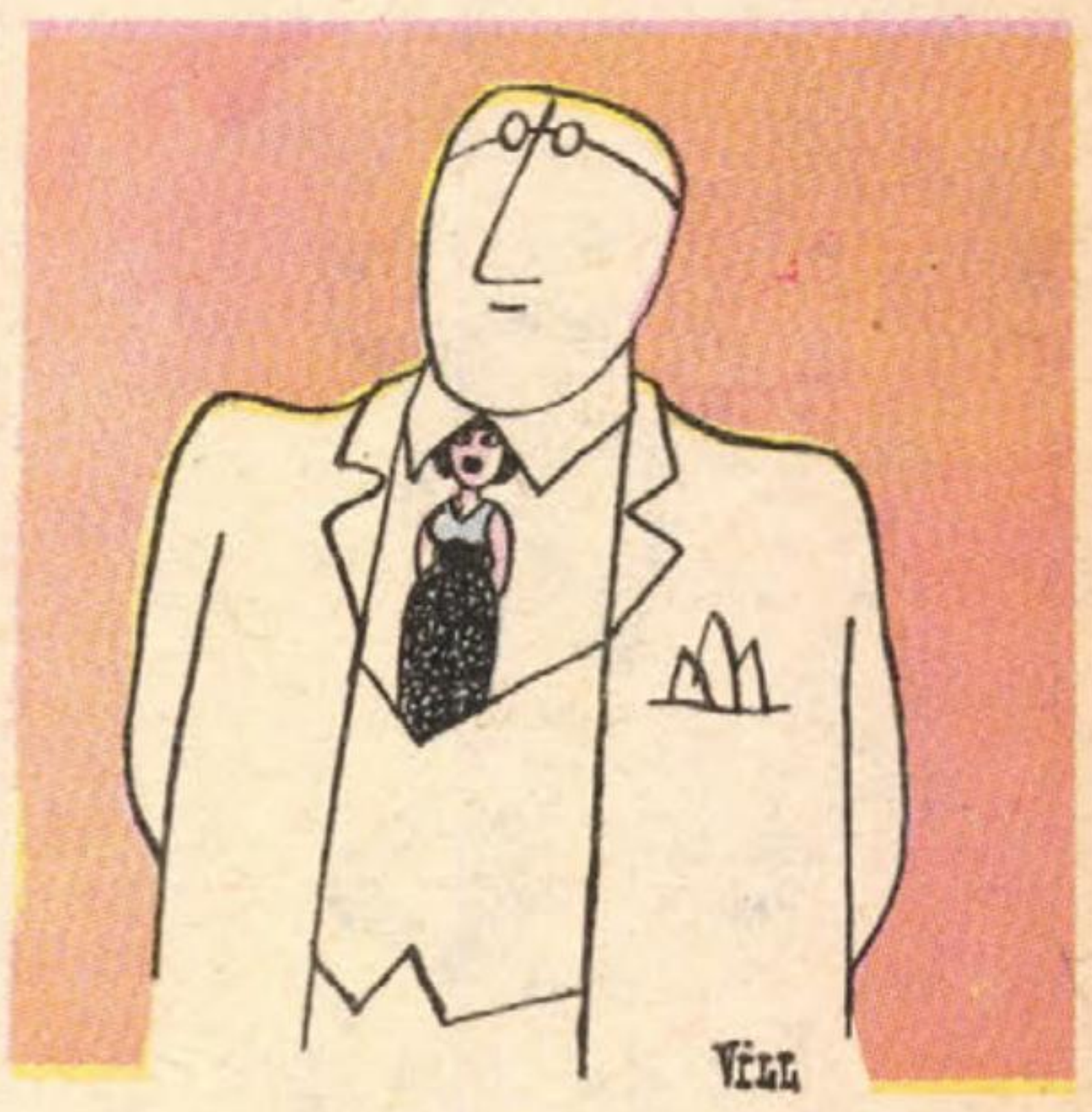

DELÍRIUM

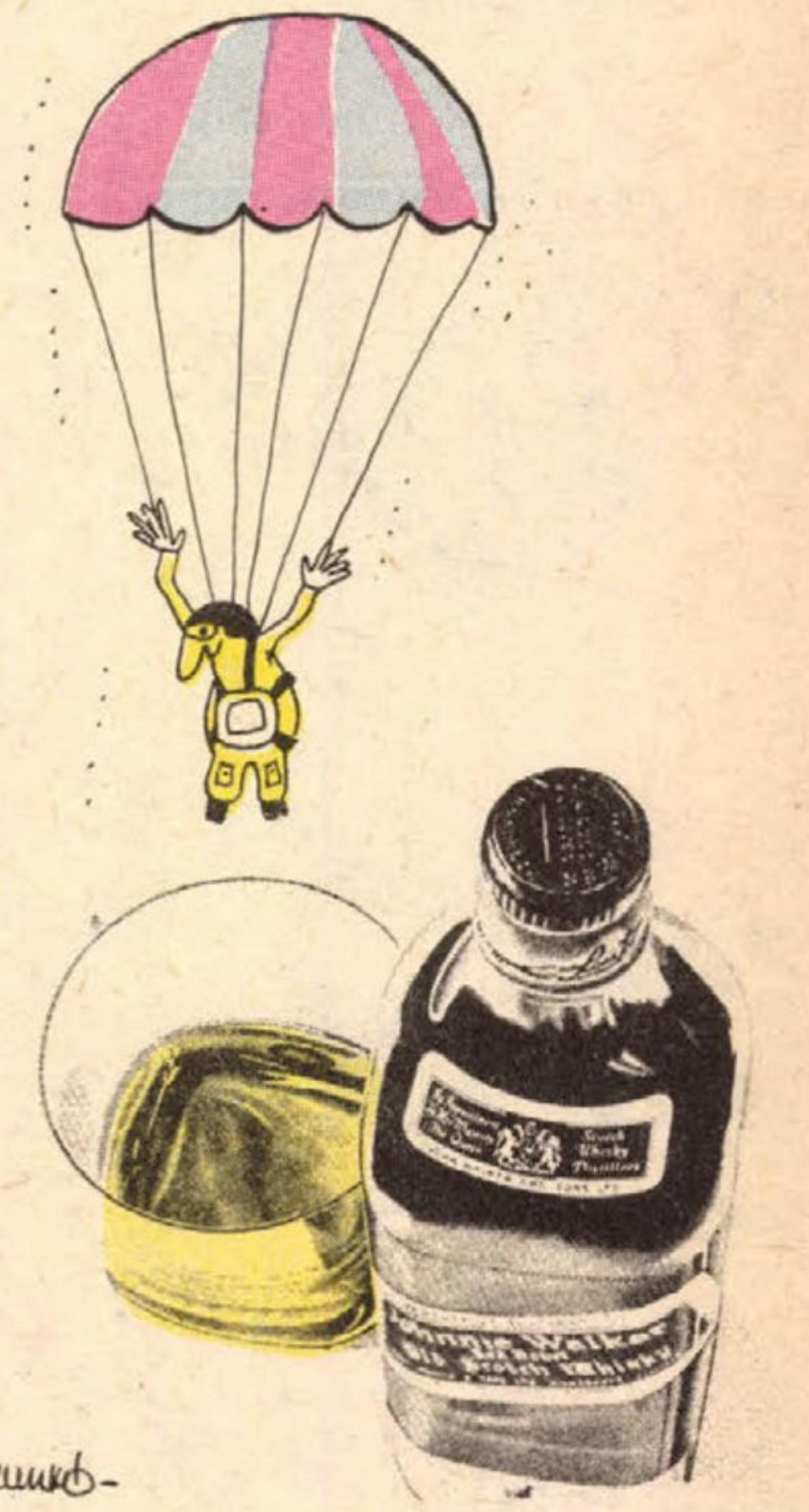

a zseni

Langyos tavaszi délután volt. A barátságos szobában egy régi biedermeier karosszékben ült a művész. A modern csőbútorokat ugyanis utálta. Az alkotás előtti percekben csupán ebben a karosszékben érezte jól magát. Az apró asztalilámpa sápadt fénye rávetődött magas, intelligenciát sugárzó homlokára. Koponyájában csapongó gondolatok rajzottak és felidézték a múltat.

Csodagyerekként tűnt fel, alig tízéves korában. Hatalmas sikert aratott maga komponálta bablevesével, amelyben még szeszélyesen kavargott a kissé túladagolt zöldség, de már megcsillant benne az alkotó zsenije.

A boldogságtól reszkető szülők elvitték a Reprezentatív Étterem karvezető főszakácsához, aki lelkesen elvállalta, hogy ingyen korrepetálja a tehetséges gyermeket. Már pályája kezdetén sok pofont kapott: az élettől és a mesterétől. Sós ízű kamaszkönnyei belehullottak az odakozmált lencsefőzelékbe. Tehát a szenvedés érlelte nemessé a művészetét.

Első önálló alkotása, a „lebbencsleves, füstölt oldalassal" nagy sikert aratott a szakértő közönség körében. Karrierje persze nem simán ívelt felfelé, hanem göröngyös volt, mint a karfiol.

Habos rolójából egyszer kifelejtette a tejszínhabot. Kritikusai ekkor öncélúnak titulálták, szemére vetették, hogy a díszes külsőségek mellett megfeledkezett az alkotás belső tartalmáról.

„Női szeszély" című munkája eperjammel már egy érett, kiforrott művész egyéniségét tükrözte. Kolozsvári rakott káposzta című ízkompozíciójára a külföld is felfigyelt.

Aztán sikeres évek következtek: Párizs, Moszkva, London, Róma. Speciális grízgaluskájának már az egész világ tapsolt. „Párolt marhafelsál tormával" című alkotását a kritika egyértelmű elragadtatással fogadta.

„Az ízek utolérhetetlen művésze", így emlékezett meg róla a New York Times, egy kéthasábos vezércikkben. Életútja immár a halhatatlanság felé halad.

Idáig ért gondolataiban a mester, s akkor tétován megigazította csokornyakkendőjét. Könnyű remegés fogta el, mint mindig alkotás előtt. Hosszú ujjú művészkeze megragadta a Parker golyóstollat és az ihlet szent révületében irni kezdett:

„. . . végy fél kiló lisztet, két tojást, csipetnyi sót . . ."

Galambos Szilveszter

MAXI

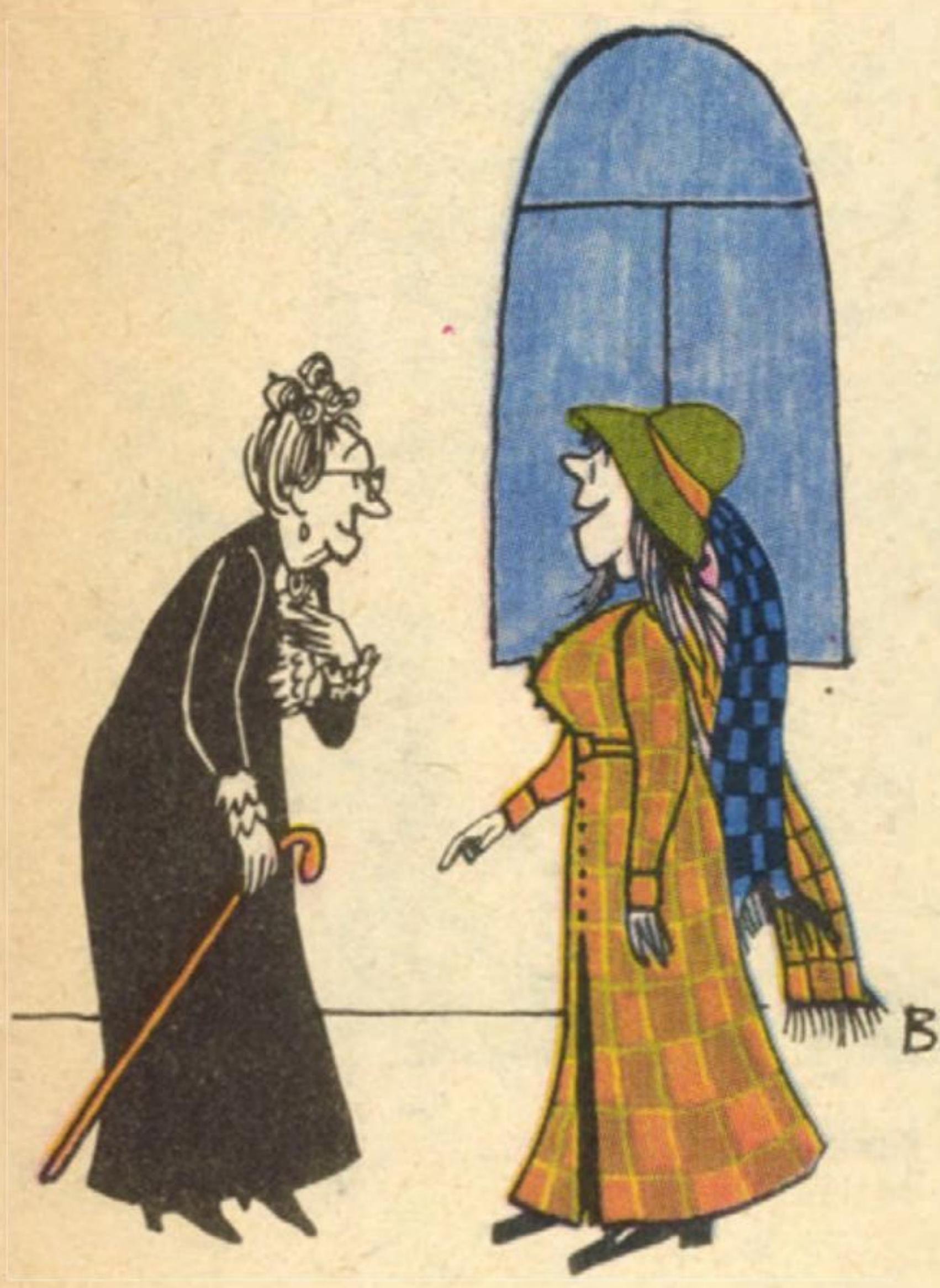

– Öreglány, újra divatba jöttél!

RÉBUSZ

169. rejtvényünk megfejtése:

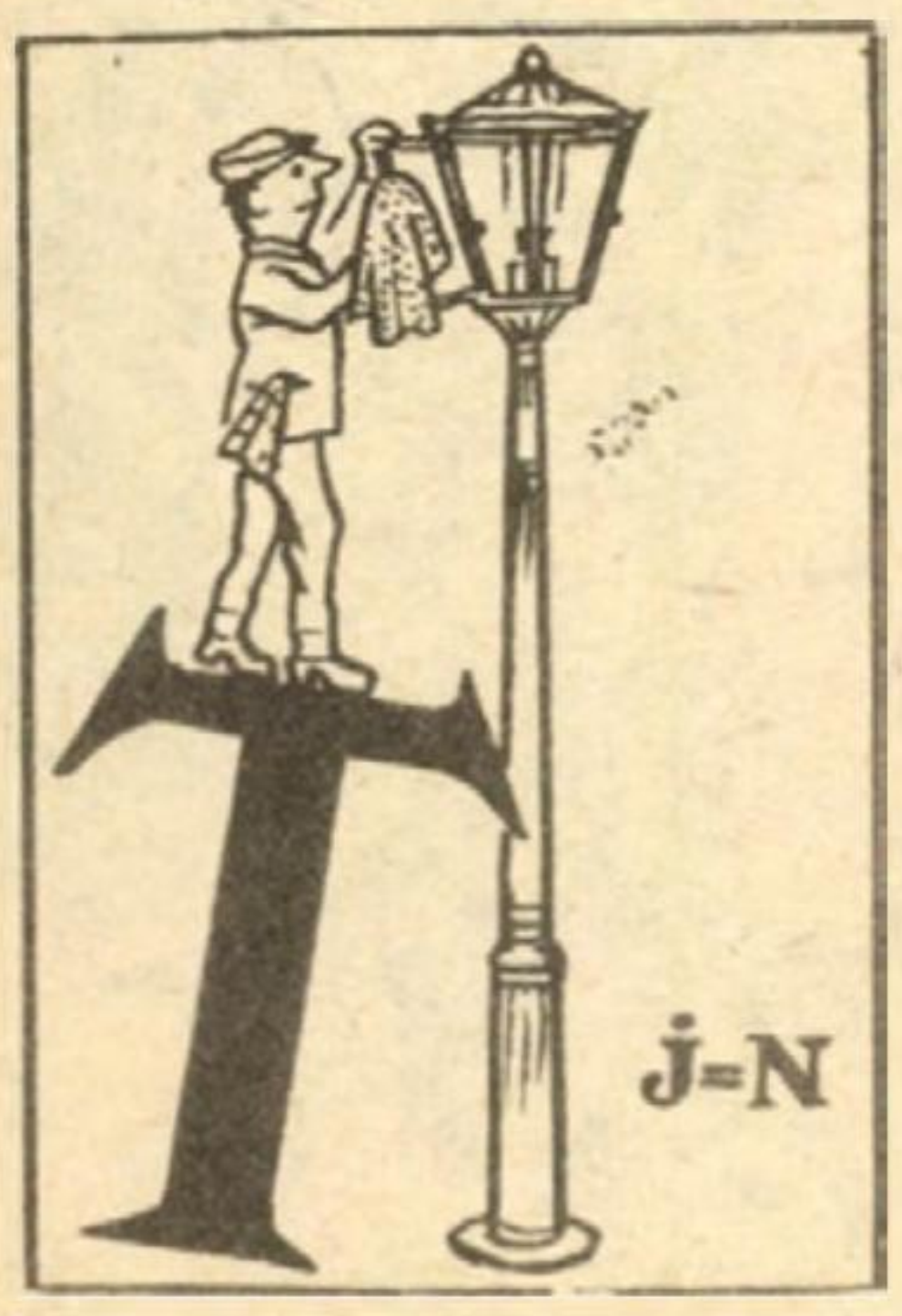

Talajturna

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Kállai János, Balmazújváros, Kossuth u. 43.

Csaplár Péterné, Bp. XIX., Aba u. 14.

Lutár Gyuláné, Bp. XIX., Thököly u. 16.

171. REJTVÉNYÜNK

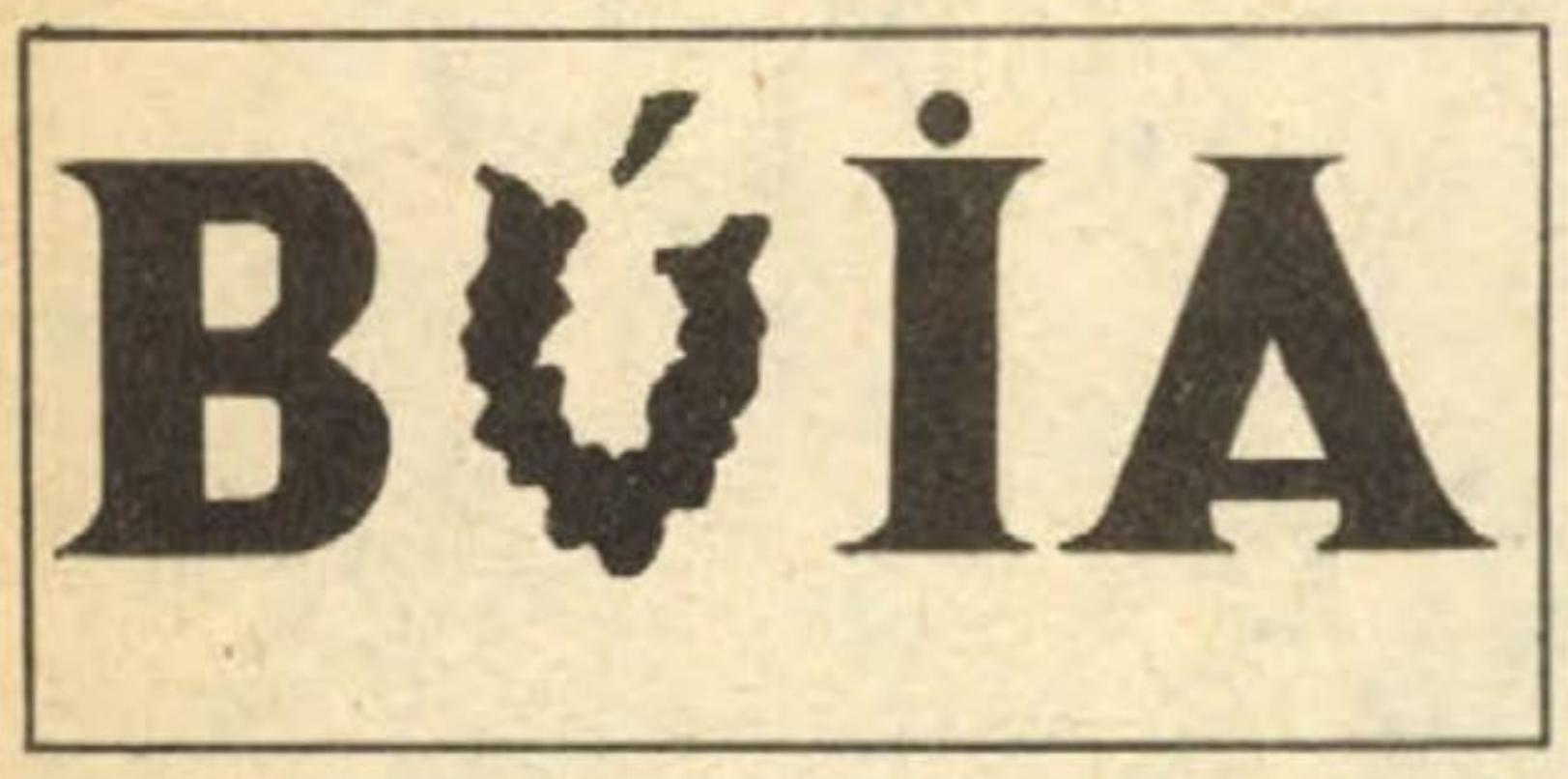

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb április 12-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. — 71.2520/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

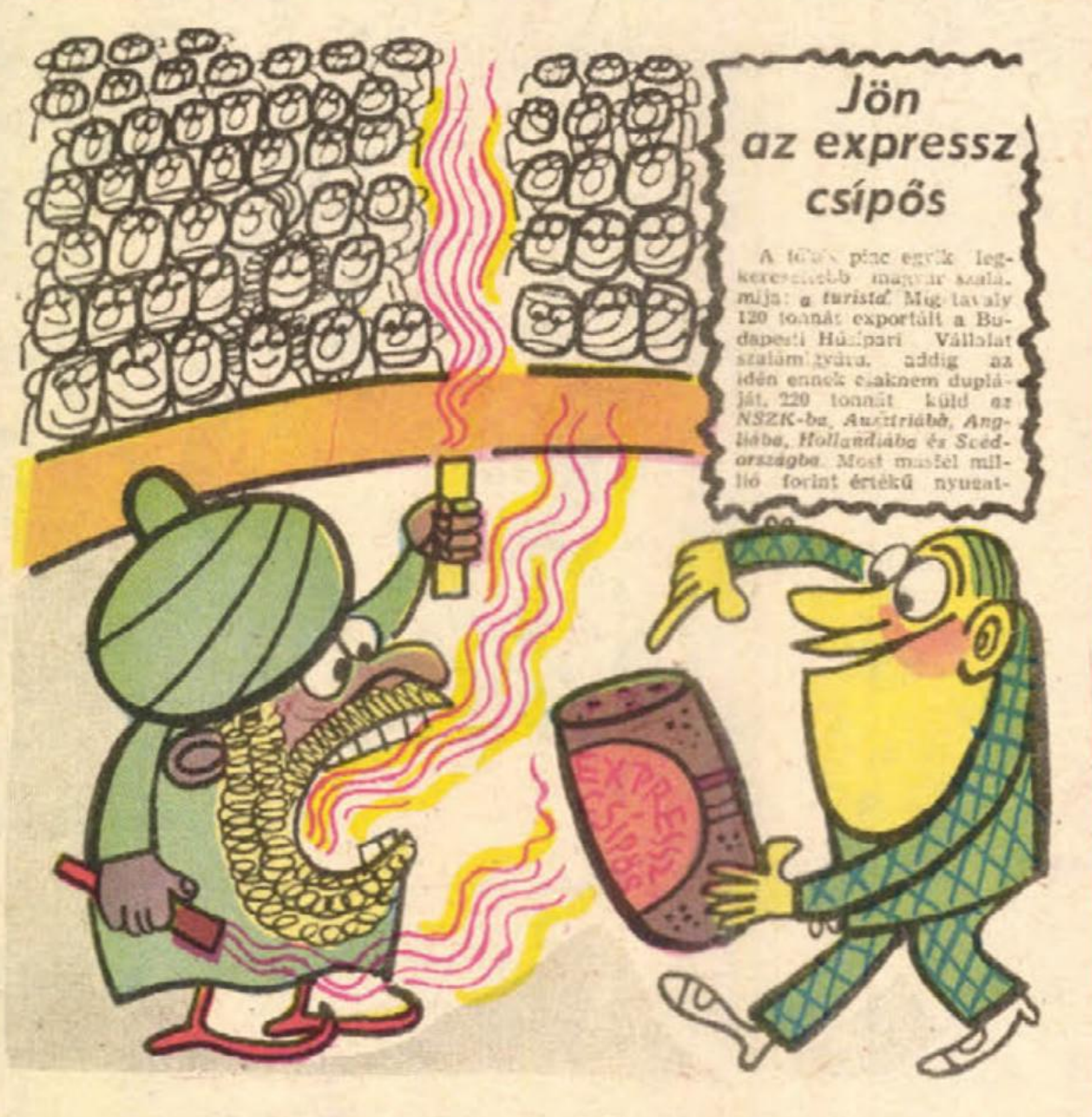

Jön az expressz csípős

A tőkés piac egyik legkeresettebb magyar szalámija: a *turista.* Míg tavaly 120 tonnát exportált a Budapesti Húsipari Vállalat szalámigyára, addig az idén ennek csaknem dupláját, 220 tonnát küld az *NSZK-ba, Ausztriába, Angliába, Hollandiába és Svédországba.* Most másfél millió forint értékű nyugat-

– Az semmi, ezt kóstolja meg!!

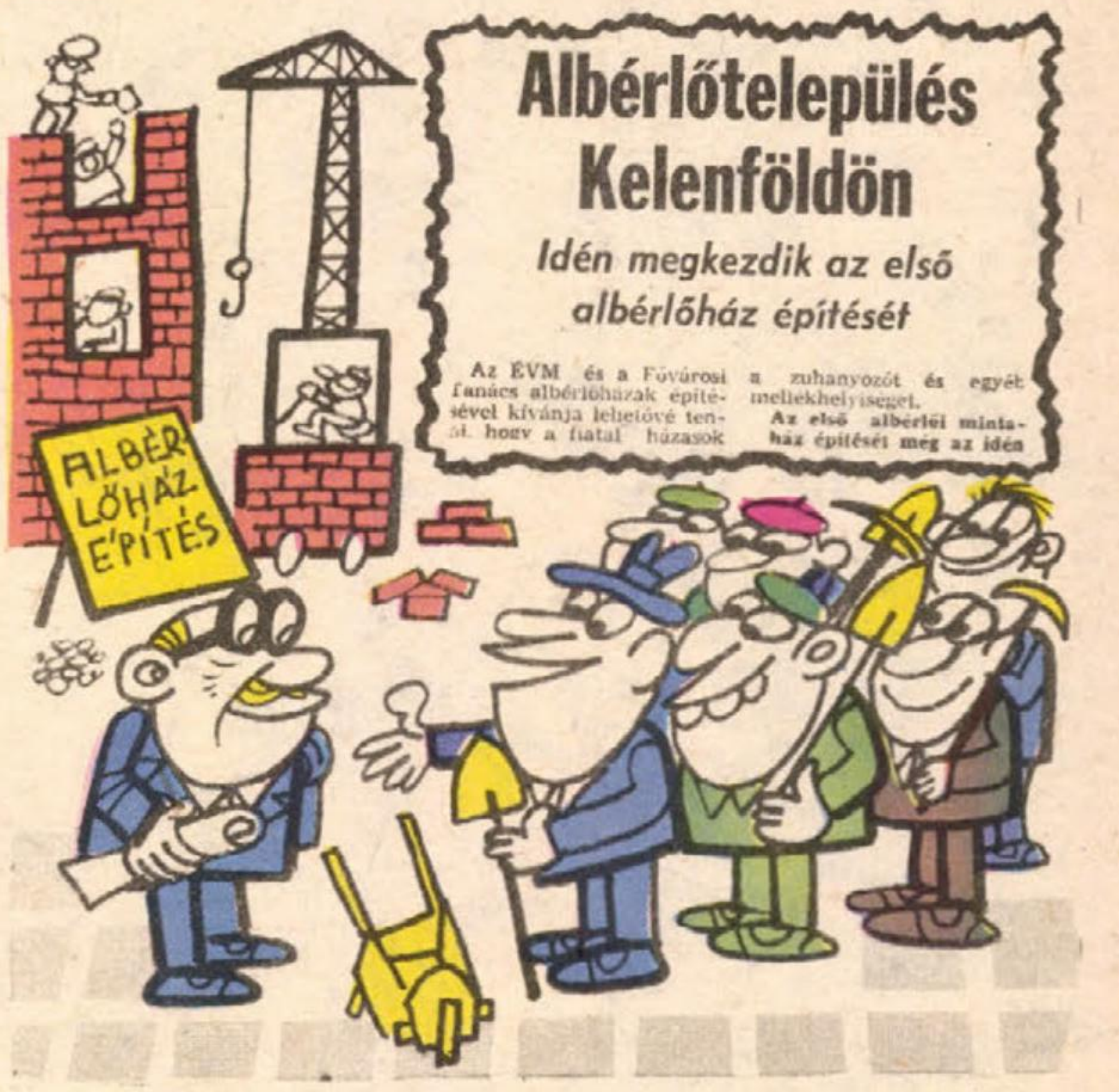

Albérlőtelepülés Kelenföldön

Idén megkezdik az első albérlőház építését

Az ÉVM és a Fővárosi Tanács albérlőházak építésével kívánja lehetővé tenni, hogy a fiatal házasok a zuhanyozót és egyéb mellékhelyiséget.

Az első albérlői mintaház építését még az idén

– Szeretnénk segíteni, nekünk is van albérlőnk…

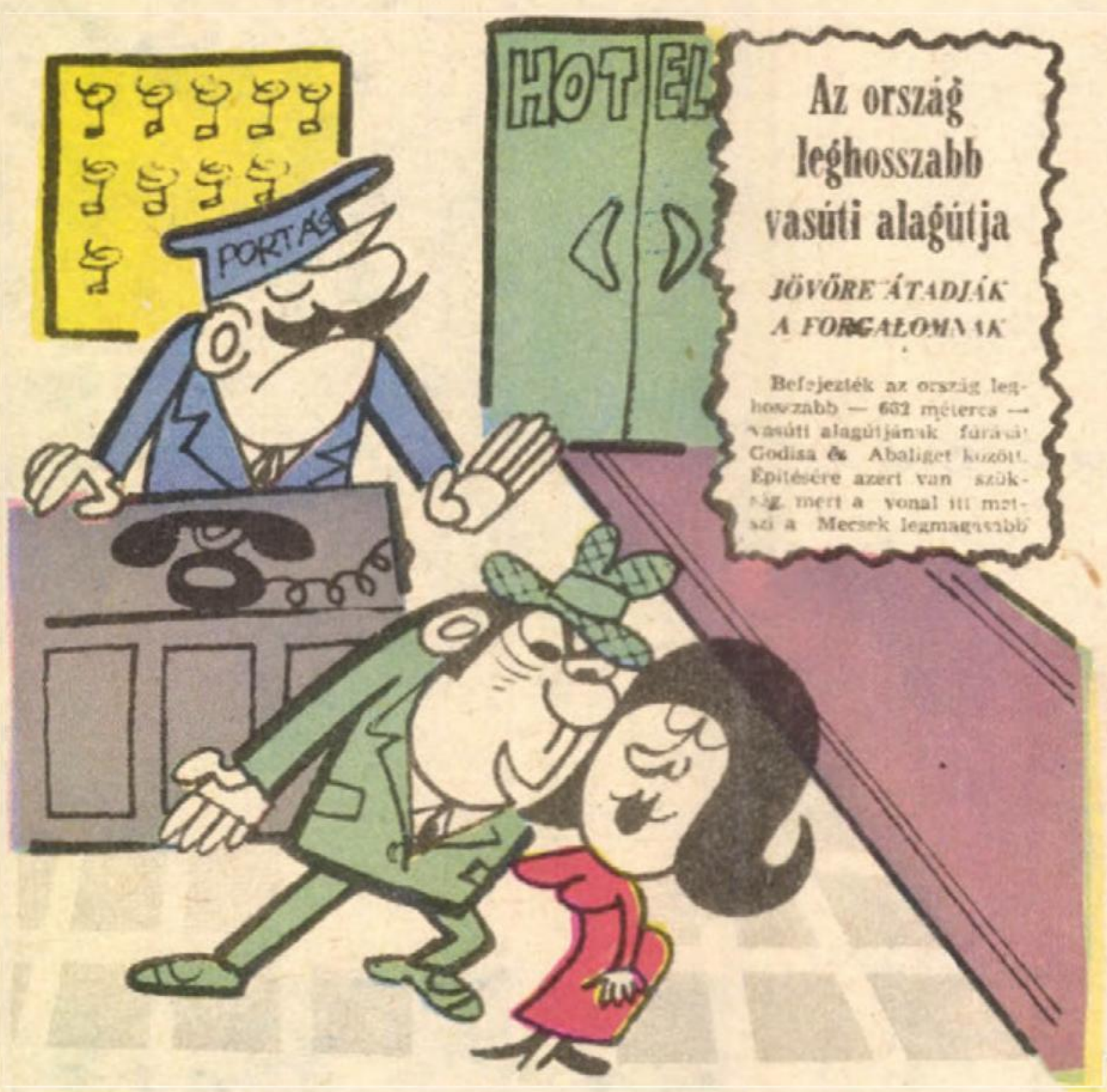

Az ország leghosszabb vasúti alagútja

JÖVŐRE ÁTADJÁK A FORGALOMNAK

Befejezték az ország leghosszabb — 632 méteres — vasúti alagútjának fúrását Godisa és Abaliget között. Építésére azért van szükség, mert a vonal itt metszi a Mecsek legmagasabb

– Ne búsulj, szivi, jövőre átadják az ország leghosszabb alagútját…

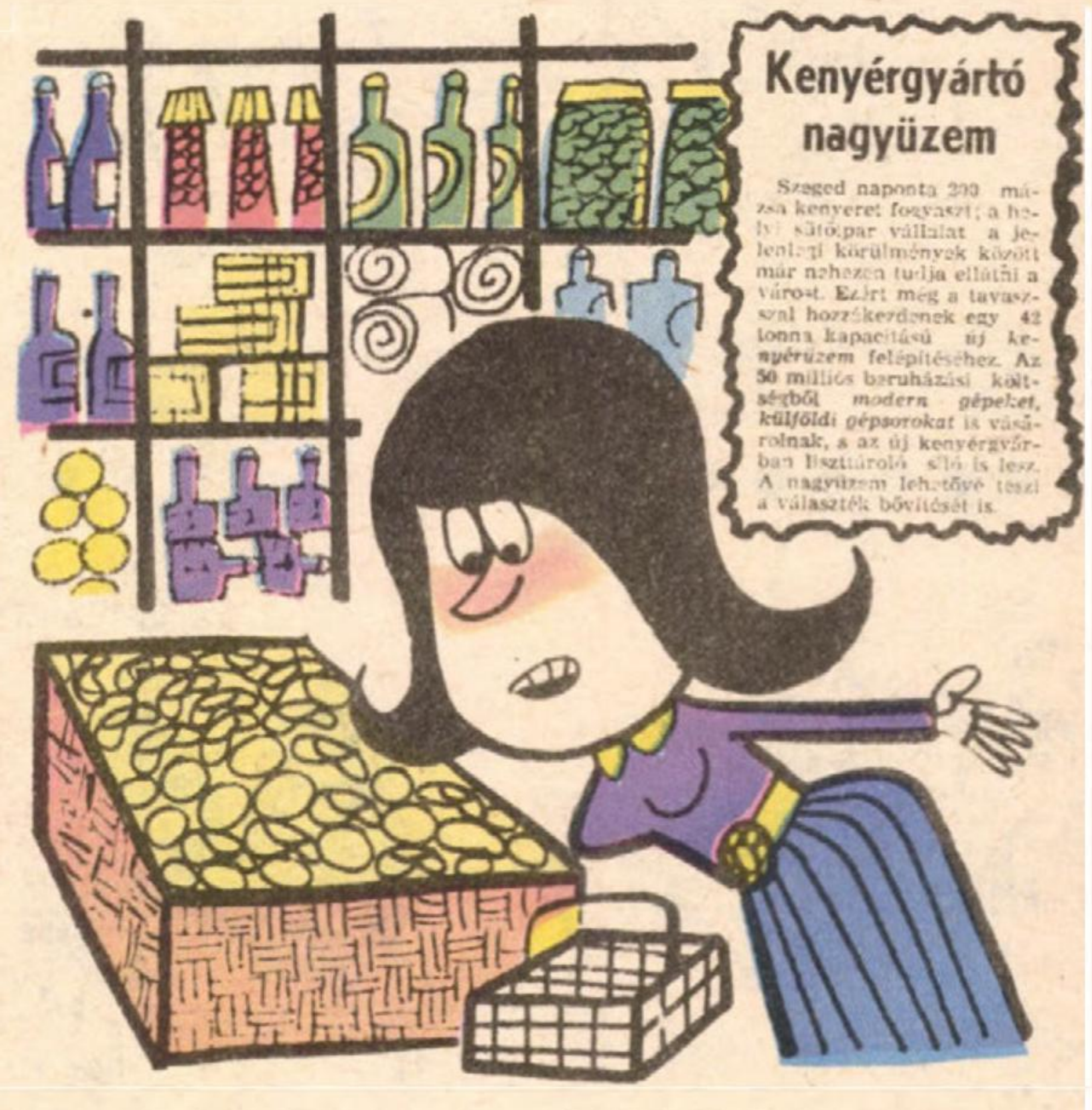

Kenyérgyártó nagyüzem

Szeged naponta 200 mázsa kenyeret fogyaszt; a helyi sütőipar vállalat a jelenlegi körülmények között már nehezen tudja ellátni a várost. Ezért még a tavasszal hozzákezdenek egy 42 tonna kapacitású *új kenyérüzem* felépítéséhez. Az 50 milliós beruházási költségből *modern gépeket, külföldi gépsorokat* is vásárolnak, s az új kenyérgyárban lisztárolό siló is lesz. A nagyüzem lehetővé teszi a választék bővítését is.

– Érdekes, mennél nagyobbak a péküzemek, annál kisebbek a sütemények…

3 VERS

TÖKÉLETES MELLSZOBOR

Állán is,
Fülén is,
Orrán is
Ott van élethűen
A lencse –
Majd megszólal!
De még nem beszél…
Milyen szerencse!

SZERENCSE

Talán már nem is élne
Az emberiség,
Ki is halt volna rég,
Ha véletlenül
Az ősember előbb találja fel
A cigarettát,
Mint a tüzet.

FELFOGÁS DOLGA

Egy szép, ifjú és
Ledér leány
Az ágyban
Korántsem annyira izgató,
Mint egy középszerű főnök,
Vagy pláne
Egy vezérigazgató.

Darázs Endre

MEGLEPETÉS

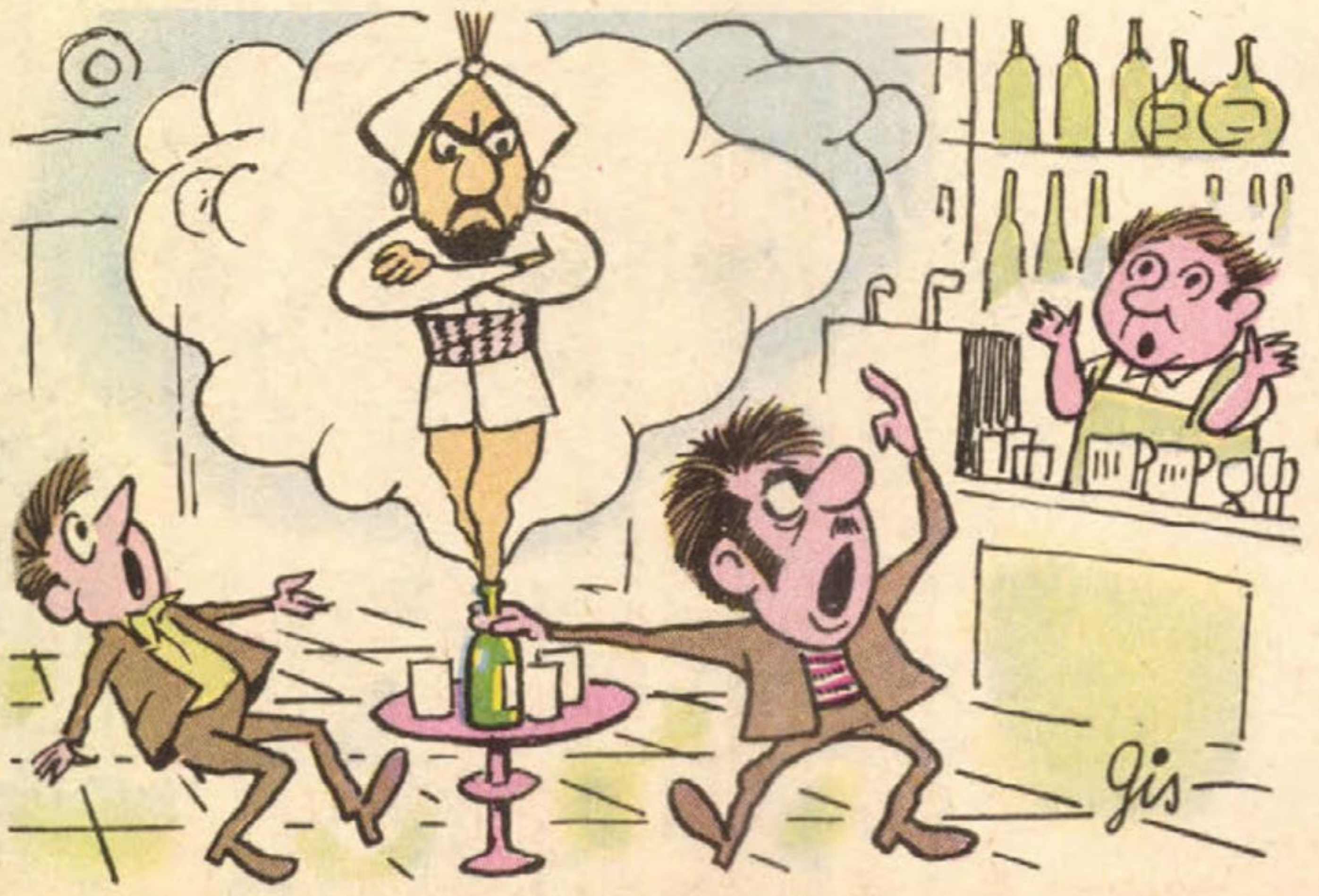

– Hé, csapos, én sört kértem! Ezt igya meg maga!

ABSZTRAKT FESTMÉNY

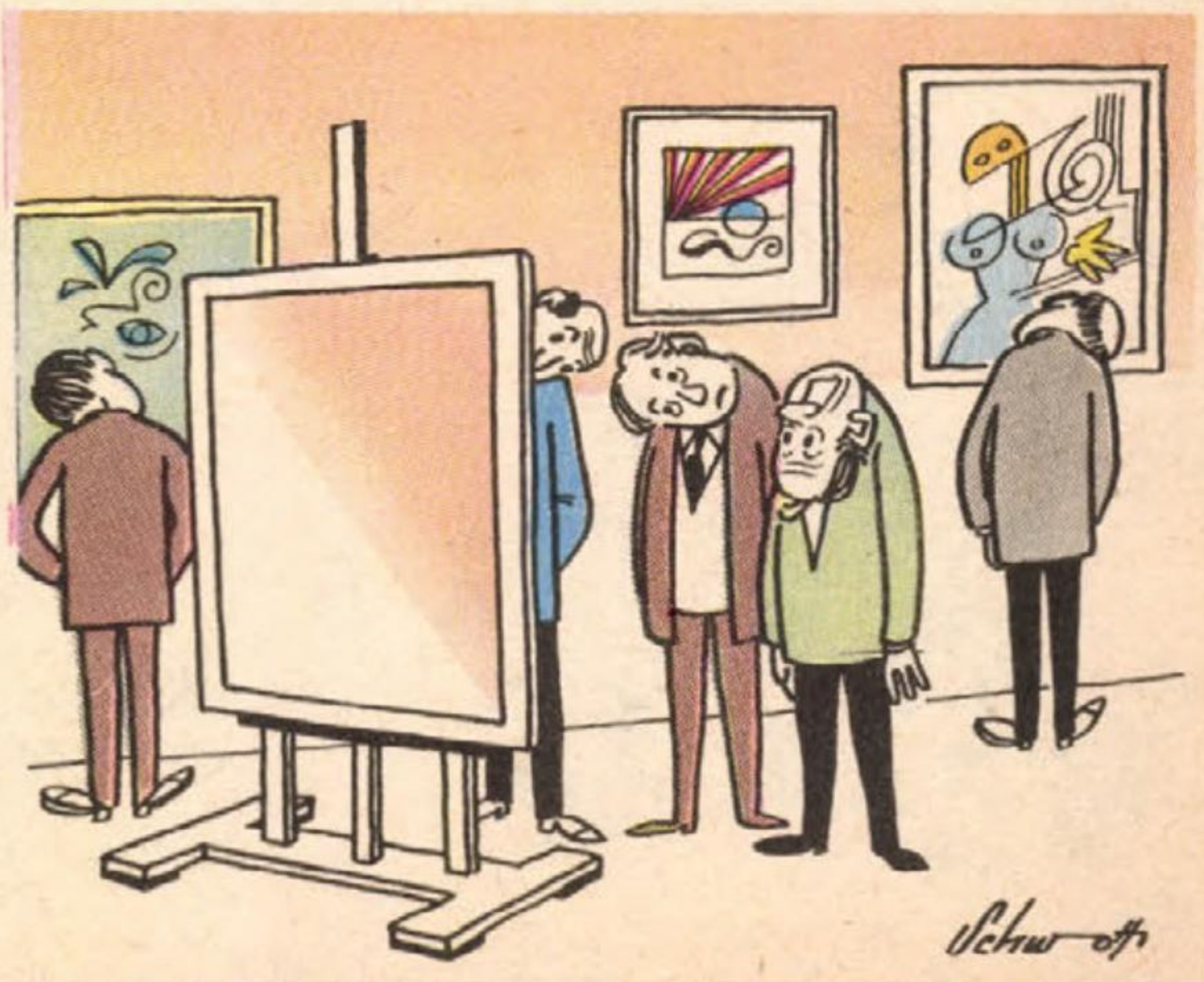

TAVASZI IDILL

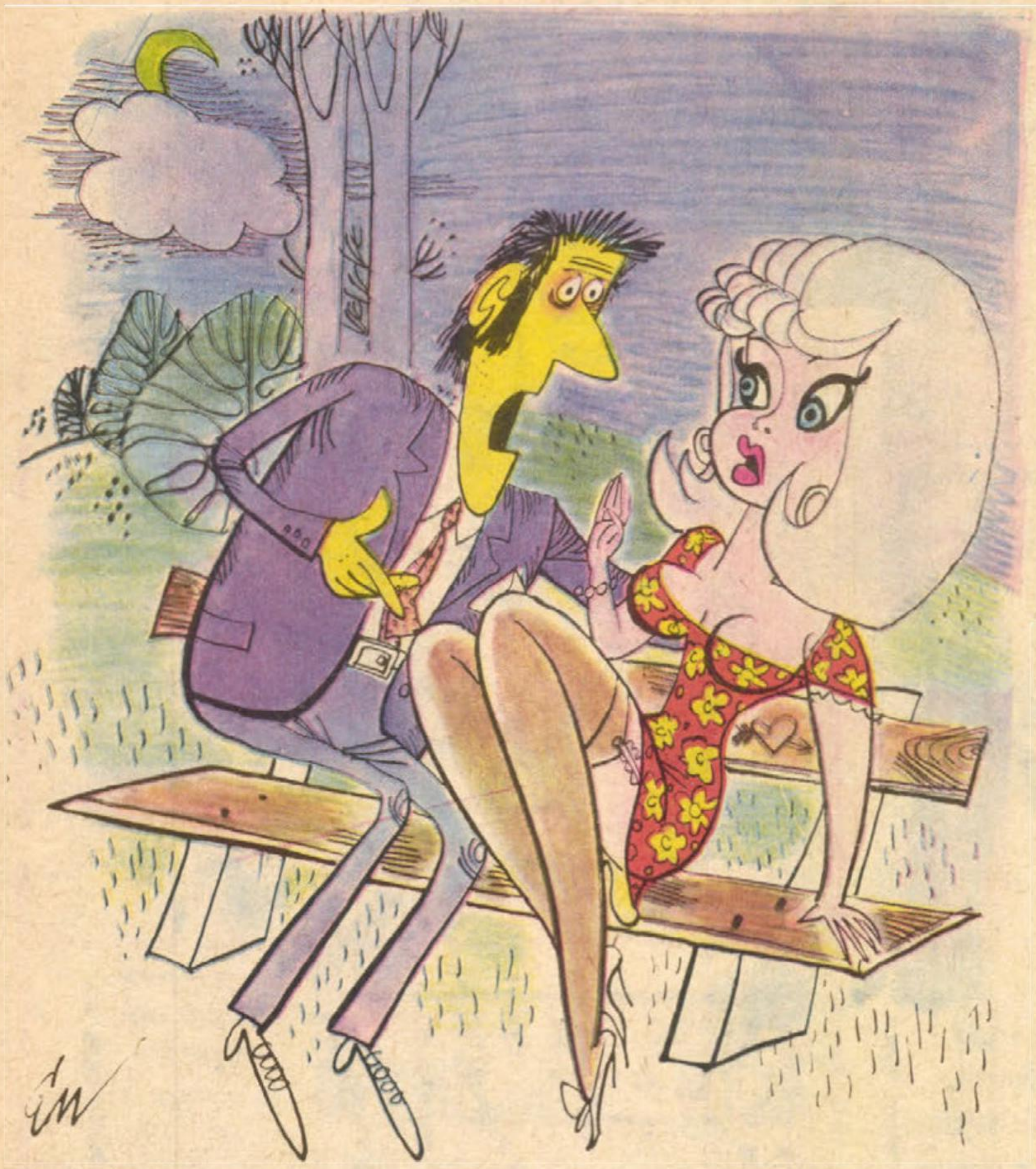

– Mancika, ne vonakodjék annyit, a meteorológia záporesőt, zivatart jósolt...

NOTÓRIUS TÉVÉNÉZŐK

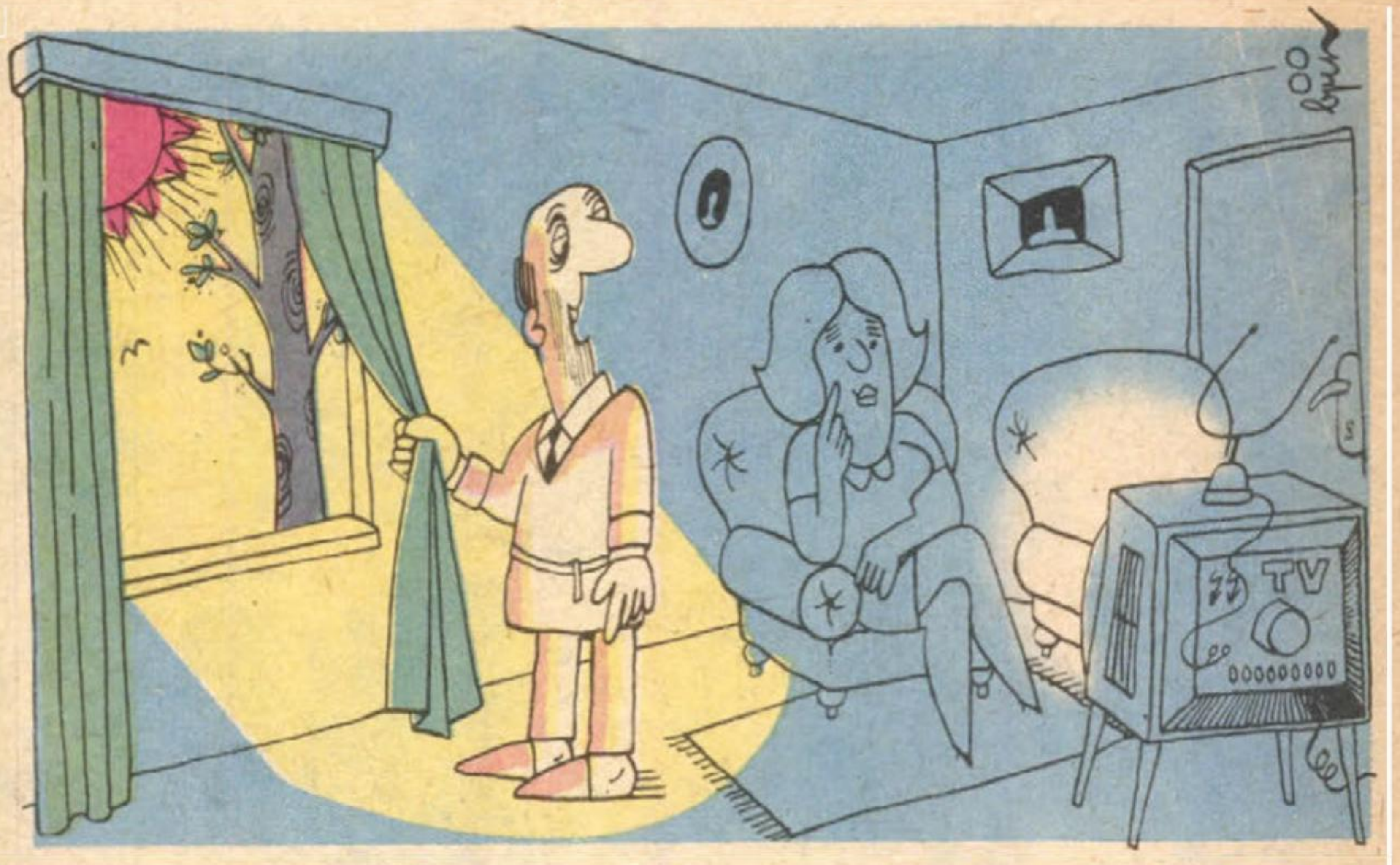

– Nézd csak, fiacskám, ismét tavasz van...

ÁLLANDÓ VEVŐ

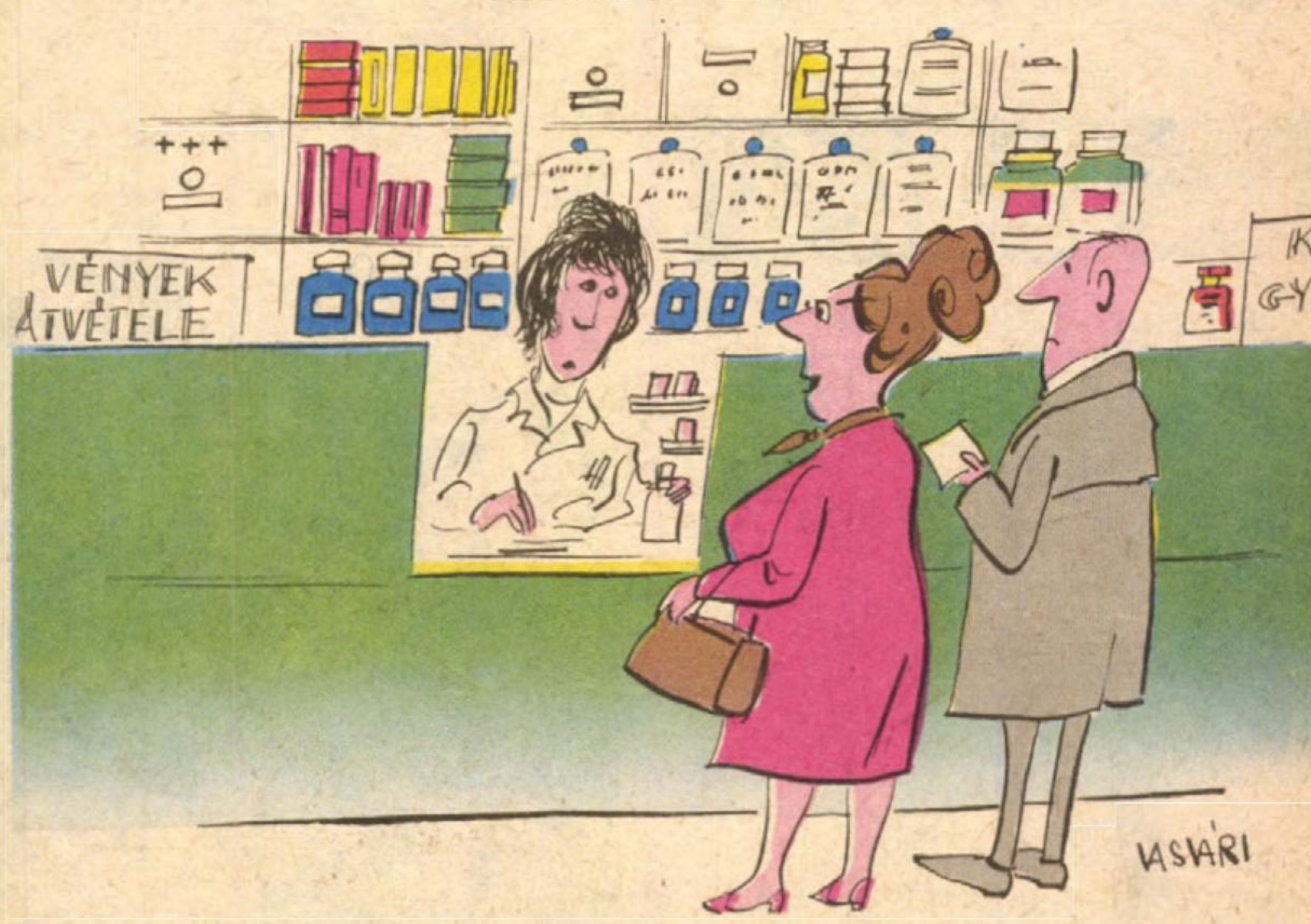

– Milyen gyógyszerük van?

Papír-galuskák

E papíron tudatom, hogy
fontos dolog a papír!
(Írkalapra ír a diák,
pergamenre a pap ír...)

Megnyugtatja tán e hír a
papír után epedőt:
készítenek papírból már
szoknyát is meg lepedőt!

Bár a papírszoknya miatt
volt pár apróbb tűzeset,
melynek áldozatul egy-egy
tűzről pattant szűz esett...

Papírtányér, papírabrosz,
vadul dúl a papírláz!
Papírvékony fal is van már,
(még jó, hogy nincs papír-
ház...)

Van azonban másoláshoz
kopírpapír (indigó);
foltot hagy az ujjon, ezért
nejem tőle mindig ó...

A bankjegytől viszont nem óv,
mert e színes papiros
színesíti hangulatát,
(persze, főleg a piros...)

Szilágyi György

ÉLELMES NYUSZIK

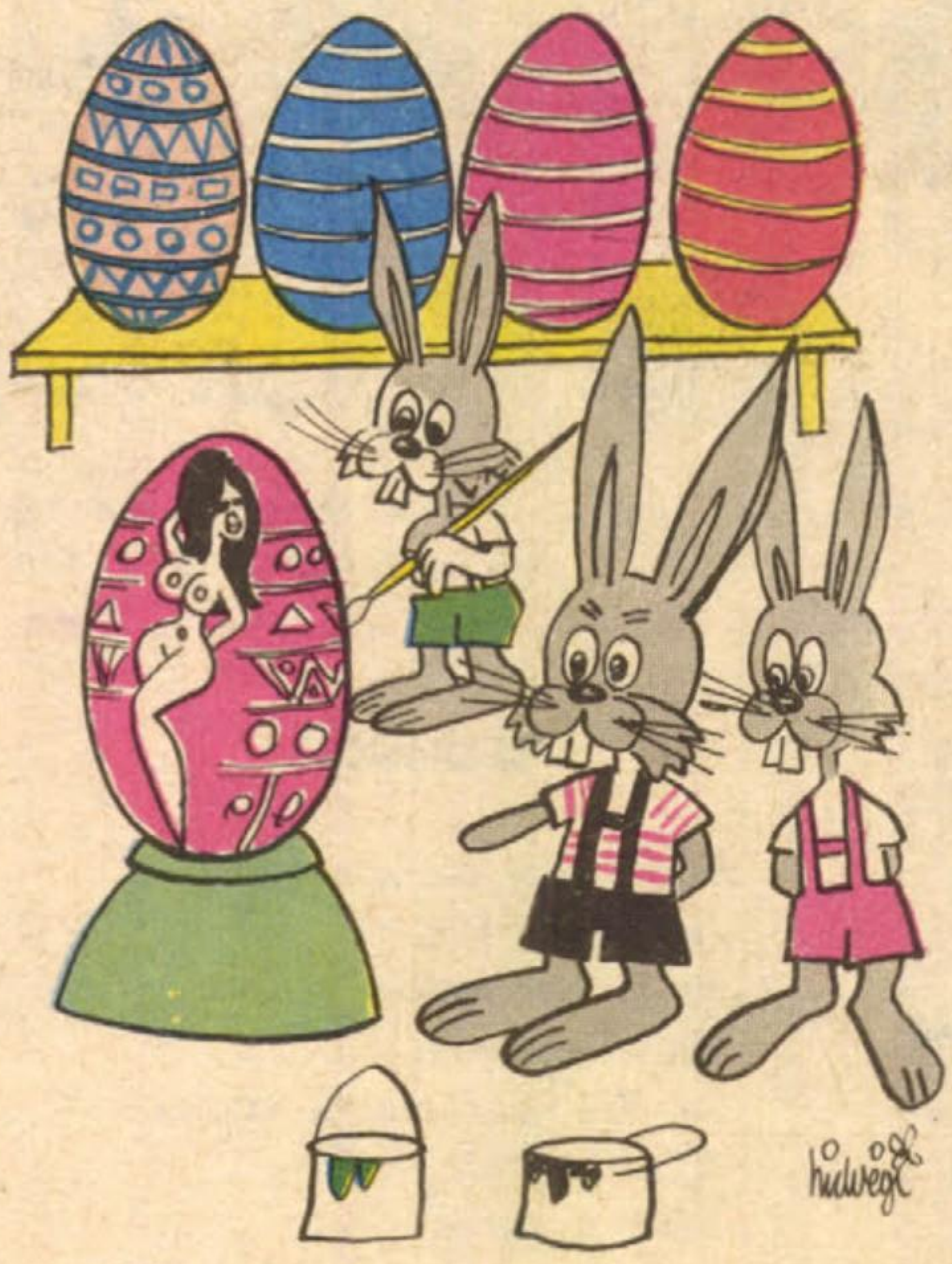

– Ezeket nyugati exportra készítjük!...

ÓVINTÉZKEDÉS

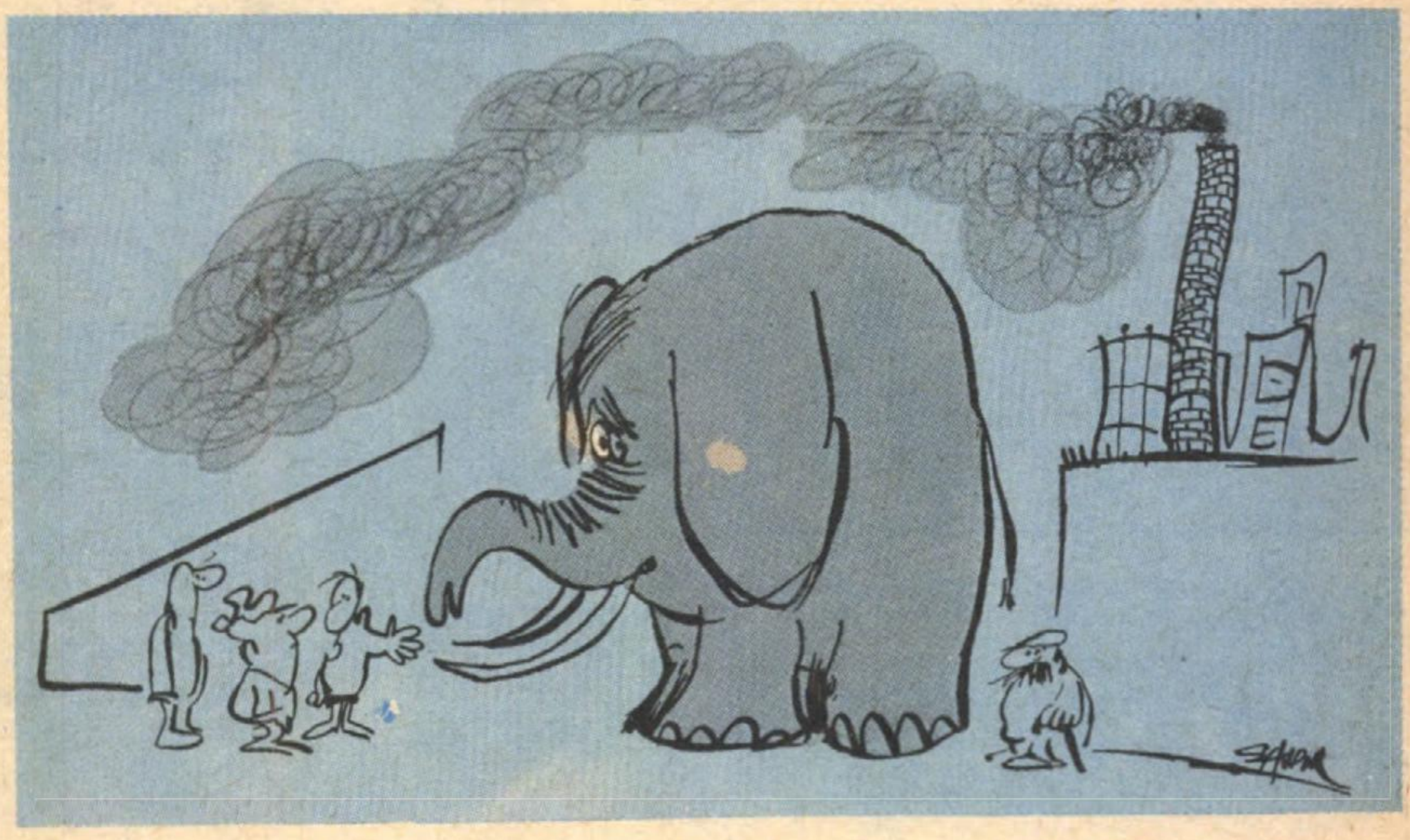

– Ellopták az éjjeliőr kutyáját, most ez helyettesíti.

JÓSLAT ÉS BETELJESÜLÉS

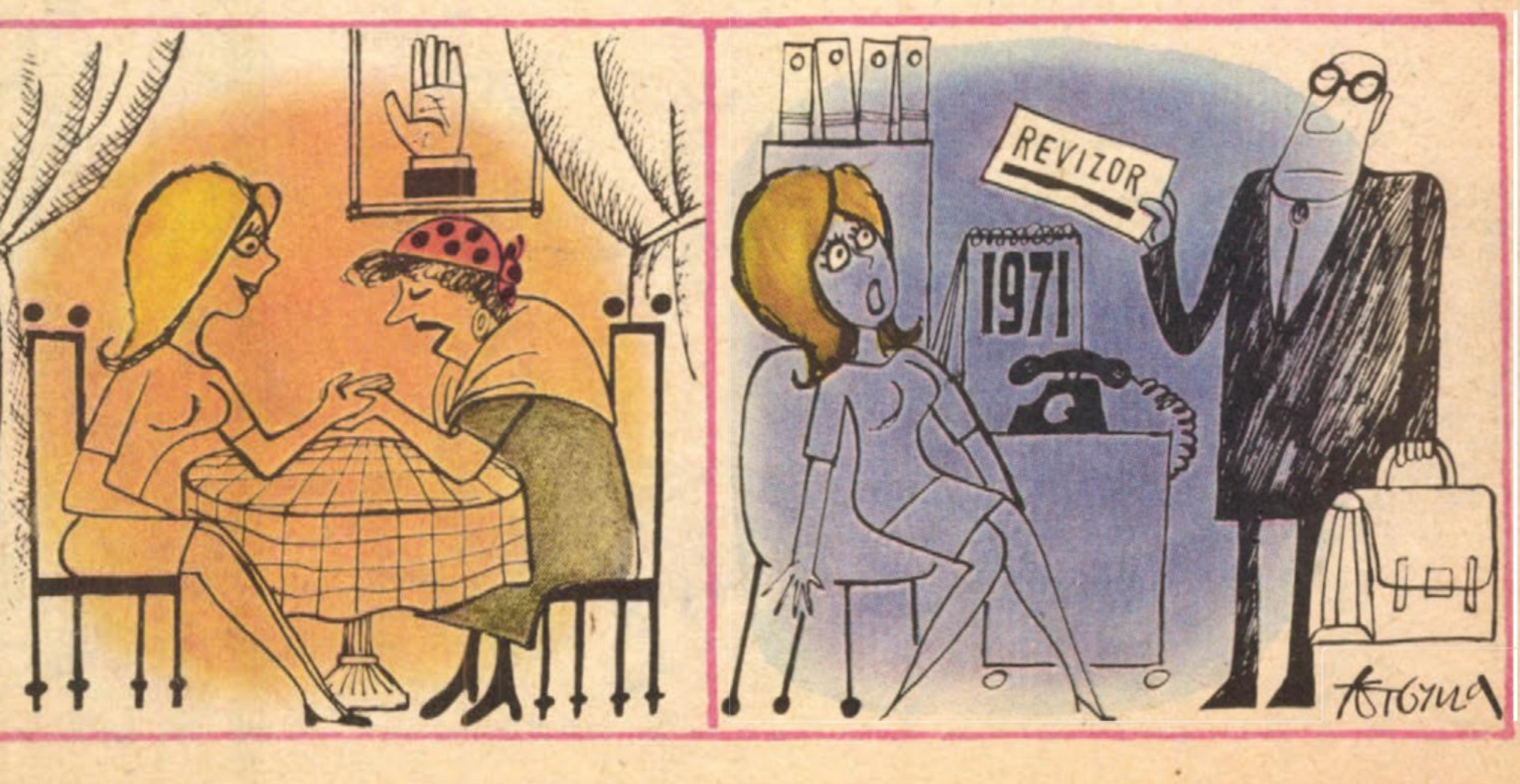– A közeljövőben egy magas fekete férfi végzetes lesz az életében.